

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

30 maart 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSAKKOORD EUROVIGNET EN RECHTEN GEBRUIK WEGENNET
DECREET INSTEMMING OVEREENKOMST BELGIË EN NEDERLAND VERDEDIGING OEVERS WESTER-
SCHELDE TEGEN INSCHARING
DECREET PRIVATE ARBEIDSBEMIDDELING
DECREET BEPALINGEN ARBEIDSBEMIDDELING EN ERKENNINGSREGELING PARTICULIERE BUREAUS
VOOR ARBEIDSBEMIDDELING TEGEN BETALING
DECRETEN WIJZIGING DECREET STATUUT TERREINEN VOOR OPENLUCHTRECREATIEVE VERBLIJVEN
DECRETEN WIJZIGING DECRETEN ADMINISTRATIEF TOEZICHT PROVINCIES EN GEMEENTEN
DECREET WIJZIGING DECRETEN INSPECTIE EN BEGELEIDINGSDIENSTEN
DECREET ERKENNING EN SUBSIDIËRING VLAAMSE SPORTFEDERATIES
DECREET MACTIGING OPRICHTING VLAAMS AUDIOVISUEEL FONDS
BIJZONDER DECREET OPRICHTING BINNENGEMEENTELIJKE TERRITORIALE ORGANEN
DECREET WIJZIGING EN OPHEFFING BEPALINGEN WETBOEK VAN DE MET INKOMSTENBELASTINGEN
GELIJKGESTELDE BELASTINGEN
DECREET RECHTSPOSITIE PERSONEEL VRT FILHARMONISCH ORKEST EN VRT-KOOR
RESOLUTIE BEHEERSOVEREENKOMST 1997-2001 MET DE VLAAMSE VERVOERMAATSCHAPPIJ DE LIJN
(VVM)
RESOLUTIE BIJZONDERE FINANCIËLE TRANSACTIES VLAAMSE OVERHEIDSDIENSTEN EN -INSTELLINGEN
VERZOEKSCHRIFT GEPLANDE INFRASTRUCTUURWERKEN NABIJ DOEL

Inhoud

Nr. 45

Dinsdag 30 maart 1999

Berichten van verhindering	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Wijziging in de verwijzing naar commissie	2
Intrekking	2
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Intrekking	3
Reflectienota's	
Indiening	3
Verslagen	
Indiening	3
Verslag van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	5
Motie	
Indiening	5
Motie van aanbeveling	
Indiening	5
Met redenen omklede moties	
Indiening	5
Voorontwerp van decreet	
Indiening	6
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	6
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	6
Mededeling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	
Indiening	9
Advies van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek	
Indiening	9

Moties van gemeenten	
Indiening	10
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	10
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	10
Samenstelling van een commissie	
Wijziging onder de plaatsvervangende leden	10
Moties van orde	
Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden	11
Spreker : de heer André Denys	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	11
Spreker : mevrouw Mieke Van Hecke	
Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden	11
Spreker : de heer Jos Stassen	
Ontwerp van decreet houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, betreffende het Eurovignet en de rechten voor het gebruik van het wegennet of de retributies in verband met het gebruik van de wegen en hun aanhorigheden	
– 1124 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	12
Artikelsgewijze bespreking	12
Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen het koninkrijk België en het koninkrijk der Nederlanden betreffende het verdedigen van de oevers van de Westerschelde tegen inscharing, ondertekend in Brussel op 6 januari 1993	
– 1157 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	12
Artikelsgewijze bespreking	13
Ontwerp van decreet met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest	
– 1225 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 7	
Voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans c.s. houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling en een erkenningsregeling voor particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling	
– 950 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	13
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest	
– 1323 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	13
Sprekers : de heren Peter Dufaux, verslaggever en Mark Van der Poorten	
Artikelsgewijze bespreking	14
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten	
– 1324 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	15
Artikelsgewijze bespreking	15

Ontwerp van decreet met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest – 1225 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 7	
Voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans c.s. houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling en een erkenningsregeling voor particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling – 950 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking (Voortzetting)	18
Sprekers : de heren Eddy Schuermans, Jacques Laverge, Robert Voorhamme, Jos Stassen en minister Theo Kelchtermans	
Artikelsgewijze bespreking	20
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven – 1304 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	
Voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert, Karel De Gucht en Didier Ramoudt houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1993 betreffende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven – 994 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	29
Sprekers : de heer Didier Ramoudt, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Jacky Maes, Pieter Huybrechts, Jean-Marie Bogaert en minister-president Luc Van den Brande	
Artikelsgewijze bespreking	35
Ontwerp van decreet tot wijziging van de decreten betreffende inspectie en begeleidingsdiensten – 1326 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	36
Sprekers : mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heren André Denys en Chris Vandenbroeke	
Artikelsgewijze bespreking	38
Ontwerp van decreet tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT Filharmonisch Orkest en het VRT-koor – 1327 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	50
Sprekers : de heer André Denys en mevrouw Mieke Van Hecke	
Voorstel van decreet van de heren Joachim Coens en André Van Nieuwkerke, mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Peter Vanvelthoven houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties – 1267 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking	51
Sprekers : de heren Joachim Coens, André Van Nieuwkerke en André Denys, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Kris Van Dijck, Jos Stassen en Arnold Van Aperen, minister Luc Martens en minister Eric Van Rompuy	
Artikelsgewijze bespreking	65
Spreker : minister Luc Martens	
Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé en Peter Vanvelthoven c.s. houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds – 1273 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	80
Sprekers : de heren Erik Matthijs, verslaggever, Carl Decaluwé, Jos Stassen, Tuur Van Wallendael en Lieven Dehandschutter en minister Eric Van Rompuy	
Artikelsgewijze bespreking	89

Voorstel van bijzonder decreet van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen – 1294 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4	
Voorstel van decreet van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, wat het administratief toezicht op de binnengemeentelijke territoriale organen betreft – 1295 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	91
Sprekers : de heer Mark Van der Poorten, verslaggever, Paul Dumez, Tuur Van Wallendael en Johan Malcorps	
Voorstel van bijzonder decreet van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen – 1294 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4	
Artikelsgewijze bespreking	95
Voorstel van decreet van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, wat het administratief toezicht op de binnengemeentelijke territoriale organen betreft – 1295 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4	
Artikelsgewijze bespreking	96
Voorstel van decreet van de heren Leo Cannaearts, André Denys, Chris Vandenbroeke, Peter Vanvelthoven en Stefaan Platteau houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen – 1312 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	97
Sprekers : de heren Stefaan Platteau, Leo Cannaearts en Frans Wymeersch	
Artikelsgewijze bespreking	100
Voorstel van resolutie van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Herman De Reuse en Jean-Marie Bogaert en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende de beheersovereenkomst voor 1997-2001 met de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn (VVM) – 1259 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	101
Spreker : de heer Stefaan Platteau, verslaggever	
Voorstel van resolutie van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Jean-Marie Bogaert en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende een besluitvormingsscenario voor bijzondere financiële transacties die worden aangegaan door Vlaamse overheidsdiensten en -instellingen – 1346 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	103
Spreker : de heer Stefaan Platteau	
Verzoekschrift betreffende de geplande infrastructuurwerken nabij Doel – 1349 (1998-1999) – Nr. 1	
Verslag	106
Spreker : de heer Jos Stassen	
Motie van orde	
Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie	106
Sprekers : de heren Jos Stassen en Johan Malcorps	

Ontwerp van decreet tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT Filharmonisch Orkest en het VRT-koor – 1327 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking (Voortzetting)	107
Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke en minister Eric Van Rompuy	
Artikelsgewijze bespreking	108
Regeling van de werkzaamheden	112

VOORZITTER : De heer Marc Olivier, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Georges Cardoen : gezondheidsredenen ;

Wilfried Aers, Louis Bril : ambtsverplichtingen ;

Ward Beysen : familieverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1997
– 23-B (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.
- Ontwerp van decreet betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening
– 1362 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de VZW Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal
– 1371 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Ontwerp van decreet houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid
– 1376 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Werkgroep Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Georges Cardoen, Leonard Quintelier, Hugo Marsoul, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heren Jacques Timmermans en Jacky Maes houdende bevordering van het onderhoud van het niet-beschermd onroerend klein historisch erfgoed
– 1357 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 1358 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Voorstel van decreet van de heren Leo Cannarts, John Taylor, Gilbert Bossuyt, Peter Vanvelthoven, André Denys en Stefaan Platteau houdende wijziging van artikel 257 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen
– 1359 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.
- Voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé houdende wijziging van artikel 116quinquies van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995

Voorzitter

– 1367 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Mediabeleid.

- Voorstel van decreet van de heer Johan Sauwens c.s. houdende invoering van een algemene gezinsbijslagregeling
– 1368 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

- Voorstel van decreet van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh houdende de ondersteuning van Vlaamse politieke vrouwengroepen
– 1369 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Staatsvorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften.

- Voorstel van decreet van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis houdende wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende de Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid
– 1373 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

Wijziging in de verwijzing naar commissie

- Voorstel van decreet van de heer Walter Vandebossche c.s. houdende de organisatie van zomerjobs voor jongeren en voor jongerenverenigingen in Vlaanderen en Brussel
– 769 (1997-1998) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin (voorheen verwezen naar de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden).

Intrekking

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingetrokken :

- Voorstel van decreet van de heren André Denys en Arnold Van Aperen houdende wijziging van artikel 43 van het Wetboek van de met de Inkomstenbelasting Gelijkgestelde Belastingen
– 426 (1996-1997) – Nr. 1.

- Voorstel van decreet van de heer Herman Lauwers en mevrouw Gerda Raskin houdende wijziging van artikel 68, § 1, van het decreet be-

treffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

– 997 (1997-1998) – Nr. 1.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Chris Vandebroek, André Denys, Jean-Marie Bogaert, Julien Demeulenaere, Stefaan Platteau en Paul Van Grembergen betreffende de weddenschappen op paardenrennen
– 1360 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

- Voorstel van resolutie van de heer Francis Vermeiren betreffende het vrijwaren en bevorderen van de toekomstperspectieven van de nationale luchthaven van Zaventem door het uittekenen van een termijnstrategie en een bijhorend actieprogramma en overleg met de federale regering
– 1361 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.

- Voorstel van resolutie van mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Kris Van Dijck betreffende onderwijs aan huis voor langdurig zieke kinderen
– 1370 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

- Voorstel van resolutie van de heren Dominiek Lootens-Stael en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende de niet-toepassing van het subrogatierecht door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht
– 1374 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Staatsvorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften.

- Voorstel van resolutie van de heren Dominiek Lootens-Stael en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende de niet-toepassing van de taalwetgeving door de Brusselse gemeenten en OCMW's

Voorzitter

inzake de aanwerving van personeel en het in gebreke blijven dienaangaande van de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

– 1375 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften.

Intrekking

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingetrokken :

- Voorstel van resolutie van de heer Etienne Van Vaerenbergh c.s. betreffende de financiële transfers in de sociale zekerheid
– 245 (1995-1996) – Nr. 1.
- Voorstel van resolutie van mevrouw Yolande Avontroodt betreffende het gebruik van isoleer-, fixeer- en andere dwangmaatregelen in de Vlaamse psychiatrische ziekenhuizen en psychiatrische afdelingen van algemene ziekenhuizen
– 832 (1997-1998) – Nr. 1.

REFLECTIENOTA'S**Indiening**

De voorzitter : De volgende reflectienota's werden ingediend :

- Reflectienota van de heer Ward Beysen over het voorstel van bijzonder decreet van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen
– 1294 (1998-1999) – Nr. 4.
- Reflectienota van de heer Ward Beysen over het voorstel van decreet van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het

Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, wat het administratief toezicht op de binnengemeentelijke territoriale organen betreft

– 1295 (1998-1999) – Nr. 4.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Leo Cannaeerts over het voorstel van decreet van de heren André Denys en Arnold Van Aperen houdende wijziging van artikel 43 van het Wetboek van de met de inkomstenbelasting gelijkgestelde belastingen
– 426 (1996-1997) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Bart Vandendriessche over het voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps en mevrouw Ria Van Den Heuvel betreffende de rechten van kinderen inzake milieu en gezondheid
– 558 (1996-1997) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere over het voorstel van decreet van de heren Georges Cardoen, John Taylor en Mark Van der Poorten c.s. houdende de oprichting van een Vlaamse Raad voor Binnenlands Bestuur
– 632 (1996-1997) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Bart Vandendriessche over het voorstel van resolutie van mevrouw Yolande Avontroodt, de heer Etienne Van Vaerenbergh, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Etienne De Groot betreffende de versterking van de parlementaire controle op sommige aspecten van de gezondheidszorg
– 855 (1997-1998) – Nr. 2.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Patrick Hostekint over het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen het koninkrijk België en het koninkrijk der Nederlanden betreffende het verdedigen van de oevers van de Westerschelde tegen inscharing, ondertekend in Brussel op 6 januari 1993
– 1157 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heer Erik Matthijs over het voorstel van decreet van de heer Jos Stassen houdende de oprichting van een Vlaams Fonds voor de Film
– 1246 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het voorstel van resolutie van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Herman De Reuse en Jean-Marie Bogaert en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende de beheersovereenkomst voor 1997-2001 met de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VVM)
– 1259 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over het voorstel van decreet van de heren Joachim Coens en André Van Nieuwerkerke, mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Peter Vanvelthoven houdende de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties
– 1267 (1998-1999) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heer Erik Matthijs over het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé en Peter Vanvelthoven c.s. houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds
– 1273 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer John Taylor over het voorstel van decreet van de heren Leo Cannaearts, André Denys, Chris Vandebroeke, Peter Vanvelthoven en Stefaan Platteau houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen
– 1312 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Peter Dufaux over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest
– 1323 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Peter Dufaux over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten
– 1324 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap
– 1325 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer René Swinnen over het ontwerp van decreet tot wijziging van de decreten betreffende de inspectie en begeleidingsdiensten
– 1326 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Marcel Logist over het voorstel van decreet van de heren Herman De Loor en Georges Cardoen houdende wijziging van het decreet van 22 februari 1995 houdende regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest
– 1329 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Marcel Logist over het voorstel van decreet van de heren Herman De Loor en Georges Cardoen houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Ge-

Voorzitter

west, van het administratief toezicht op de gemeenten

– 1330 (1998-1999) – Nr. 3.

- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Leo Cannaerts over het voorstel van resolutie van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Jean-Marie Bogaert en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis houdende een besluitvormingsscenario voor bijzondere financiële transacties aan te gaan door Vlaamse overheidsdiensten en -instellingen
- 1346 (1998-1999) – Nr. 2.

VERSLAG VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende verslag van het Rekenhof werd ingediend :

- Verslag van het Rekenhof over de audit van het schuldbeheer bij de Vlaamse Gemeenschap – Bevindingen en aanbevelingen van het Rekenhof
 - 28-D (1998-1999) – Nr. 1.
- Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

MOTIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van de heren Johan De Roo, André Denys, Gilbert Bossuyt, Filip Dewinter, Paul Van Grembergen en Jos Geysels c.s. betreffende een beroep bij het Arbitragehof tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 3 november 1998 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998
- 1356 (1998-1999) – Nr. 1.

MOTIE VAN AANBEVELING**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van aanbeveling werd ingediend :

- Motie van aanbeveling van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Kathy Lindekens en mevrouw Ria Van Den Heuvel c.s. bij de maatschappelijke beleidsnota Bijzondere Jeugdzorg
- 1354 (1998-1999) – Nr. 2.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Hugo Marsoul en André Denys, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer Johan Sauwens en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot besluit van de op 18 maart 1999 door de heren Johan Sauwens en Hugo Marsoul in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de verwaarlozing van het beschermd kasteel van Beaulieu in Machelen
- 1363 (1998-1999) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Dominiek Lootens-Stael tot besluit van de op 18 maart 1999 door de heer Dominiek Lootens-Stael in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, over de redactionele lijn en de houding tegenover het Vlaams Blok van het weekblad Brussel Deze Week
- 1364 (1998-1999) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Dominiek Lootens-Stael tot besluit van de op 18 maart 1999 door de heer Dominiek Lootens-Stael in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aan-

Voorzitter

gelegenheden en Gelijkheidsbeleid, over de beschikbaarheid van de besluiten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de VGC-raadsleden
– 1365 (1998-1999) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot besluit van de op 18 maart 1999 door mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het creëren van een maatschappelijk draagvlak voor het voeren van een minderhedenbeleid
– 1366 (1998-1999) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Jan Penris tot besluit van de op 23 maart 1999 door de heren Jaak Gabriels en Jan Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de Vlaamse onderhandelingsstrategie ten aanzien van Nederland inzake haven- en verkeersaangelegenheden
– 1372 (1998-1999) – Nr. 1.

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorontwerp van decreet werd ingediend :

- Voorontwerp van decreet betreffende het onderwijs XI
(VR 21/1998-1999).

Dit voorontwerp van decreet ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Richtnota 1999-2000 in uitvoering van artikel 4 van het decreet van 12 juli 1990 houdende organisatie van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen
(DOC 112/1998-1999).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Advies nr. 1999/003 van de Vlaamse Mediaraad betreffende het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving
(DOC 114/1998-1999) ;
- Advies nr. 1999/004 van de Vlaamse Mediaraad betreffende het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende toekenning van de productiepremies aan sommige audiovisuele producties
(DOC 115/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 04/01/99 vanwege Oudenaarde, OCMW rusthuis de Meerspoort, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden
(DOC 116/1998-1999) ;

Voorzitter

- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 07/01/99 vanwege Evergem, Residentie Hof Ter Linden, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 117/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 27/01/99 vanwege Gent, vzw Rustoord Toevlucht van Maria, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 118/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 30/12/98 vanwege Hamme, Huis Meulenbroek, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 119/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 08/02/99 vanwege Zele, RT De Vliet, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 120/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 08/01/99 vanwege Aalst, OLV Ten Rozen, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 121/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 21/01/99 vanwege Merelbeke-Lemberge, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 122/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 08/01/99 vanwege Eeklo, RVT Avondzegen, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 123/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 17/12/98 vanwege Bonheiden, Seniorenresidentie Zonneweelde, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 124/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 07/01/99 vanwege Brecht, OCMW, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 125/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 21/12/98 vanwege Deurne, Rusthuis Sauchez, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 126/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 18/12/98 vanwege Antwerpen, RVT Onze lieve Vrouw van Antwerpen, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 127/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 30/12/98 vanwege Bornem, Onze Lieve Vrouw, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 128/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over

Voorzitter

- het bezwaarschrift d.d. 21/12/98 vanwege Edegem, rusthuis Immaculata, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 129/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 31/12/98 vanwege Wuustwezel, OCMW, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 130/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 11/01/99 vanwege Veurne, OCMW, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 131/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 04/02/99 vanwege Kortrijk, Rusthuis Sint-Jozef, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 132/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 12/01/99 vanwege Menen, Résidence Marie-Astrid, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 133/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 24/11/98 vanwege Beerem, Rusthuis Residentie Hulsterloo, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 134/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 08/01/99 vanwege Brugge, OCMW Rusthuis Minnewater, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 135/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 11/01/99 vanwege Koksijde, Residentie De Brink, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 136/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 28/12/98 vanwege Heusden-Zolder, Rustoord Berckenbosch, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 137/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 07/01/99 vanwege Hamont-Achel, rusthuis "aan de Beverdijk", tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 138/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 08/01/99 vanwege Kinrooi, Rusthuis Zorgvlied, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 139/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 03/02/99 vanwege 's Gravenvoeren, Rusthuis Heilige Familie, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 140/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 03/02/99 vanwege Gingelom, Rusthuis Heilig Hart, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning

Voorzitter

- voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 141/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 05/01/99 vanwege Beerse, Rusthuis Heiberg, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 142/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 31/12/98 vanwege Mechelen, Residentie De Linde, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 143/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 08/01/99 vanwege Keerbergen, Residentie De Nootelaer, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 144/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 08/01/99 vanwege Bertem, RVT Sint-Bernardus, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 145/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 04/01/99 vanwege Tienen, Rustoord Sint-Alexius, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 146/1998-1999) ;
 - Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 13/01/99 vanwege Landen, OCMW, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor reste-

rende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 147/1998-1999) ;

- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 23/12/99 vanwege Linkebeek, Rusthuis Avondvrede, tegen het voornemen tot weigering van een planningsvergunning voor resterende RVT-bedden uit de Vlaamse pool van 14.116 nieuwe bedden (DOC 148/1998-1999).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de SERV werd ingediend :

- Advies met betrekking tot de oprichting van een herplaatsingsfonds (DOC 110/1998-1999).

Deze mededeling van de SERV ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ADVIES VAN HET RAADGEVEND COMITE VOOR BIO-ETHIEK

Indiening

De voorzitter : Het volgende advies van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek werd ingediend :

- Advies nr. 9 betreffende levensbeëindigend handelen bij wilsonbekwamen (DOC 111/1998-1999).

Dit advies van het Raadgevend Comité voor Bio-

Voorzitter

ethiek ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

- Arrest nr. 34/99 van 17 maart 1999 ;
- Arrest nr. 35/99 van 17 maart 1999 ;
- Arrest nr. 36/99 van 17 maart 1999 ;
- Arrest nr. 37/99 van 17 maart 1999.

MOTIES VAN GEMEENTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van gemeenten werden ingediend :

- Motie van de gemeente Tielt-Winge betreffende "vorming Vlaams front tegen de burgemeesters van de Vlaamse faciliteitengemeenten voor het toepassen van de omzendbrieven van de Vlaamse Minister", goedgekeurd door de gemeenteraad op 11 februari 1999 (DOC 108/1998-1999).
- Motie van de gemeente Waarschoot betreffende het mestdecreet (DOC 109/1998-1999) ;
- Motie van de gemeente Geetbets betreffende "vorming Vlaams front tegen de burgemeesters van de Vlaamse faciliteitengemeenten voor het toepassen van de omzendbrieven van de Vlaamse Minister", goedgekeurd door de gemeenteraad op 1 maart 1999 (DOC 113/1998-1999).

Deze moties van gemeenten liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 31/99 van 10 maart 1999 ;
- Arrest nr. 32/99 van 17 maart 1999 ;
- Arrest nr. 33/99 van 17 maart 1999 ;

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 1346 en 1634 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1447 en 1623 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1384, 1385, 1415, 1419, 1420, 1434, 1435, 1436, 1437, 1441, 1442, 1443, 1455, 1463, 1465, 1467, 1468, 1472, 1473, 1474, 1481, 1483, 1487, 1488, 1489, 1491 tot 1573, 1574, 1579, 1580, 1591, 1597, 1598, 1601, 1603, 1606, 1607, 1608, 1609 en 1610 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1600 ;
- Rolnummer 1614 ;
- Rolnummer 1615 ;
- Rolnummer 1619 ;
- Rolnummer 1621 ;
- Rolnummer 1626 ;
- Rolnummer 1632 ;
- Rolnummer 1633 ;
- Rolnummer 1642.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE**Wijziging onder de plaatsvervangende leden**

De voorzitter : Voor de CVP-fractie is in de commissie voor Mediabeleid de heer Schuermans als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Van der Poorten.

MOTIES VAN ORDE**Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft de heer Denys bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik vraag dat het Vlaams Parlement zich nu al uitspreekt over het al dan niet behandelen van het voorstel van resolutie van de heren De Gucht, Lachaert en Denys betreffende de toekenning en het beheer van de scheepskredieten. U weet dat dit voorstel van resolutie door de commissie is verworpen. We vragen om nu al te stemmen over het al dan niet behandelen van dit voorstel van resolutie.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Is het parlement het eens met het voorstel om ons nu al uit te spreken over het al dan niet aanvatten van de bespreking van het voorstel van resolutie ?
(*Instemming*)

Het voorstel van resolutie van de heren De Gucht, Lachaert en Denys betreffende de toekenning en het beheer van de scheepskredieten werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 10 maart 1999 heeft de heer De Gucht verzocht dit voorstel van resolutie op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5 van ons Reglement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking van dit voorstel van resolutie.

De leden die voorstander zijn van het aanvatten van de bespreking, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, in afspraak met de heer Cardoen, zal ik mij bij bepaalde stemmingen onthouden.

De voorzitter : De bespreking wordt niet aangevat.

Het incident is gesloten.

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft mevrouw Van Hecke bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik vraag bij motie van orde om de agenda aan te vullen met het ontwerp van decreet tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT Filharmonisch Orkest en het VRT-koor (Stuk 1327). Als we de behandeling van dit ontwerp met een maand uitstellen, zullen een aantal personeelsleden met problemen kampen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Is het parlement het eens met dit voorstel tot aanvulling van de agenda ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het ontwerp van decreet deze avond wordt behandeld.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft de heer Stassen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Jos Stassen : Kan nu ook al worden gestemd over de bespreking van mijn voorstel van decreet houdende de oprichting van een Vlaams Fonds voor de Film ?

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Is het parlement het eens met het voorstel om ons nu al uit te spreken over het al dan niet aanvatten van de bespreking van het voorstel van decreet ?
(*Instemming*)

Het voorstel van decreet van de heer Stassen houdende de oprichting van een Vlaams Fonds voor de Film werd door de commissie verworpen.

Voorzitter

Bij brief van 22 maart 1999 heeft de heer Stassen verzocht zijn voorstel van decreet op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 55, punt 7 van ons Reglement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking van dit voorstel van decreet.

De leden die voorstander zijn van het aanvatten van de bespreking, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De bespreking wordt niet aangevat.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, betreffende het Eurovignet en de rechten voor het gebruik van het wegnnet of de retributies in verband met het gebruik van de wegen en hun aanhorigheden

– 1124 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, betreffende het Eurovignet en de rechten voor het gebruik van het wegnnet of de retributies in verband met het gebruik van de wegen en hun aanhorigheden.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Tyberghien, verslaggever, verwijst naar het verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, betreffende het Eurovignet en de rechten voor het gebruik van het wegnnet of de retributies in verband met het gebruik van de wegen en hun aanhorigheden.

Enig artikel

Het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, betreffende het Eurovignet en de rechten voor het gebruik van het wegnnet of de retributies in verband met het gebruik van de wegen en hun aanhorigheden zal volkomen uitwerking hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen het koninkrijk België en het koninkrijk der Nederlanden betreffende het verdedigen van de oevers van de Westerschelde tegen inscharing, ondertekend in Brussel op 6 januari 1993

– 1157 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen het koninkrijk België en het koninkrijk der Nederlanden betreffende het verdedigen van de oevers van de Westerschelde tegen inscharing, ondertekend in Brussel op 6 januari 1993.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Hostekint, verslaggever, verwijst naar het verslag.

Voorzitter

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen het koninkrijk België en het koninkrijk der Nederlanden betreffende het verdedigen van de oevers van de Westerschelde tegen inscharing, ondertekend in Brussel op 6 januari 1993.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De overeenkomst tussen het koninkrijk België en het koninkrijk der Nederlanden betreffende het verdedigen van de oevers van de Westerschelde tegen inscharing, ondertekend in Brussel op 6 januari 1993, zal volkomen uitwerking hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest

– 1225 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 7

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Eddy Schuermans c.s. houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling en een erkenningsregeling voor particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling

– 950 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaams Gewest en het voorstel van decreet van de heer Schuermans c.s. houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling en een erkenningsregeling voor particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. We volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Laverge, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, ik wil protesteren tegen het feit dat de bevoegde minister niet aanwezig is. Het gaat immers om een zeer belangrijk ontwerp van decreet. Ik vraag dan ook met de verdere behandeling te wachten tot de minister aanwezig is.

De voorzitter : U vraagt dus een schorsing van de zitting, want ook voor de volgende punten zijn de bevoegde ministers niet aanwezig. Minister Peeters is ondertussen aangekomen. Ik stel voor dat we vergadering voortzetten.

We stellen de verdere bespreking van het ontwerp van decreet met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaams Gewest en het voorstel van decreet houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling en een erkenningsregeling voor particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, uit tot de bevoegde minister aanwezig is. Ondertussen gaan we verder met de volgende agendapunten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest

– 1323 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet

Voorzitter

van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaams Gewest.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Dufaux, verslaggever, heeft het woord.

De heer Peter Dufaux, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dit verslag geldt ook voor het ontwerp van decreet met stuknummer 1324, dat hierna is geagendeerd en waarvoor ik eveneens als verslaggever ben aangesteld. Ik kan bijzonder kort zijn. Deze ontwerpen van decreet behandelen de uitvoering van het pact met de gemeenten. De bedoeling is eigenlijk om het administratief toezicht te vereenvoudigen. Men wil zo een grotere beleidsruimte aan de lokale besturen toekennen, alsook een grotere eenvormigheid in het toezicht. Ik zou even de aandacht willen vestigen op drie belangrijke concrete maatregelen in deze ontwerpen van decreet.

Een eerste punt is het toezicht op de gemeentebegroting. Er komt een nieuwe procedure, waarbij de huidige procedure wordt vervangen door een algemeen toezicht. Deze wordt van kracht voorzover er ten aanzien van het betrokken lokale bestuur geen leningen lopen waarbij het Vlaams Gewest zich borg heeft gesteld. De termijn van toezicht kan van honderd dagen worden teruggebracht tot vijftig.

Een tweede punt is een aanpassing van het algemeen administratief toezicht. Het betreft de opheffing van de verplichting tot het opsturen aan de toezichthoudende overheid van alle besluiten van de gemeenteraad en het schepencollege over overheidsopdrachten met een waarde boven 10 miljoen frank, alsook van besluiten van de gemeenteraad over het verwerven van onroerende goederen van meer dan 10 miljoen frank. Ook hier wordt de termijn beperkt, namelijk tot maximaal dertig dagen.

De laatste maatregel die ik ter sprake wil brengen, houdt verband met de uiterste limietdatum van de uitoefening van het administratief toezicht. Het is hier de bedoeling om een grotere rechtszekerheid uit te bouwen. In het nieuwe ontwerp van decreet wordt deze maatregel gekoppeld aan de goedkeuring van de rekeningen. Wanneer de rekeningen zijn goedgekeurd, kan tengevolge dit ontwerp van decreet niet meer worden teruggekomen op beslissingen van het schepencollege uit het jaar waarop ze betrekking hebben. Deze kunnen niet langer

worden opgevraagd of geschorst. De rechtszekerheid wordt hierdoor groter voor het lokale bestuur.

De vertegenwoordigers van de diverse fracties hebben in de commissie unaniem hun goedkeuring aan dit ontwerp verleend.

De heer Mark Van der Poorten : Dit is inderdaad de uitvoering van het pact met de gemeenten. Ik kan mij hier geheel bij aansluiten. Ik ben het eens met de verslaggever.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 20 van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden 3° en 4° opgeheven ;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De besluiten van de provincieoverheden die voor de inwerkingtreding van dit decreet werden genomen, blijven onderworpen aan de regels die op dat tijdstip van kracht waren.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

– 1324 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Dufaux, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 7 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, gewijzigd bij het decreet van 27 mei 1997, worden in het eerste lid de woorden “bestendige deputatie” vervangen door het woord “provinciegouverneur”.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Artikel 8 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 8

§ 1. Onverminderd de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid om, bij gemotiveerd besluit en binnen een termijn van 50 dagen, ingaande de dag na het inkomen van de begroting bij het provinciaal gouvernement, de begroting of de erin aangebrachte wijzigingen te schorsen of rechtstreeks te vernietigen wegens schending van de wet of strijdigheid met het algemeen belang, is de gouverneur er toe gehouden om, binnen diezelfde termijn, de uitvoering van de begroting of van de erin aangebrachte wijzigingen te schorsen in de hierna volgende gevallen :

1° als de gemeenteraad een begroting of een wijziging in de begroting voorlegt met een deficitair saldo op de gewone of de buitengewone dienst of met een fictief evenwicht of met een fictief batig saldo of als uit het meerjarig financieel beleidsplan blijkt dat het evenwicht niet behouden kan blijven ;

2° als de gemeenteraad ontvangsten of verplichte uitgaven, die krachtens de wet gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft ten gunste of ten laste van de gemeente komen, geheel of gedeeltelijk niet in de begroting voorziet ;

Voorzitter

“Artikel 10

3° als de gemeenteraad ontvangsten op de begroting brengt die gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft geheel of gedeeltelijk niet aan de gemeente toekomen ;

4° als de gemeenteraad uitgaven of ontvangsten in de begroting voorziet die strijdig zijn met de wet.

Voorzover de redenen die aanleiding geven tot de schorsing het evenwicht van de begroting niet in gevaar brengen, kan de gouverneur de schorsing beperken tot een of meer artikelen of onderdelen van de begroting.

§ 2. De gouverneur verstuurt zijn schorsingsbesluit naar de gemeenteoverheid uiterlijk de laatste dag van de in § 1, eerste lid, genoemde termijn. Hij verstuurt dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse regering.

Als binnen die termijn geen beslissing naar de gemeenteoverheid is verstuurd, is de door de gemeenteraad vastgestelde begroting of begrotingswijziging definitief.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 9

De gemeenteraad spreekt zich over het schorsingsbesluit uit en stelt de begroting of begrotingswijziging opnieuw vast. Hij stuurt zijn gemotiveerd besluit naar de Vlaamse regering. Een afschrift van dit besluit wordt dezelfde dag naar de provinciegouverneur gezonden.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Artikel 10 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

De Vlaamse regering spreekt zich bij gemotiveerd besluit uit over de begroting of begrotingswijziging die de gemeenteraad opnieuw heeft vastgesteld. Onverminderd haar bevoegdheid tot vernietiging wegens schending van de wet of strijdigheid met het algemeen belang, stelt de Vlaamse regering de begroting of de erin aangebrachte wijzigingen definitief vast in de hiernavolgende gevallen :

1° als de begroting een deficitair saldo vertoont op de gewone of op de buitengewone dienst, of een fictief evenwicht of een fictief batig saldo, neemt de Vlaamse regering alle vereiste maatregelen om het evenwicht van de begroting te herstellen ;

2° als ontvangsten of verplichte uitgaven die krachtens de wet gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft ten gunste of ten laste van de gemeente komen, geheel of gedeeltelijk niet in de begroting zijn voorzien, schrijft de Vlaamse regering ze ambtshalve in ;

3° als bepaalde ontvangsten die de gemeenteraad op de begroting heeft gebracht, geheel of gedeeltelijk niet aan de gemeente toekomen of als bepaalde kredieten strijdig zijn met de wet, dan schrapt de Vlaamse regering die of schrijft die op het juiste bedrag in.

De Vlaamse regering treft haar besluit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van het besluit van de gemeenteraad en verstuurt haar besluit naar de gemeenteoverheid uiterlijk de laatste dag van die termijn. Ze stuurt dezelfde dag een afschrift van haar besluit ter kennisgeving aan de gouverneur.

Als binnen de in het vorig lid bepaalde termijn geen beslissing naar de gemeenteoverheid is verstuurd, is de door de gemeenteraad opnieuw vastgestelde begroting definitief.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Artikelen 11 en 12 van hetzelfde decreet worden opgeheven.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 7

In artikel 14 van hetzelfde decreet wordt § 1, gewijzigd bij decreet van 22 december 1995, vervangen door wat volgt :

§ 1. "Onverminderd de toepassing van artikel 7 en in afwijking van artikelen 8 tot en met 10 worden, voor de gemeenten die met het oog op de sanering van hun financiën leningen sluiten waaraan de gewestwaarborg wordt verleend, de besluiten van de gemeenteraad betreffende de begroting en de wijzigingen die deze gemeenten in hun begroting aanbrengen, onderworpen aan het advies van de gouverneur en de goedkeuring van de Vlaamse regering.

Bij ontstentenis van het versturen van zijn advies naar de regering binnen een termijn van dertig dagen, ingaande de dag na het inkomen op het provinciaal gouvernement van de begroting of de begrotingswijzigingen, wordt de gouverneur geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

Onverminderd haar bevoegdheid tot niet goedkeuring wegens schending van de wet of strijdigheid met het algemeen belang, stelt de Vlaamse regering de begroting of de erin aangebrachte wijzigingen definitief vast in de hiernavolgende gevallen :

- 1° als de begroting een deficitair saldo vertoont op de gewone of op de buitengewone dienst, of een fictief evenwicht of een fictief batig saldo, neemt de Vlaamse regering alle vereiste maatregelen om het evenwicht van de begroting te herstellen ;
- 2° als ontvangsten of verplichte uitgaven die krachtens de wet gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft ten gunste of ten laste van de gemeente komen, geheel of gedeeltelijk niet in de begroting zijn voorzien, schrijft de Vlaamse regering ze ambtshalve in ;
- 3° als bepaalde ontvangsten die de gemeenteraad op de begroting heeft gebracht, geheel of gedeeltelijk niet aan de gemeente toekomen, of als bepaalde kredieten strijdig zijn met de wet, dan schrapt de Vlaamse regering die of schrijft die op het juiste bedrag in.

De Vlaamse regering spreekt zich bij gemotiveerd besluit uit over de begroting of de erin aangebrachte wijzigingen binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van het besluit van de gemeenteraad.

Ze verstuurt haar besluit naar de gemeenteoverheid uiterlijk de laatste dag van die termijn. Ze stuurt dezelfde dag een afschrift van haar besluit ter kennisgeving aan de gouverneur.

Als binnen de in het vorig lid bepaalde termijn geen beslissing naar de gemeenteoverheid is verstuurd, wordt de Vlaamse regering geacht haar goedkeuring aan de begroting of de begrotingswijziging te hebben verleend.

Het besluit van de Vlaamse regering wordt aan de gemeenteraad meegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering."

– *Aangenomen.*

Artikel 8

In artikel 29 van hetzelfde decreet worden opgeheven :

1° het eerste lid, 3° en 4° ;

2° het tweede lid.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Aan artikel 30 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 17 maart 1998, wordt een § 6 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 6. De goedkeuring van de rekening houdt in elk geval in dat de beslissingen van de gemeenteoverheid die genomen werden in de loop van het jaar waarop de rekening betrekking heeft en die niet werden opgevraagd, noch geschorst of vernietigd werden, niet langer vatbaar zijn voor schorsing of vernietiging."

– *Aangenomen.*

Artikel 10

De besluiten van de gemeenteoverheden die voor de inwerkingtreding van dit decreet werden genomen, blijven onderworpen aan de regelen die op dat tijdstip van kracht waren.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 11

Dit decreet treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest
– 1225 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 7

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Eddy Schuermans c.s. houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling en een erkenningsregeling voor particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling
– 950 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest en het voorstel van decreet van de heer Schuermans c.s. houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling en een erkenningsregeling voor particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling.

De heer Laverge, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ministers, collega's, met uw goedvinden zal ik het interludium vullen tot de heer Laverge opnieuw voor dit halfrond beschikbaar is. Daarstraks was hij hier als verslaggever. Hij heeft naar zijn, overigens voortreffelijk, schriftelijk verslag verwezen. Ik wilde hem daar graag voor danken, maar we zullen daar straks nog de gelegenheid toe krijgen. De heer Laverge heeft trou-

wens al samen met ons in de vorige zittingsperiode een aanzet gegeven tot de voorliggende regelgeving.

Met dit voorstel van decreet wordt de kloof tussen het werkelijk en het wettelijk landschap gedeeltelijk gedicht. Tot vandaag is de Vlaamse regelgeving inzake arbeidsbemiddeling geënt op conventie 96 van de Internationale Arbeidsorganisatie, die werd afgesloten in 1946. In die oude context is arbeidsbemiddeling een aangelegenheid voor de overheid. Particuliere bemiddelaars moeten worden gemeden, want arbeid is geen koopwaar. Dat was jarenlang de stelling. Zelfs de aanpassingen aan de zich wijzende situatie op het terrein die de laatste jaren zowel door de Vlaamse als de federale wetgever werden aangebracht, waren enkel een uitzondering op deze algemene regel. Vlaanderen heeft het geweer pas van schouder veranderd, toen de IAO in 1997 zelf een streep trok onder dit verleden.

Met dit ontwerp van decreet, dat op unanieme steun kon rekenen in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden, worden publieke en privé-bemiddelaars op voet van gelijkheid behandeld. Beide moeten bijdragen tot het beter op elkaar afstemmen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt. Alleen al het aanzienlijke aantal knelpuntvacatures en -beroepen dat we vandaag kennen, bewijst dat daar meer dan ooit nood aan is.

Toch zijn ook met dit decreet niet alle wettelijke hinderpalen weggewerkt. Zo is eigenlijk de federale wetgever aan zet. Bijvoorbeeld het ter beschikking stellen – ook detacheren genoemd – van werknemers als een variant op uitzendarbeid, of de interimarbeid in de bouwsector zijn aangelegenheden die schreeuwen om een aangepaste regelgeving in een federale context. Ook op het Vlaamse niveau blijft dit ontwerp van decreet dode letter als de Vlaamse regering niet snel daarop uitvoeringsbesluiten maakt. Er moeten immers nogal wat aspecten van dit ontwerp van kaderdecreet concreet worden gemaakt.

Hoe belangrijk een aangepaste regelgeving ook is, toch kunnen we niet voorbij aan de beslissende rol terzake van de beroepsfederaties. De invloed die de eigen gedragsregels van de sector hebben gehad en nog zullen hebben op de kwaliteit van de dienstverlening is van groot belang. De beroepsfederaties van respectievelijk uitzendarbeid en werving en selectie staan dan ook voor een belangrijke opdracht, zeker nu het straks mogelijk wordt dat een bepaald bureau verschillende aspecten van arbeidsbemiddeling verenigt. Dat dwingt de federaties tot meer

Schuermans

samenwerking. De privé-bureaus zullen, gezien de voortdurende zorg voor deontologie en kwaliteit, moeten bewijzen dat ze een bijdrage kunnen leveren tot het Vlaamse tewerkstellingsbeleid. Door hun ervaring hebben ze veel kennis van de arbeidsmarkt. Die kennis kan worden ingezet in een poging van de Vlaamse overheid om moeilijk bemiddelbare werklozen aan de slag te helpen. Dat is een nieuwe dimensie in het takenpakket van privé-arbeidsbemiddelingsbureaus, die ook reeds bleek in het buitenland. Laten we daar dan ook werk van maken.

Mijn fractie zal dit ontwerp van decreet, dat aan de politieke agenda werd toegevoegd op basis van een voorstel vanwege mijn fractie, met overtuiging goedkeuren. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, dit ontwerp van decreet is werkelijk een mijlpaal in het tewerkstellingsbeleid. We zijn geëvolueerd van een monopolie over een verbreding van de problematiek inzake tewerkstelling en bemiddeling tot de privé-sector. Het probleem is in feite reeds jaren oud. Tijdens de vorige zittingsperiode had de bevoegde commissie reeds contacten met de IAO om na te gaan of er geen aanpassingen mogelijk waren aan de Belgische wetgeving. De federale overheid heeft indertijd inderdaad nagelaten een aantal aanpassingen aan te vragen met betrekking tot de vroegere Conventie 96.

Vandaag bevindt het Vlaams Parlement zich in een moeilijke positie : we passen immers in feite de Conventie 181 aan, terwijl de federale overheid zelf nog geen initiatieven heeft genomen om dit te doen. De vraag rijst of dit geen problemen zal creëren met betrekking tot de uitvoeringsbesluiten. De Raad van State heeft terzake immers een aantal opmerkingen gemaakt. Laat ons echter hopen dat nieuwe problemen uitblijven.

De vraag rijst eveneens hoe snel we dit decreet zullen uitvoeren. Er moeten een aantal initiatieven worden genomen. De oude decreten moeten worden opgeheven. De data zijn nog niet vastgelegd, dus het hangt van de minister af hoe snel hij deze privatisering – die ook in de commissie unaniem werd goedgekeurd – wil doorvoeren.

Ik wil de heer Schuermans van harte feliciteren. Na het bezoek in Genève is hij immers de initiatiefne-

mer geweest om de discussie aan te vatten. Zelfs vooraleer de minister zijn ontwerp van decreet had opgesteld, had de heer Schuermans al een voorstel van decreet ingediend betreffende deze bemiddelingsproblematiek.

De commissie heeft goed werk geleverd. Ze heeft beide stukken vergeleken en wederzijds aangevuld. Uit debatten en hoorzittingen kwamen zeer interessante opmerkingen naar voren, die aanleiding hebben gegeven tot het bijwerken van het ontwerp van decreet. Daardoor is dit ontwerp nu voor alle fracties aanvaardbaar.

Uiteraard moeten er nog enkele knelpunten worden opgelost. Aan de minister wil ik vragen dat hij niet te veel uitzonderingen zou maken bij deze problematiek. In het decreet staat dat de minister kan beslissen een aantal beroepen of activiteiten uit te sluiten. Ik wil ervoor pleiten daar niet te veel gebruik van te maken. Zo wil ik ook vragen of er in overleg met de patronale en de syndicale organisaties geen oplossing kan worden gevonden met betrekking tot de bouwsector. De interimarbeid kan immers de oplossing vormen voor veel problemen en wantoestanden in die bouwsector.

Belangrijk is ook de specifieke problematiek van de sport en alles wat met de sport te maken heeft. De heer Hostekint heeft destijds een voorstel gedaan inzake de werking rond jonge spelers. Het probleem van de makelaars in alle sporten moet klaar en duidelijk worden gedefinieerd. Momenteel zijn ze eigenlijk onwettig bezig. Rekening houdend met de huidige uitwassen moeten er wel degelijk reglementen en verordeningen worden opgesteld zodat deze markt wordt geregulariseerd. Ik heb niets tegen makelaars op zich, maar ze moeten hun werk wel doen binnen aanvaardbare normen.

Ik wil de minister en de heer Schuermans nogmaals feliciteren. Hopelijk zal dit decreet een bijdrage leveren tot een betere regeling van de werkgelegenheid, en zal het de mensen meer kansen geven om aan het werk te gaan. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik wens de collega's uit de commissie te danken voor de uitstekende sfeer van samenwerking waarin dit ontwerp van decreet is tot stand gekomen. Dit ontwerp werd in de beste verstandhouding afgestemd met het voorstel van decreet van de heer Schuermans. Op die manier zijn we tot het ene ont-

Kelchtermans

werp van decreet gekomen. Daardoor is het geheel er alleen maar beter op geworden.

De hoorzittingen waren bijzonder interessant. Ik heb ook genoteerd dat men erop aandringt dat de uitvoeringsbesluiten er snel zouden komen, zodat het decreet zo snel mogelijk operationeel kan worden. Ik engageer me daar dan ook toe.

Ik zal zeker ook rekening houden met de vraag om de uitzonderingen te beperken. Wat de bouwsector betreft, moet dit uiteraard in de eerste plaats door de sector zelf worden aanvaard. Daar wringt het schoentje. We hebben een structurele regeling bedongen voor vele grijze zones, zoals de sport. Het decreet regelt al deze materies. Het ontwerp van decreet omvat de arbeidsbemiddeling en alles wat daar indirect verband mee houdt.

Tussen de private en de publieke arbeidsbemiddeling is een verregaande samenwerking overeengekomen, waardoor de resultaten op het terrein nog veel duidelijker zullen worden. Ik bedoel hiermee de uitwisseling van de data waarover men beschikt. Die kunnen ook aan derden ter beschikking worden gesteld.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, ik wens de discussie niet nog eens over te doen. Ik treed minister Kelchtermans volledig bij. Uit de aard van de besprekingen in de commissie is gebleken dat dit decreet uitermate belangrijk is. Dat we er nu niet uitvoerig op terugkomen, heeft enigszins te maken met het feit dat we daar in de commissie al ruimschoots de gelegenheid toe hadden. Degeenen die daarin waren geïnteresseerd, hebben dit kunnen constateren.

Dit betekent niet dat dit geen uitermate belangrijk decreet is. Het moet de werking van onze arbeidsmarkt ernstig kunnen verbeteren. Het decreet werkt een aantal moeilijkheden weg die nog bestonden op de arbeidsmarkt. We worden daarmee de voorloper van een modern arbeidsmarktbeleid in Europa.

Ik dank alle commissieleden voor de zeer constructieve manier waarop ze dit ontwerp en voorstel van decreet hebben behandeld. De hoorzittingen werden niet misbruikt, maar hadden effectief een toegevoegde waarde. Dit blijkt ook uit de consensus

waarmee dit ontwerp van decreet werd goedgekeurd in de commissie.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : De Agalev-fractie zal dit decreet goedkeuren, ten eerste omdat het een aanpassing is aan de IAO-richtlijn en ten tweede omdat het inderdaad een verbetering van de Vlaamse arbeidsmarkt inhoudt. We steunen alles wat hiertoe bijdraagt.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° private arbeidsbemiddeling :

- a) de activiteiten uitgeoefend door een tussenpersoon, die erop gericht zijn werknemers bij te staan bij het zoeken van een nieuwe tewerkstelling of werkgevers bij het zoeken van werknemers ;

Voorzitter

Artikel 4

- b) het in dienst nemen van werknemers, om hen ter beschikking te stellen met het oog op de uitvoering van een bij of krachtens de wet toegelaten tijdelijke arbeid ;
- 2° voor de toepassing van dit decreet wordt onder de term "werknemer" eveneens werkzoekende of zelfstandige begrepen ;
- 3° de minister : de Vlaamse minister die het tewerkstellingsbeleid onder zijn bevoegdheid heeft ;
- 4° de adviescommissie : de commissie ingesteld bij artikel 16 van dit decreet ;
- 5° het bureau : de rechtspersoon of de natuurlijke persoon die, onder welke naam dan ook, activiteiten in de zin van 1° uitoefent ;
- 6° SERV : de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ;
- 7° outplacementactiviteiten : een vorm van arbeidsbemiddeling waarbij begeleidende adviezen en diensten in opdracht en op kosten van een werkgever aan een ontslagen of met ontslag bedreigde werknemer worden verstrekt om deze in staat te stellen zo vlug mogelijk een betrekking bij een nieuwe werkgever te vinden of een beroepsactiviteit als zelfstandige te ontplooiën.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

§ 1. Dit decreet is niet van toepassing op de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, met uitzondering van de principes zoals bedoeld in artikel 5, 2° tot en met 19°.

§ 2. Dit decreet is niet van toepassing op de bureaus voor kosteloze arbeidsbemiddeling met uitzondering van de principes zoals bedoeld in artikel 5.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Algemene beginselen

De exploitatie van een bureau voor private arbeidsbemiddeling, met inbegrip van het adverteren of het reclame maken met het oog op de exploitatie van het bureau, is toegestaan onder de in dit decreet bepaalde voorwaarden.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Om de activiteiten zoals bedoeld in artikel 2, 1°, te mogen uitoefenen, moet een bureau dat als rechtspersoon zijn maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest heeft of als natuurlijke persoon er kantoor houdt, aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° indien het bureau een rechtspersoon is, dient deze regelmatig opgericht te zijn in de vorm van een handelsvennootschap of een vereniging zonder winstgevend doel waarvan, blijkens de statuten, de activiteit bestaat uit het exploiteren van een bureau.

Indien het bureau een natuurlijke persoon is, moet deze persoon de burgerrechten en politieke rechten genieten ;

2° het bureau mag niet in staat van faillissement of in staat van kennelijk onvermogen verkeren, noch het voorwerp uitmaken van een procedure tot faillietverklaring, noch een gerechtelijk akkoord hebben aangevraagd of verkregen ;

3° het bureau mag onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of personen bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden of te vertegenwoordigen, geen personen hebben :

a) aan wie het uitoefenen van dergelijke functies is verboden krachtens het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken ;

b) die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning, aansprakelijk gesteld zijn voor de verbintenissen of schulden van een gefailleerde vennootschap, bij toepassing van de artikelen 35, 6° ,

Voorzitter

63ter, 123, tweede lid, 7° of 133 bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen ;

c) die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning, herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale verplichtingen, de sociale verplichtingen of de wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot de exploitatie van een bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling ;

d) aan wie de burgerrechten en politieke rechten zijn ontnomen ;

4° het bureau dient te voldoen aan de verplichtingen die de sociale en de fiscale wetgeving opleggen ;

5° het bureau mag geen activiteiten in de zin van artikel 2, 1°, uitoefenen wanneer deze activiteiten leiden tot een tewerkstelling die strijdig is met de openbare orde of waarvan het bureau duidelijk kan vaststellen dat zij een inbreuk inhouden op de sociale of fiscale wetgeving ;

6° het bureau mag geen activiteiten uitoefenen die verboden zijn krachtens het Verdrag nr. 9 op de arbeidsbemiddeling van de zeelieden aangenomen op 10 juli 1920 door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie en goedgekeurd bij de wet van 6 september 1924 ;

7° het bureau dient alle betrokkenen op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze te behandelen en mag geen personeelsadvertenties opstellen of publiceren die aanleiding kunnen geven tot discriminatie.

In afwijking van het voorgaande lid zijn positieve acties ten behoeve van risico-werknemers wel toegestaan ;

8° het bureau dient de persoonlijke levenssfeer van de werknemers te eerbiedigen en de gegevens die tot de persoonlijke levenssfeer behoren, enkel op te vragen en te gebruiken met toestemming en in het belang van de werknemer in het kader van zijn professionele inschakeling en met inachtneming van de bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de

persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens ;

9° het bureau mag onder geen beding enige vergoeding van de werknemer vragen of ontvangen.

De Vlaamse regering kan voor bepaalde categorieën van werknemers en voor bepaalde activiteiten, na advies van de SERV, een afwijking toestaan op de bepaling van het eerste lid op voorwaarde dat dit geschiedt in het belang van de werknemer ;

10° het bureau mag niet in de plaats treden van de opdrachtgevende werkgever bij de aanwervings- of ontslagbeslissing of de onderhandelingen daaromtrent ;

11° het bureau mag geen activiteiten in de zin van artikel 2, 1°, uitoefenen voor zover deze activiteiten verband houden met een staking, uitsluiting of een schorsing van een arbeidsovereenkomst bedoeld in de artikelen 50 en 51 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten ;

12° het bureau mag werknemers van vreemde nationaliteit bemiddelen voor zover de reglementering inzake de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten, zoals bedoeld in het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit wordt nageleefd ;

13° het bureau mag informatie over de opdrachtgevende werkgever en de werknemers enkel opvragen en gebruiken binnen het kader van de in artikel 2, 1°, bedoelde activiteiten ;

14° het bureau dient inzake te verlenen aan de opdrachtgever en de werknemers betreffende de over hen opgeslagen gegevens en dient hen, op hun verzoek, na beëindiging van de opdracht een afschrift van hun dossier te bezorgen ;

15° het bureau dient de opdrachtgevende werkgever en de werknemers juiste, tijdige en volledige informatie te verstrekken over de in artikel 2, 1°, bedoelde activiteiten en over de aard van de tewerkstelling ;

16° het bureau mag geen bemiddelingsactiviteiten uitoefenen voor vacatures waartegenover geen reëel jobaanbod staat ;

Voorzitter

17° het bureau dient de gedragscode, waarvan de inhoud wordt vastgelegd door de Vlaamse regering na advies van de SERV, te onderschrijven en na te leven ;

18° het bureau moet beantwoorden aan de criteria inzake kwaliteit en/of deskundigheid die door de Vlaamse regering, na advies van de SERV, vastgesteld worden in functie van de aard van de verrichte activiteiten ;

19° het bureau mag in geen geval in een drankgelegenheden of in een aanhorigheid van een dergelijke aangelegenheid worden gevestigd.

Zo het bureau gevestigd is in een handelshuis moet het zonder toedoen van de handelaar of diens aangestelde toegankelijk zijn langs een afzonderlijke ingang.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

§ 1. Elk bureau dient vooraf te worden erkend overeenkomstig de procedure en voorwaarden die worden bepaald door de Vlaamse regering na advies van de SERV.

De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de SERV, de activiteiten van arbeidsbemiddeling waarvoor een afzonderlijke erkenning vereist is.

§ 2. In afwijking van § 1 bepaalt de Vlaamse regering, met het oog op een maximale bescherming van de werknemer en na advies van de SERV, welke sectoren, vormen en/of activiteiten van arbeidsbemiddeling worden vrijgesteld van de verplichting van een voorafgaande erkenning.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt, met het oog op een maximale bescherming van de werknemer en na advies van de SERV, in welke sectoren en/of voor welke categorieën van werknemers het verboden wordt activiteiten uit te oefenen zoals bedoeld in artikel 2, 1°.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt, met het oog op een maximale bescherming van de werknemer en na advies van de SERV, in welke sectoren en/of voor welke categorieën van werknemers en/of voor welke vormen en/of activiteiten van arbeidsbemiddeling bijkomende voorwaarden worden opgelegd.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Erkenningsregeling

AFDELING 1

Erkenning

Artikel 7

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de procedure inzake de aanvraag van de erkenning voor de onder artikel 2, 1°, vermelde activiteiten.

§ 2. De erkenning wordt verleend door de minister na advies van de adviescommissie.

Wanneer het advies niet binnen de door de Vlaamse regering vast te stellen termijn wordt verleend, kan de minister een beslissing nemen. Deze beslissing dient met redenen te worden omkleed.

Wanneer de minister afwijkt van het advies, dient hij in zijn beslissing de redenen aan te geven voor die afwijking.

§ 3. De erkenning wordt verleend voor een periode van onbepaalde duur.

§ 4. In geval van overdracht van een verleende erkenning maakt het bureau de overdracht van de erkenning kenbaar aan de minister en aan de adviescommissie, volgens de modaliteiten die door de Vlaamse regering, na advies van de SERV, worden bepaald. De minister kan, na advies van de adviescommissie, beslissen dat een nieuwe erkenning moet aangevraagd worden.

§ 5. Overeenkomstig de nadere regelen die de Vlaamse regering bepaalt, kan de minister, na advies van de adviescommissie, een termijn bepalen waarbinnen het bureau effectief gebruik moet maken van de erkenning.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. Op het in dienst nemen van werknemers, om hen ter beschikking te stellen met het oog op de

Voorzitter

uitvoering van een bij of krachtens hoofdstuk II van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, toegelaten tijdelijke arbeid zijn de volgende bijkomende voorwaarden van toepassing :

- 1° regelmatig opgericht zijn in de vorm van een handelsvennootschap ;
- 2° een volledig volstort kapitaal van tenminste 1.250.000 frank bezitten ;
- 3° geen achterstallige bijdragen verschuldigd zijn zoals belastingen, bijdragen te innen door de RSZ of bijdragen te innen door of voor rekening van Fondsen voor Bestaanszekerheid ;
- 4° niet in ernstige overtreding zijn van de wettelijke of reglementaire bepalingen in verband met uitzendarbeid.

§ 2. Een bureau dat zijn maatschappelijke zetel in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest of het Waalse Gewest heeft of als natuurlijke persoon er kantoor houdt en in het Vlaamse Gewest activiteiten uitoefent zoals bedoeld in artikel 2, 1°, dient aan te tonen dat het in zijn gewest aan gelijkwaardige voorwaarden als vermeld in dit decreet voldoet.

Indien de minister tot de bevinding komt dat deze voorwaarden niet gelijkwaardig zijn, legt hij, na advies van de adviescommissie, een deel of het geheel van de voorwaarden op, zoals bepaald in dit decreet.

§ 3. Een buitenlands bureau dat zijn maatschappelijke zetel binnen de Europese Unie heeft of als natuurlijke persoon er kantoor houdt en in het Vlaamse Gewest activiteiten uitoefent zoals bedoeld in artikel 2, 1°, dient aan te tonen dat het in zijn land aan gelijkwaardige voorwaarden als vermeld in dit decreet voldoet.

Indien de minister tot de bevinding komt dat deze voorwaarden niet gelijkwaardig zijn, legt hij, na advies van de adviescommissie, een deel of het geheel van de voorwaarden op, zoals bepaald in dit decreet.

§ 4. Een bureau dat zijn maatschappelijke zetel buiten de Europese Unie heeft of als natuurlijke persoon er kantoor houdt, en activiteiten zoals bedoeld in artikel 2, 1°, in het Vlaamse Gewest uitoe-

fent, dient te voldoen aan de voorwaarden vermeld in dit decreet.

Het moet daarenboven het bewijs leveren dat het in het land van herkomst activiteiten in de zin van artikel 2, 1°, uitoefent.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Het bureau dat een erkenning aanvraagt, deelt de naam mee van de natuurlijke personen met woon- of verblijfplaats in België die gemachtigd zijn het bureau tegenover derden te verbinden en het in rechte te vertegenwoordigen.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

De Vlaamse regering bepaalt welke documenten en bewijsstukken het bureau bij de aanvraag tot erkenning ervan moet voegen.

Het bureau moet aan de adviescommissie alle bijkomende documenten, stukken en inlichtingen verstrekken die zij nodig acht om na te gaan of de erkenningsvoorwaarden vervuld zijn.

Indien de voorzitter van de adviescommissie of het bureau erom verzoekt wordt dit laatste gehoord.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2**Intrekking van de erkenning****Artikel 11**

§ 1. De minister kan, na advies van de adviescommissie, de erkenning intrekken wanneer :

- 1° het bureau de bepalingen van dit decreet overtreedt ;
- 2° de aanvrager of de verantwoordelijken van het bureau, een onherroepelijke veroordeling heeft opgelopen wegens valsheid in geschrifte of wegens misdaden en wanbedrijven, bepaald bij de

Voorzitter

titels VII en IX van het Strafwetboek, alsmede wegens de inbreuken bepaald bij artikel 19 van dit decreet ;

3° de erkenning is gebeurd op basis van verklaringen die vals, onvolledig of onjuist worden bevonden ;

4° het bureau heeft samengewerkt met Belgische of buitenlandse bureaus die niet over een geldige registratie of erkenning beschikken ;

5° het bureau de reglementering inzake de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten overtreedt ;

6° het bureau als voorwaarde stelt dat de bemiddelde personen het bureau bij iedere nieuwe bemiddeling zal laten optreden ;

7° het bureau toelaat dat in het bureau activiteiten worden uitgeoefend door personen wiens erkenning werd ingetrokken of geschrapt ;

8° het bureau als voorwaarde voor de plaatsing, de verplichting oplegt aankopen of uitgaven te doen in een drankgelegenheid, een hotel of een logement of in enig andere handelszaak of onderneming.

De minister dient zijn beslissing met redenen te omkleden.

Het betrokken bureau wordt vooraf gehoord door de adviescommissie of ten minste daartoe behoorlijk opgeroepen.

§ 2. In geval het bureau niet langer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet kan de minister, hetzij op het verzoek van een gewone meerderheid van de adviescommissie, hetzij op eenparig verzoek van de werkgeversvertegenwoordigers of de werknemersvertegenwoordigers in de adviescommissie, de lopende erkenning vervangen door een erkenning voor de duur van zes maanden tijdens welke het bureau het bewijs moet leveren dat opnieuw voldaan wordt aan de erkenningsvoorwaarden.

§ 3. De adviescommissie kan de feiten die haar ter kennis komen en die wijzen op overtredingen of tekortkomingen zoals bedoeld in § 1, ter kennis brengen van de minister die de ambtenaren en beambten, zoals aangewezen krachtens artikel 18 met een onderzoek belast.

§ 4. De in § 3 bedoelde ambtenaren en beambten stellen de adviescommissie in kennis van alle waar-

schuwingen, termijnen en processen-verbaal bedoeld in artikel 18, § 3.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Ingeval van definitieve stopzetting van één van de in dit decreet bedoelde activiteiten door het bureau, wordt de erkenning voor de betreffende activiteit geschrapt.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Werkingsregelen

Artikel 13

Het bureau is ertoe gehouden een tekst waarin de rechten van de werkzoekende en de werkgever worden uiteengezet, te overhandigen aan de gegadigden of in extenso aan te plakken in de voor het publiek toegankelijke lokalen van het bureau op de plaats waar hij het best kan worden gelezen.

De inhoud van deze tekst wordt vastgesteld door de minister na advies van de adviescommissie.

In afwijking van het vorige lid dient het bureau, indien de private arbeidsbemiddeling bestaat uit het bekendmaken van werkaanbiedingen door middel van de geschreven, auditieve of visuele media, de tekst waarin de rechten van de werkzoekende en de werkgever worden uiteengezet, kenbaar te maken volgens de modaliteiten die door de Vlaamse regering, na advies van de SERV, worden bepaald.

Het bureau is er eveneens toe gehouden in advertenties en in zijn briefwisseling melding te maken van het erkenningsnummer en de erkende activiteit.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de SERV, de voorwaarden en de modaliteiten van sa-

Voorzitter

menwerking tussen private en publieke arbeidsbemiddelingsbureaus.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

De bureaus dienen op geregelde tijdstippen gegevens met betrekking tot hun structuur en activiteiten mede te delen aan de minister, overeenkomstig de procedure en de modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, na advies van de SERV, en rekening houdend met de vertrouwelijkheid van de gegevens.

De aldus verkregen informatie zal in geglobaliseerde vorm op geregelde tijdstippen ter beschikking worden gesteld.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Adviescommissie inzake arbeidsbemiddeling

Artikel 16

§ 1. In de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen wordt een adviescommissie opgericht.

De adviescommissie dient de minister van advies omtrent de erkenning of de intrekking van de erkenning.

§ 2. De adviescommissie is samengesteld uit :

- 1° een voorzitter ;
- 2° een gelijk aantal vertegenwoordigers van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties ;
- 3° twee deskundigen die onafhankelijk staan tegenover enerzijds de organisaties die in de adviescommissie vertegenwoordigd zijn en anderzijds de bureaus bedoeld in dit decreet en waarvan tenminste één houder is van het diploma van doctor of licentiaat in de psychologie ;

4° twee ambtenaren van het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter, die onafhankelijk dient te staan ten opzichte van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, wordt aangesteld door de Vlaamse regering. Bij afwezigheid van de voorzitter neemt de administrateur-generaal van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen het voorzitterschap over.

De leden van de adviescommissie worden door de Vlaamse regering benoemd. Deze bepaalt tevens de nadere regelen betreffende de samenstelling en de werkwijze van de commissie.

Alleen de in het eerste lid, 2°, genoemde leden zijn stemgerechtigd.

§ 3. Er is onverenigbaarheid tussen het mandaat van lid van de adviescommissie en de hoedanigheid van bestuurder, zaakvoerder, lasthebber of aangestelde van de in dit decreet beoogde bureaus.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Toezicht en Sancties

Artikel 17

De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de SERV, de klachtenprocedure.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

§ 1. Onverminderd de plichten van de officieren van de gerechtelijke politie houden de door de minister aangewezen ambtenaren en beambten toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§ 2. De in § 1 bedoelde ambtenaren mogen bij uitoefening van hun opdracht :

- 1° tussen 5 en 21 uur zonder voorafgaande verwittiging vrij binnentreden in alle lokalen, woonruimtes uitgezonderd, waarvan zij redelijkerwij-

Voorzitter

ze kunnen vermoeden dat ze aan hun toezicht onderworpen zijn ;

2° tussen 21 en 5 uur met voorafgaande toestemming van de rechter in de politierechtbank binnentreden en de in 1° bedoelde lokalen, woonruimtes uitgezonderd, voor zover er redenen zijn om te veronderstellen dat er inbreuken gepleegd zijn op de reglementering waarop zij toezicht uitoefenen ;

3° een onderzoek, een controle of een enquête instellen alsmede alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan werkelijk worden nageleefd, inzonderheid :

a) hetzij alleen, hetzij samen de persoon die het bureau exploiteert, zijn aangestelden of lasthebbers, alsook de werknemers of de werkgevers die een beroep hebben gedaan op het bureau, ondervragen over alle feiten die nuttig zijn voor de uitoefening van het toezicht ;

b) zich zonder verplaatsing alle documenten en stukken doen voorleggen die bij dit decreet zijn voorgeschreven of uittreksels ervan opmaken ;

c) inzage hebben en een afschrift nemen van alle documenten en stukken die zij voor het volbrengen van hun opdracht nodig achten ;

d) tegen ontvangstbewijs alle documenten en stukken in beslag nemen die het mogelijk maken een inbreuk vast te stellen ;

4° de aanplak gelasten van de bescheiden die krachtens dit decreet moeten worden aangeplakt.

§ 3. De in § 1 bedoelde ambtenaren en beambten hebben het recht waarschuwingen te geven, de overtreder een termijn toe te kennen om zich in orde te stellen en processen-verbaal te maken die bewijslast hebben tot het tegendeel is bewezen.

Op straffe van nietigheid moet een afschrift van het proces-verbaal ter kennis van de overtreder worden gebracht binnen een termijn van zeven dagen na de vaststelling van de overtreding.

§ 4. De in § 1 bedoelde ambtenaren en beambten kunnen, in de uitoefening van hun ambt, de bij-

stand van de gemeentepolitie en de rijkswacht vorderen.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

Onverminderd de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van 100 tot 5.000 frank of met één van deze straffen alleen :

1° hij die een bureau exploiteert zonder regelmatige erkenning, alsmede zijn aangestelden of lasthebbers ;

2° ieder persoon, al dan niet houder van een erkenning, die een bureau exploiteert, alsmede zijn aangestelden of lasthebbers die commissieloon, bijdrage, toelatings- of inschrijvingsgelden of vorderen of innen, buiten de door dit decreet bepaalde perken ;

3° ieder persoon die wetens en willens een beroep doet op een bureau waarvan de exploitant niet in het bezit is van een regelmatige erkenning ;

4° ieder persoon, al dan niet houder van een erkenning, die een bureau exploiteert, alsmede zijn aangestelden of lasthebbers die het krachtens dit decreet geregelde toezicht verhinderen.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

In geval van herhaling kan de straf bedoeld in artikel 19 op het dubbel van het maximum worden gebracht.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

De zaakvoerder van het bureau, al dan niet houder van een erkenning, is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboetes waartoe zijn aangestelden of lasthebbers zijn veroordeeld.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 22

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de bij dit decreet vastgestelde overtredingen.

In geval van herhaling zal artikel 85 van het Strafwetboek evenwel niet van toepassing zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

De publieke rechtsvordering wegens overtreding van de bepalingen van dit decreet en van de uitvoeringsbesluiten ervan verjaart door verloop van drie jaren na het feit waaruit de vordering is ontstaan.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 24

De wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk ingeval van inbreuk op sommige sociale wetten, is van toepassing op al wie in het Vlaamse Gewest activiteiten uitoefent zoals bedoeld in artikel 2, 1°, zonder te beschikken over een regelmatige erkenning en de werkgever die wetens en willens een beroep doet op een bureau dat geen regelmatige erkenning heeft bekomen.

Het bedrag van de administratieve geldboete is gelijk aan het bedrag vermeld in artikel 1 van de wet en wordt vermenigvuldigd overeenkomstig artikel 11 van de wet.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

Worden opgeheven op de datum of data bepaald door de Vlaamse regering :

1° het decreet van 6 maart 1991 houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest ;

2° het decreet van 3 maart 1993 houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest ;

3° het decreet van 19 april 1995 tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten van een overgangsregeling voor wat betreft de bureaus die een erkenning hebben bekomen in het kader van de in artikel 25 opgesomde bepalingen.

– *Aangenomen.*

Artikel 27

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven

– 1304 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Patrick Lachaert, Karel De Gucht en Didier Ramoudt houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1993 betreffende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven

– 994 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en het voorstel van decreet van de heren Lachaert, De Gucht en Ramoudt houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1993 betreffende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. We volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Laverge, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, het toerisme is iets frivools. Daardoor wordt het vaak niet bejegend met de ernst die het verdient.

Dit ontwerp van decreet strekt ertoe de permanente bewoning op campings te regelen door middel van uitdovingsmaatregelen. De oorzaak van de permanente bewoning ligt eigenlijk in het gedoogbeleid dat zowel door de regionale overheid als door de lokale overheden werd gevoerd. Er werden illusies en valse verwachtingen geschapen door een soepele inschrijving in de lokale bevolkingsregisters. De aldus ingeschreven campingbewoners werden op dezelfde manier belast als de gewone stadsbewoner. Ze betaalden voor het ophalen van het huisvuil, ze betaalden milieubelasting en diverse gemeentelijke belastingen.

Zowel de regering als de campinguitbater kwamen hierdoor in de problemen. De campinguitbater kreeg geen vergunning meer omdat er vaste bewoners waren ; de regering wist niet wat aan te vangen met de ongeveer 2.400 gezinnen die op campings wonen. Dit leidde tot het voorliggende ontwerp van decreet. Het is echter het zoveelste hocus-pocusdecreet van een minister die er maar niet in slaagt een duidelijke visie te ontwikkelen op een duurzaam toerisme.

Het decreet houdt onder meer een aantal overgangsmatregelen in, waardoor het mogelijk wordt een camping als vaste woonplaats te hebben tot uiterlijk 31 december 2005. Deze overgangsmatregelen zijn echter discriminerend, en bieden geen

oplossing aan alle permanente campingbewoners. De overheid schuift immers de hete aardappel door naar de gemeenten waar minstens tien gezinnen zijn gedomicilieerd die op een campingterrein wonen. Die gemeenten moeten een begeleidingsplan opmaken waarin een uitdovingsscenario wordt opgenomen. Het plan moet uiteraard worden goedgekeurd door de regering.

Dit betekent dat bewoners van campings waarvan sommige wel en andere slechts gedeeltelijk in de juiste zone zijn gelegen en waar minder dan tien gezinnen zijn gedomicilieerd, niet in aanmerking komen voor begeleidingsmaatregelen. Zij moeten hun plan trekken. Het decreet gaat ervan uit dat de gemeente het wel voor mekaar krijgt zonder begeleidingsplan.

Een bijkomend probleem is dat bewoners van terreinen die volledig in een verkeerde zone zijn gelegen, eveneens niet in aanmerking komen. Een camping die volledig in een verkeerde zone ligt, kan zich immers niet in orde stellen. De camping kan zelfs niet naar een ander terrein verhuizen, tenzij de uitbater – ik heb het over de campings aan de kust – de Franse grens oversteekt. Daar doen zulke problemen zich niet voor.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd niet voorzien in voldoende bijkomende terreinen voor openluchtrecreatieve bedrijven in de kuststrook. Dat heeft tot gevolg dat honderden kampeerplaatsen zullen verdwijnen, wat de doodsteek betekent voor het sociaal toerisme. Omdat de socialisten al zo lang in de regering zitten, hadden we toch een socialere ingesteldheid verwacht.

Tijdens de bespreking in de commissie konden we vaststellen dat de SP en de minister van de CVP niet altijd op dezelfde lijn zitten op het vlak van herhuisvesting. De heer Maes zal dat waarschijnlijk nog duidelijk onderstrepen. Het wordt een bijkomende last voor de diverse gemeenten, en het socialewoningbeleid zou kunnen worden ontwricht door de hoogdringendheid. Dat kan toch onmogelijk de bedoeling zijn ?

Een andere problematiek die in dit ontwerp niet in aanmerking is genomen is die van de vaste bewoning in verblijfsrecreatiegebieden. Er werden heuse bungalows gebouwd waar mensen permanent wonen, en zij zullen dan ook met hetzelfde domiciliatieprobleem worden geconfronteerd.

Toen ik daarnet zei dat dit een zoveelste hocus-pocus-pas-decreet zou worden, dan had net zo goed in één adem de problematiek van het zone-

Ramoudt

vreemd wonen kunnen worden opgelost. Nu wonen de mensen in verblijfsrecreatiegebieden in grote onzekerheid.

Mijnheer de minister, dit ontwerp is zowel ten aanzien van de gemeenten – we vragen ons trouwens nog steeds af op welke basis men de norm op tien gezinnen heeft gezet – als ten aanzien van de permanente bewoners van legale en illegale campings discriminerend.

Om deze redenen zal de VLD zich morgen bij de stemming onthouden. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik meen te mogen stellen dat de heer Ramoudt zelf onderschrijft dat toerisme een uiterst belangrijke economische sector is die staat of valt met een kwalitatief aanbod aan logiesvormen, campings inbegrepen.

Mijnheer Ramoudt, u verwijt het beleid een gebrek aan visie terzake. Reeds in 1993 werd nochtans een decreet goedgekeurd inzake het statuut van de terreinen voor zogenaamde openluchtrecreatieve verblijven. Dit gebeurde precies met het oog op de kwaliteit van en het toereikende aanbod aan weekendverblijfparken in Vlaanderen. Misschien werd inderdaad bij de stemming van dat decreet in onvoldoende overgangsmaatregelen voorzien, maar men kan onmogelijk zeggen dat dit parlement geen of onvoldoende zicht op de stand van zaken had. Er vonden immers terrein- en werkbezoeken plaats die de minister, toen nog voorzitter van de commissie voor Cultuur, zich nog goed zal herinneren.

Wij onderschrijven nog steeds de verplichting die via dit decreet wordt opgelegd aan exploitanten van terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven om ten laatste op 31 december over een nieuwe exploitatievergunning te beschikken. Er wordt onder meer duidelijk gestipuleerd dat deze vergunning slechts kan worden verkregen bij afwezigheid van permanente bewoning.

Aan de hand van de inventaris werd nog een permanente bewoning vastgesteld op 157 van de 456 terreinen.

Zoals in het KER gestipuleerd, werd dit decreetgevend initiatief terecht genomen om te vermijden

dat alle permanente bewoningen door de campinguitbaters nog voor eind 1999 zouden worden opgezegd. Precies voor deze permanente bewoningen voorziet het voorliggende decreet in een uitdoofregeling. Als deze uitdoofregeling binnen de regering en in overleg met de commissie als overgangsmaatregel is opgesteld, dan heeft dit ongetwijfeld een precedentwaarde gehad in het kader van de besprekingen die het RO-decreet voorafgingen.

De randvoorwaarden van deze uitdoofregeling zijn duidelijk omschreven. Tot uiterlijk 31 december 2002 is die permanente bewoning immers nog toegelaten, zij het op voorwaarde dat de camping, overeenkomstig de regelgeving inzake ruimtelijke ordening, in een juiste zone ligt. Mijnheer Ramoudt, dit is toch een objectief criterium. U zou bot vangen als u ons enige discriminatie of een ongelijke behandeling van de betrokken campings verweet. De zone-indeling verloopt volgens de regelgeving inzake ruimtelijke ordening.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Een aantal campings zijn zonevreemd en daardoor tot sluiting gedoemd. De wetgever heeft echter niets bepaald dat de campinghouder verplicht om de campingbewoners te verwittigen, en stelt geen alternatieve terreinen ter beschikking. Een illegale en zonevreemde camping kan niet verhuizen omdat er geen terreinen beschikbaar zijn. Daar ligt het fundamentele probleem.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Het is evident dat er geen toekomstperspectief bestaat voor de campings die niet in een goede zone liggen.

De heer Didier Ramoudt : U steunt bijgevolg de afbouw van honderden kampeerplaatsen aan de kust ?

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Ik steun inderdaad de afbouw van de illegale campings langs de kust. Er is trouwens geen gebrek aan plaatsen op campings. Het klopt dat we het hier niet hebben over de illegale campings, maar wel over de mensen die op een camping woonden en een nieuwe plaats zoeken. Ik herhaal dat er nog plaatsen beschikbaar zijn op legale campings.

De beroepsfederatie van de campings staat bovendien volledig achter de sanering van de illegale

Maes

campings. Ik vraag me bijgevolg af wie de heer Ramoudt verdedigt.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Ik heb de illegale campings nooit verdedigd. Ik heb wel gezegd dat de exploitanten alternatieve terreinen hadden moeten krijgen. Als de campingplaatsen volledig worden afgebouwd, wat voor heel Vlaanderen op een verlies van ongeveer 10.000 plaatsen zou neerkomen, zal het sociaal toerisme een serieuze klap krijgen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer Ramoudt, ik heb enkel willen wijzen op de objectieve criteria. Het voorstel van decreet voorziet ten eerste in een overgangstermijn voor een aantal campings. Voor campings die volgens de wetten op de ruimtelijke ordening niet in de juiste zone liggen, is er geen aanbod. Voor die campings moet een oplossing worden gezocht via de gewestplannen en de structuurplanning. Ook moet worden onderzocht of er voldoende campingterreinen zijn voor het toerisme.

Ten tweede moet de exploitant een plan voorleggen waaruit kan worden opgemaakt dat, met uitzondering van de permanente bewoning, tegen eind 1999 zal zijn voldaan aan de normen van het decreet van 3 maart 1993. We raken de essentie van het decreet van 1993 bijgevolg niet.

Ten derde moet de camping in een gemeente liggen waar ten minste tien gezinnen op 1 januari 1998 waren gedomicilieerd op een kampeertrein. Ten slotte moet de gemeente een goedgekeurd begeleidingsplan van de Vlaamse regering hebben ontvangen. Dit plan is hoe dan ook de basis voor de uitdoofregeling. Het moet een essentiële samenwerking tot stand brengen tussen de terreinuitbater, het gemeentebestuur, de plaatselijke huisvestingsmaatschappij, het OCMW en de bewoners.

Met dit samenwerkingsverband gaan de betrokkenen het engagement aan om uiterlijk op 31 december 2005 de permanente bewoning af te bouwen. Gemeenten met minder dan tien gezinnen gedomicilieerd op een camping, moeten tegen 1999 een regeling uitwerken. Het welslagen van deze uitdoofregeling zal niet alleen van de gemeente afhangen. Ook de regering moet toezien op de uitvoering van de begeleidingsplannen. Vanaf het begin moet de strikte uitvoering worden opgevolgd, wil men dat tegen eind 2005 alle permanente bewoning verdwenen is.

Terzelfder tijd is een armoede- en huisvestingsbeleid noodzakelijk. Extra inspanningen voor deze mensen zijn nodig. De normale werking van de socialehuisvestingssector mag echter niet worden ontwricht. Het kan niet dat reeds lang ingeschreven kandidaten voor een sociale woning worden benadeeld.

De minister van Ruimtelijke Ordening moet bovendien een oplossing vinden voor zonevreemde campings. De regeling die de kwaliteit en het aanbod van campingterreinen krachtens het decreet van 1993 dient te realiseren, moet in al zijn aspecten verder gelden.

Het is de eerste keer dat aan het indienen van een ontwerp van decreet een kindeffectenrapport wordt toegevoegd. Ik verheug me daarover, want kinderen hebben er alle belang bij dat met de nodige begeleiding wordt gezocht naar een duurzame oplossing voor hun huisvesting.

Misschien kan in het flankerend armoede- en huisvestingsbeleid bijkomende aandacht uitgaan naar kinderen. Ik neem aan dat de minister daar geen problemen over zal maken. Onze fractie zal dit ontwerp van decreet in elk geval goedkeuren. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, iedereen weet dat tal van terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven worden geconfronteerd met permanente bewoning, wat volgens het decreet van 3 maart 1993 niet is toegestaan. Dit decreet bepaalt dat vanaf het einde van dit jaar alle terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven moeten beschikken over een nieuwe exploitatievergunning. Om die vergunning te krijgen, moeten campingeigenaars onder meer een attest van brandveiligheid kunnen voorleggen, moeten campings in een daartoe bestemde zone zijn ingeplant en mag niemand nog zijn hoofdverblijfplaats op de camping hebben.

Uit een inventaris opgesteld door Toerisme Vlaanderen, blijkt dat bijna 40 percent van de campings wordt geconfronteerd met vaste bewoning. Meer dan 4.000 personen wonen permanent op een camping. Jarenlang heeft de overheid de permanente campingbewoning gedoogd. Net als de bezitters van een weekendhuisje betaalden de campingbewoners allerlei gemeentetaksen zoals huisvuil- en milieubelasting. Bovendien werden de gemeente-

Huybrechts

besturen door toenmalig minister van Binnenlandse Zaken Tobback verplicht de mensen in te schrijven op de plaats waar ze verbleven. Of deze hoofdverblijfplaats wettelijk in orde was of niet, deed niet terzake.

Iets meer dan een jaar geleden, mijnheer de minister-president, heb ik u over dit onderwerp geïnterpelleerd. Ik heb toen aangehaald dat na de ellende van de gedwongen afbraak van weekendhuisjes, dit nieuwe campingdecreet voor nog meer miserie zou zorgen. In veel gevallen hebben campingbewoners het niet breed, en kunnen ze zich geen gewone privé-huurwoning permitteren. Mensen die meer dan zes maanden op een camping wonen, krijgen weliswaar voorrang op de socialehuisvestingmarkt, maar in wezen lost dit niets op. Er zijn te weinig sociale woningen. Bovendien vraag ik me af of deze maatregel wel gerechtvaardigd is tegenover de mensen die al lang op een sociale woning wachten.

Vorig jaar heb ik ervoor gepleit om dit decreet aan te passen. Tot mijn tevredenheid is de overheid, weliswaar in veel te geringe mate, aan dit voorstel tegemoetgekomen. Het gebruik als vaste woonplaats is nu toegestaan aan gezinnen, tot uiterlijk 31 december 2005, wanneer tegelijk aan zeer strikte voorwaarden is voldaan. Slechts een zeer klein percentage van campingbewoners kan van dit uitdoofbeleid genieten. Dat blijft voor het Vlaams Blok onvoldoende. Deze regeling is onrechtvaardig voor de mensen die uit de boot vallen en eind dit jaar uit hun camping zullen worden verdreven. Ik vind het aanvaardbaar dat er geen nieuwe permanente bewoners op recreatiedomeinen worden ingeschreven, maar waarom laat men de huidige vaste campingbewoners niet met rust? Als de huidige CVP-SP-regering dat toch niet aanvaardt, moet volgens het Vlaams Blok voor alle campingbewoners een menselijke oplossing worden gezocht, en niet alleen voor enkele uitzonderingen.

In een met redenen omklede motie van de heren Penris, Wymeersch en mezelf van 26 maart 1998 vragen we dat alle huidige vaste campingbewoners kunnen blijven tot ze een nieuw betaalbaar onderdak hebben gevonden. Dit voorstel werd weggestemd door de CVP, de Volksunie en de SP. Ook de heer Sleecx, die de campingbewoners nochtans wijsmaakt dat hij ze zal helpen, stemde tegen. Het Vlaams Blok zal met de bewijzen in de hand aan de campingbewoners uitleggen wat er werkelijk is gebeurd, hoe er werkelijk is gestemd.

Eind dit jaar zullen honderden mensen op straat staan. Dat wordt voor hen waarlijk een fantastisch begin van het nieuwe millennium. Vermits met de huidige wijziging van het campingdecreet de meerderheid van de getroffen campingbewoners niet wordt geholpen, zal het Vlaams Blok zich onthouden. Onze partij blijft herhalen: zolang er geen echte alternatieven zijn, moeten alle campingbewoners kunnen blijven waar ze nu wonen.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, geachte collega's, het ontwerp van decreet houdt een gedoogbeleid en een uitdovend scenario in om de problemen van permanente bewoning op te lossen voor die mensen die in gedeeltelijk of in volledig goed gezonde gebieden wonen. Voor de permanente bewoning van slecht gezonde terreinen werd geen oplossing uitgewerkt. Dat is een ontbrekende schakel in het ontwerp.

De SP-fractie zal het ontwerp goedkeuren omdat deze gedeeltelijke oplossing een goede stap vooruit betekent. De huidige problemen kan men toeschrijven aan twee instanties. Men doet nu alsof het decreet van 3 maart 1993 uit de lucht komt vallen. Sedert 1993 weten alle gemeentebesturen en exploitanten echter wat hen te wachten staat: een decreet dat in voege treedt op 1 januari 2000. Vandaag roept men moord en brand, en moeten we een gedoogbeleid uitdokteren omdat men in het verleden zijn verantwoordelijkheid niet heeft genomen. De exploitanten die in overtreding zijn, hebben gekozen voor het geld in plaats van voor duurzaamheid. De beleidsverantwoordelijken van vooral gemeenten en steden hebben gekozen voor een gemakkelijksoplossing en hebben de zaken laten aanmodderen.

Men vergeet echter dat er wel degelijk campinguitbaters zijn die conform de nieuwe regeling werken. Degenen die nu kermen over het korte tijdsbestek, hebben jarenlang de kassa laten rinkelen terwijl hun collega's investeerden. Wie zijn hier de goede en de slechte leerlingen? Waar is het gelijkheidsbeginsel voor de campingeigenaars die wel investeerden?

Sommige gemeentebesturen klagen steen en been omdat ze tal van permanente campingbewoners kennen en ze verkeerd gezonde campingterreinen hebben. Hoe komt het echter dat tal van gemeenten geen permanente bewoning kennen? Zij hebben een toekomstgericht beleid gevoerd.

Maes

De regering stelt ons voor een gedoogbeleid goed te keuren en respijt te geven tot 2005. Een uitgekiend begeleidingsplan moet ervoor zorgen dat men dit ook kan uitvoeren. Men kan hier echter enkele fundamentele kanttekeningen bij plaatsen.

Het begeleidingsplan dat wordt voorgelegd door het gemeentebestuur voor de terreinen die gedeeltelijk of volledig goed zijn gezoneerd, slaat op het tijdsbestek, de begeleidingsmaatregelen, de herhuisvestingsmogelijkheden en het samenwerkingsnetwerk. Het heeft slechts zin een plan in te dienen als de begeleidingsmaatregelen worden gecontroleerd en jaarlijks kunnen worden bijgestuurd. Anders zal men in 2005 vaststellen dat er feitelijk niets is gewijzigd. De regering moet de jaarlijkse controle laten doorwegen bij het afleveren van de vergunning.

Campingbewoners die gedurende zes maanden permanent op een camping wonen, hebben normaal gezien voorrang bij het toekennen van een sociale woning. Indien men deze maatregel niet aanpast, betekent dit dat men alle reguliere aanvragen gedurende jaren niet kan behandelen. De socialehuisvestingssector zal volledig vastlopen. De maatregel kan enkel wrevel en ergernis veroorzaken bij mensen die recht hebben op een sociale woning.

Ik stel de minister-president en minister Peeters voor om een plan op te stellen waarbij sociale woningen worden gebouwd voor permanente campingbewoners, zodat de reguliere sector verder kan werken en andere aanvragers niet worden achtergesteld. Het totaal aantal te bouwen woningen voor de permanente campingbewoners wordt geschat op 2.500. Het programma kan worden gerealiseerd tegen 2005.

We stellen ook vast dat zowel huisvestingsmaatschappijen als gemeentebesturen zich niet aanbieden als bouwheer.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer Maes, u spreekt over het jaar 2005. Tegen het einde van 1999 zullen echter heel wat mensen op straat staan, waarvoor geen sociale woning is te vinden. Hoe gaat u dit oplossen ?

De heer Jacky Maes : Ik heb het nu over de bepaling over de gedeeltelijk en volledig goed gezo-

neerde terreinen. Ik kom later nog terug op die zones waar helemaal geen camping is toegelaten.

Wanneer socialehuisvestingsmaatschappijen of gemeentebesturen zich niet aandienen als bouwheer en maar matig geïnteresseerd zijn in een nieuwe oplossing voor de permanente campingbewoners, kan de oplossing zijn dat de VHM optreedt als bouwheer. De gewone werkzaamheden van de socialehuisvestingsmaatschappijen zouden dan niet zo zwaar zijn.

Samengevat bestaat het standpunt van de SP uit de volgende punten. Ten eerste is het gedoogbeleid en de voorliggende wijziging van het decreet enkel een oplossing voor de permanente campingbewoners in de goede zones. Ten tweede is de denkspoor waarbij men voorrang verleent aan campingbewoners in de socialehuisvestingssector, nadelig voor de reguliere aanvragers. Ten derde moeten er oplossingen gezocht worden om het dichtslippen van de socialehuisvestingssector te vermijden. Dit kan gebeuren door in aparte kredieten te voorzien voor de bouw of huur van sociale woningen. Het initiatief moet hierbij genomen worden door de VHM. Ten vierde moeten er richtlijnen uitgevaardigd worden om ervoor te zorgen dat de gemeenten geen verdere permanente bewoning toelaten op campings. Ten vijfde verwacht ik van de minister-president initiatieven om een oplossing te vinden voor de permanente campingbewoners van een slecht gezoneerde camping. Ten zesde is het gedoogbeleid een uitzondering. Dit moet definitief afgesloten worden op 31 december 2005. (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijn commentaar op het voorliggend ontwerp van decreet zal in verhouding zeer kort zijn. Onze fractie zal dit uiteindelijk goedkeuren.

Wij doen dit niet omdat we ervan overtuigd zijn dat wat hier voorligt, een allesomvattende oplossing is. Dat is het niet. Wij doen dit evenmin in de overtuiging dat wij enkel met het ontwerp van decreet zoals het hier voorligt, in 2005 tot een definitieve oplossing zullen komen.

We vinden wel dat het ontwerp van decreet een aanzet geeft tot het ontwikkelen van een oplossing, die tenminste het voordeel biedt niet te vervallen in een welbepaalde problematiek. Diegenen die jarenlang goed gefunctioneerd hebben en de gemeenten die jarenlang wel gesaneerd hebben – de

Bogaert

heer Maes heeft er reeds naar verwezen -, mogen niet het slachtoffer worden van deze of welke regeling ook. Alhoewel er geen echte garanties in dit ontwerp van decreet ingebouwd zijn, kunnen de uitvoeringsmodaliteiten van die aard zijn om dit op termijn toch te garanderen.

Dit houdt meteen ook een waarschuwing in voor de huidige en toekomstige minister die verantwoordelijk is voor het sociale huisvestingsbeleid. Het is onaanvaardbaar dat diegenen die op een rechtmatige wijze een beroep kunnen doen op een sociale huisvesting, doorkruist worden door een voorrangregeling voor diegenen die op een illegale wijze permanent op een camping gewoond hebben.

Ik voel bijgevolg wel iets voor de uiteenzetting van de heer Maes, die heeft gepleit voor een dubbele oplossing. Dit vergt hoe dan ook een grote inspanning van de regering, namelijk het extra ter beschikking stellen van sociale huisvesting met een soort van bevoorrechte clause voor diegenen die permanent op een camping hebben gewoond. Ik zou in dat verband toch voor de nodige omzichtigheid willen pleiten. Het is essentieel dat in een periode van vijf jaar het aanbod van woningen met 2.500 toeneemt. Daaraan is vandaag behoefte, en die behoefte zal de komende jaren niet toenemen. Dat moet mogelijk zijn.

Ik ga er dus niet mee akkoord om een soort van wooncampings te tolereren. In de commissie is dat een aantal keren voorgesteld, maar vandaag heb ik daar niemand voor horen pleiten. We mogen niet onder druk van de sociale omstandigheden beslissen toch die weg op te gaan. Dat zou verkeerd zijn. Een goed huisvestingsbeleid moet met dit alles rekening houden, en terzake de komende vijf jaar middelen vrijmaken. Dit probleem moet in die periode systematisch worden opgevolgd. Er moeten concrete plannen komen en men moet toezien op de uitvoering daarvan. We moeten vermijden dat wij of onze opvolgers hier binnen vijf jaar nog steeds met dezelfde problemen worden geconfronteerd.

U krijgt dus het voordeel van de twijfel. We geven het nieuwe parlement dat na 13 juni tot stand zal komen, de opdracht om hiervan werk te maken. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, het decreet over Toerisme Vlaanderen is in juli 1998 goedgekeurd. De tekst verscheen in september 1998 in het Belgisch Staatsblad. Toch staat in het voorliggende ontwerp nog steeds dat de vergunningen zullen worden uitgereikt door Toerisme Vlaanderen, terwijl het decreet bepaalt dat hiervoor een ministerie moet instaan. Waarom is dat zo ?

Ik heb ook een tweede vraag, aansluitend bij de opmerkingen van de heer Maes. Zult u in aparte budgetten voorzien voor een aparte sociale woningbouw ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, ik ben tevreden dat het probleem in de commissie maar ook hier openlijk is besproken. Iedereen is erg bekommerd over de gang van zaken. Ik hoef u niet te herinneren aan het feit dat de bepalingen van het decreet van 3 maart 1993 zeker vanaf het jaar 2000 tot problemen zullen leiden.

Er zijn twee categorieën van betrokkenen : de uitbaters van de terreinen, die hun vergunning dreigen te verliezen, en de permanente bewoners, die hun woonst dreigen te verliezen. We hebben de opdracht gegeven aan een interdisciplinaire technische werkgroep om na te gaan welke oplossingen daarvoor kunnen worden uitgewerkt. We doen een beroep op de medewerking van al wie terzake een verantwoordelijkheid draagt.

De zaken ongewijzigd laten, zoals sommigen vanuit een sociale bewogenheid bepleiten, kan mijns inziens niet de goede oplossing zijn. Zo blijven we in een vicieuze cirkel zitten. Men kan een gedoogbeleid voeren dat in geen enkel opzicht beantwoordt aan wat we onder fatsoenlijk wonen verstaan. Aan wonen is immers een heel belangrijk sociaal en menselijk aspect verbonden. Onze beleidsafweging mag er dan ook niet op neerkomen dat we een aantal toestanden laten voortbestaan die in feite niets te maken hebben met menswaardig wonen. Er zijn immers genoeg plaatsen waar men niet aan de elementaire woonvoorwaarden voldoet.

We hebben proactief een stap gezet : we hebben niet gewacht tot 1 januari 2000 om iets te ondernemen. Met dit ontwerp van decreet willen we de betrokken bewoners en uitbaters een perspectief aanreiken. Het gebruik van een camping als vaste woonplaats is dus toegestaan aan gezinnen tot ui-

Van den Brande

terlijk 31 december 2005, voorzover wordt voldaan aan de volgende samenhangende voorwaarden. Op de camping verblijven op 1 januari 1998 minstens tien gezinnen. Het verblijf ligt in een zone waar overeenkomstig de regelgeving inzake de ruimtelijke ordening een terrein voor openlucht recreatieve verblijven kan worden aangelegd. Ten slotte zijn er nog bepalingen met betrekking tot de vergunning en is een goedgekeurd begeleidingsplan vereist.

We moeten deze optie nemen. Ik ben dan ook tevreden dat zowel de meerderheid als de oppositie ze steunen. Dat engagement moeten we aangaan. Het is dan ook van groot belang dat begeleidingsmaatregelen worden getroffen en van dichtbij worden opgevolgd. Door een verhoging van de kredieten wordt het mogelijk een aantal voorzieningen te treffen. We moeten er echter over waken dat de prioritaire voorzieningen van de groepen die daarvoor in aanmerking komen, niet in het gedrang komen. Door de initiatieven van minister Peeters is het mogelijk om in de periode tussen de inwerkingtreding van dit decreet en 31 december 2005 een aantal maatregelen te treffen, rekening houdend met de algemene regels van de sociale huisvesting.

Wat de vergunningsregeling betreft, wordt de algemene lijn gevolgd. Die optie geldt evengoed hier. Mijnheer Ramoudt, ik zal nagaan hoe ver de praktische organisatie is gevorderd en ik zal u dat morgen meedelen.

Mijnheer de voorzitter, dit ontwerp van decreet is noodzakelijk. Het dient een sociale imperatief. Er wordt duidelijk gesteld, ook in verband met de rechtszekerheid, dat we belang hechten aan de kwaliteit van het wonen. In zekere zin proberen we de vicieuze cirkel door te knippen. Het is ook een impuls voor concrete oplossingen op het terrein, daar waar ze nodig zijn. Er zijn dan ook vele goede redenen om dit ontwerp van decreet te steunen in dit Vlaams Parlement. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister-president, wat zal er nu gebeuren met de vaste campingbewoners waarvan de camping niet aan de vereiste voorwaarden beantwoordt ? Worden ze aan het einde van het jaar al dan niet van hun camping gedreven ? In de Kempen zijn er aardig wat gemeenten waar geen sociale woningen beschikbaar zijn. Wat zal er met die mensen gebeuren ? Ik

kan u garanderen dat die vraag heel uitdrukkelijk leeft bij de campingbewoners.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, het gaat om een samenwerkingsverband tussen gemeentebesturen, plaatselijke huisvestingsmaatschappijen en terreinuitbaters die over een vergunning beschikken. Mijnheer Huybrechts, de algemene regel geldt hier ook. Iedereen moet inspanningen leveren om wonen mogelijk te maken. Wellicht zal dit een bijkomende inspanning vergen van alle betrokkenen die zich met huisvesting bezighouden. De gemeente is het eerste referentiepunt. Er zal in een aantal gevallen zeker een doorverwijzing nodig zijn, maar de huisvestingsmaatschappijen moeten zeker een rol spelen. De algemene plicht die rust op de bestuurders houdt immers in dat ze zorgen voor de elementaire behoeften van hun inwoners.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Aan artikel 12 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven, worden de volgende leden toegevoegd :

"Het gebruik als vaste woonplaats is toegestaan aan gezinnen uiterlijk tot 31 december 2005 voor-

Voorzitter

zover tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden is voldaan :

1° het betreft een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven, gelegen in een gemeente waarin ten minste tien gezinnen op 1 januari 1998 in een dergelijk verblijf waren gedomicilieerd.

Onder gezinnen wordt hier verstaan één of meer personen die onder eenzelfde dak wonen en op hetzelfde adres ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters ;

2° het verblijf is gelegen in een zone waarbinnen een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven overeenkomstig de regelgeving inzake de ruimtelijke ordening kan worden aangelegd ;

3° de aanvrager van de vergunning heeft een plan aan Toerisme Vlaanderen voorgelegd, waaruit kan worden opgemaakt dat het terrein uiterlijk op 31 december 1999 zal voldoen aan de normen, bedoeld in artikel 6, 1° ;

4° het gemeentebestuur heeft een ontwerp van begeleidingsplan voorgelegd aan de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden waaraan het begeleidingsplan, bedoeld in het tweede lid, 4°, dient te voldoen. Deze voorwaarden behelzen tenminste het tijdsbestek, de begeleidingsmaatregelen, de herhuisvestingsmogelijkheden en het samenwerkingsnetwerk.

De Vlaamse regering keurt het begeleidingsplan goed alvorens de vergunning te verlenen zoals bepaald in artikel 4, § 1.°.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de decreten betreffende inspectie en begeleidingsdiensten

– 1326 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van de decreten betreffende inspectie en begeleidingsdiensten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Swinnen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, bij afwezigheid van de minister van Onderwijs, zal ik me tot u richten. Ik wilde even het woord voeren naar aanleiding van de bespreking van dit ontwerp van decreet, want een aantal zaken deden ons onze wenkbrauwen fronsen. Uit alle adviezen bij het ontwerp van decreet blijkt dat er een grote eensgezindheid bestaat over een aantal negatieve elementen in dit ontwerp van decreet. Voor ons is dit een belangrijk gegeven.

Deze opmerkingen betreffen zeker niet louter de technische aspecten van het decreet, maar raken de kern van het beleid inzake de inspectie- en begeleidingsdiensten meer dan we misschien op het eerste gezicht vermoeden.

Daarom wil ik erop wijzen dat de onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap in de eerste plaats belast is met de controle van de onderwijskwaliteit. Deze kwaliteit houdt voor de VLD een harmonisch geheel in van vakdeskundigheid en een positieve, vlotte schoolorganisatie, -omkadering, -randvoorwaarden, -mentaliteit, -cultuur en -inspraak. In 1991 werd de vroegere rijksinspectie in het onderwijs omgevormd tot de huidige onderwijsinspectie. Daarnaast werden er pedagogische begeleidingsdiensten gecreëerd.

Vandaag wordt voorgesteld een hervorming door te voeren die volgens ons de vooropgestelde kwaliteit aantast, en die voor een groot deel op maat van bepaalde personen is geschreven. Dat laatste is een publiek geheim.

Het aantasten van de kwaliteit komt vooral tot uiting in het openbreken van de toelatingsvoorwaar-

Vanderpoorten

den. In de commissie verwees de minister terzake naar artikel 22, dat bepaalt dat blijk moet worden gegeven van grote onderwijsdeskundigheid. We vragen ons af hoe deze deskundigheid wordt gedefinieerd. Nu wordt ook de toegang tot de inspectie verleend aan personen die als het ware vreemd zijn aan scholen en lesgeven. Zowel voor leerkrachten als directies zijn inspectiediensten die kunnen bogen op praktijkervaring, een betere en meer respectabele gesprekspartner.

Het verruimen van de toelatingsvoorwaarden voor de inspectie- en begeleidingsdiensten kan voor- en nadelen hebben. Een voordeel is bijvoorbeeld het meer gespecialiseerd zijn. Diverse adviesorganen hebben hier trouwens op gewezen. Het grootste nadeel is echter dat vakbekwaamheid en pedagogische en didactische ervaring, naar de achtergrond worden verdrongen. Het kunnen lesgeven staat blijkbaar niet meer centraal.

Ouders laten ons echter weten dat ze precies dat algemene kunnen lesgeven en kunnen omgaan met leerlingen heel belangrijk vinden. In de inspectie zijn inderdaad mensen nodig die voeling hebben met het veld. Zo niet, kan men reacties van leerkrachten verwachten. Leerkrachten waarderen immers inspectiediensten met ervaring die weten waarover ze praten.

Voor de VLD-fractie is vakkennis, gecombineerd met pedagogische en didactische bekwaamheid en voeling met de leefwereld van jongeren en leerkrachten, essentieel om te worden toegelaten tot de inspectie. Alleen zo zal het nodige respect ontstaan en zijn er de nodige garanties voor een goede inspectie. In dit decreet is die waarborg niet aanwezig.

Ook het doorbreken van de pariteitsregeling vinden we verkeerd. De pariteit zal niet langer van toepassing zijn op het kunstonderwijs. Op zich heeft de VLD daarmee niet zo een groot probleem, ware het niet dat zo de deur wordt geopend voor het doorbreken van de pariteit op andere onderwijsniveaus. Dit versterkt de nettenstructuur in plaats van het omgekeerde te doen. Hoe zullen de pariteitsregels worden toegepast op de personeelsleden die van de universiteiten en de DVO komen?

Ook het ambt van coördinerend inspecteur-generaal is niet langer onderhevig aan deze pariteit. Het is blijkbaar een publiek geheim dat dit niet om technische redenen gebeurt, maar wel om individu-

ele belangen te dienen. Dit is een zwaar en hard verwijt aan een beleid dat zich alleen om kwaliteit hoort te bekommeren. Dat dit gebeurt op het einde van een zittingsperiode die de nieuwe politieke cultuur hoog in het vaandel schreef, is een teken aan de wand. De minister zei in de commissie wel dat de pariteitsregeling voor zijn part in de toekomst behouden blijft. Maar alleen al door dit zo te formuleren, wijst hij er eigenlijk op dat een evolutie mogelijk is.

Ik wil aan het adres van de minister ook het verwijt formuleren dat de eindtermen van de tweede en derde graad niet afgewerkt zijn. Alleen de eerste graad is afgewerkt. Er is inderdaad meer samenhang tussen de tweede en de derde graad dan tussen de eerste en de tweede, maar dit zorgt wel voor een zwart gat van minstens één schooljaar.

Ook over de correcte invulling van studierichtingen, die in september in het tweede jaar moet ingaan, bestaat nog steeds onduidelijkheid. Op een moment dat scholen beginnen te werken aan hun publiciteit en advies moeten geven aan ouders en leerlingen, is enige duidelijkheid toch wel wenselijk.

Uiteraard zijn er wel enkele positieve elementen in dit decreet, maar die wegen absoluut niet op tegen de weinig ernstige manier waarop dit decreet werd in elkaar geflanst. Daarom zal de VLD morgen tegenstemmen. (*Applaus*)

De voorzitter : Ik betreur het dat de minister niet aanwezig is.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik vind dat u er zich toch wel gemakkelijk van afmaakt door te zeggen dat u het betreurt dat de minister niet aanwezig is. Het gaat hier toch om een ontwerp van decreet? Er zijn inderdaad wel leden van de regering aanwezig, maar de voor deze gelegenheid bevoegde minister is niet aanwezig. Ik vind echt wel dat hij aanwezig moet zijn.

De voorzitter : Ik begrijp uw opmerking, maar u had dat dan beter vroeger gevraagd.

De heer André Denys : Ik wil toch vragen dat de ministers in de toekomst aanwezig zijn als het gaat over ontwerpen van decreet die tot hun bevoegdheid behoren. Binnenkort zullen we het bijvoorbeeld hebben over sport. Het lijkt me niet meer dan normaal dat minister Martens daarbij aanwezig is.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me volledig aan bij de opmerking van de heer Denys. Dit is echt wel een vreemde manier van werken. De regering moet meer begrip opbrengen voor de werking van het parlement.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van de decreten betreffende inspectie en begeleidingsdiensten.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Wijzigingen van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten

Artikel 2

In de titel van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, worden tussen de woorden “inspectie” en “en” de woorden “, Dienst voor Onderwijsontwikkeling” ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Artikel 1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Aan titel II van hetzelfde decreet worden de volgende woorden toegevoegd : “en Dienst voor Onderwijsontwikkeling”.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 december 1993, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 2. Bij de Vlaamse Gemeenschap is een Dienst voor Onderwijsontwikkeling.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

§ 1. In artikel 5, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 28 april 1993 en 24 juli 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

In het eerste lid, inleidende zin, worden de woorden “en het hoger onderwijs van het korte type” vervangen door de woorden “het onderwijs voor sociale promotie” ;

Aan het tweede lid worden de volgende woorden toegevoegd : “of in artikel 62, 7°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.” ;

Aan het vierde lid worden de volgende woorden toegevoegd : “of bedoeld in artikel 53 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.” .

Voorzitter

§ 2. Aan hetzelfde artikel worden een § 3 en een § 4 toegevoegd die luiden als volgt :

“§ 3. De onderwijsinspectie is ten aanzien van het deeltijds kunstonderwijs bevoegd voor :

- 1° de uitoefening van de bevoegdheden bedoeld in § 1, met uitzondering van de bevoegdheden bedoeld in 2°, eerste en tweede streepje, en 3° ;
- 2° het nagaan of de goedgekeurde minimumleerplannen, met uitzondering van de pedagogische methodes, worden gerealiseerd ;
- 3° het verstrekken van adviezen over experimenten en de evaluatie van deze experimenten.

§ 4. De onderwijsinspectie is ten aanzien van de basiseducatie bevoegd voor :

- 1° het nagaan of het centrum de decretale doelstellingen realiseert of nastreeft ;
- 2° het uitbrengen van advies omtrent de financiering of de opname in de toelageregeling ;
- 3° het uitbrengen van beleidsadviezen ;
- 4° alle andere opdrachten die worden toegekend door of krachtens wetten en decreten.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Artikel 7, §1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. Om tot de onderwijsinspectie te worden toegelaten, komen in aanmerking :

- 1° de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd vrij en officieel onderwijs die behoren tot de categorieën van het bestuurs- en onderwijzend, paramedisch, sociaal, medisch, orthopedagogisch en psychologisch personeel ;
- 2° de personeelsleden van de pedagogische begeleidingsdiensten van het gemeenschapsonderwijs en van het gesubsidieerd vrij en officieel onderwijs en van de gesubsidieerde vrije en officiële centra ;

3° het technisch personeel van de gesubsidieerde vrije en officiële centra, van de centra van het gemeenschapsonderwijs en van het rijksvormingscentrum zoals bepaald in het koninklijk besluit van 18 juni 1979 tot oprichting van Rijksvormingscentra voor het technisch personeel van de Rijks-PMS-centra en van de gespecialiseerde Rijks-PMS-centra en tot vaststelling van de benoemingsvoorwaarden van de leden van het technisch personeel van de Rijksvormingscentra ;

4° de personeelsleden van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling die het ambt van directeur of adviseur uitoefenen ;

5° het zelfstandig en het assisterend academisch personeel van de universiteiten ;

6° het onderwijzend personeel van de hogescholen.

In afwijking van het eerste lid komen de educatieve personeelsleden tewerkgesteld in de centra voor basiseducatie en in het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Centra voor Basiseducatie in aanmerking voor toelating tot het ambt van inspecteur volwassenenonderwijs, belast met de basiseducatie.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1996, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 8

§ 1. De inspectie, met uitzondering van de coördinerende inspecteur-generaal en de inspecteur volwassenenonderwijs belast met de basiseducatie, wordt paritair samengesteld : ze bestaat voor de ene helft uit personeelsleden afkomstig uit het Gemeenschapsonderwijs, gesubsidieerd officieel onderwijs, de centra van het Gemeenschapsonderwijs en de gesubsidieerde officiële centra, en voor de andere helft uit personeelsleden afkomstig uit het gesubsidieerd vrij onderwijs en de gesubsidieerde vrije centra.

De afkomst wordt bepaald door de laatste instelling waar de kandidaat functioneert vóór de aanstelling tot inspecteur en de instelling waar de kan-

Voorzitter

didaat de grootste opdracht heeft. Bij gelijke opdracht telt de instelling waarin het personeelslid de meeste dienstanciënniteit heeft.

De Vlaamse regering stelt de personeelsformatie van de inspectie vast en kan sommige coördinatieopdrachten definiëren en toewijzen en bepaalt de voorwaarden waaronder coördinatieopdrachten toegewezen kunnen worden.

§ 2. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen voor het vaststellen van de pariteit van de inspectie.

§ 3. Binnen de paritair samengestelde inspectie bedoeld in § 1, worden de ambten van inspecteur-generaal basisonderwijs en inspecteur-generaal secundair onderwijs onderling paritair toegewezen.

§ 4. Binnen de paritair samengestelde inspectie bedoeld in § 1, worden de ambten van coördinerend inspecteur onderling paritair toegewezen."

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Artikel 9, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 februari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Binnen het kader van de beleidsvoorbereidende opdracht van het departement Onderwijs, heeft de Dienst voor Onderwijsontwikkeling tot opdracht het uitbrengen van wetenschappelijke onderbouwde adviezen ten behoeve van de Vlaamse regering en de minister bevoegd voor onderwijs. Dit omvat in hoofdzaak :

- 1° het formuleren van voorstellen betreffende de ontwikkeling van de opleidingsstructuur ;
- 2° de ontwikkeling van criteria voor het goedkeuren van leerplannen en handelingsplannen ;
- 3° het formuleren van voorstellen inzake ontwikkelingsdoelen, eindtermen en basiscompetenties ;
- 4° de ontwikkeling van analyse- en evaluatie-instrumenten om scholen en centra door te lichten."

– *Aangenomen.*

Artikel 10

In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 28 april 1993, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de punten 3°, 9° en 12° geschrapt ;
- 2° in § 1 wordt punt 8° vervangen door "coördinerend inspecteur" ;
- 3° in § 1, 13°, wordt het woord "algemeen" vervangen door "coördinerend" ;
- 4° § 1 wordt aangevuld met een tweede lid, dat luidt als volgt :

"Binnen de inspectie wordt één inspecteur volwassenenonderwijs belast met de basiseducatie. Deze inspecteur komt niet in aanmerking voor een ander ambt binnen de inspectie of binnen de Dienst voor Onderwijsontwikkeling." ;

- 5° § 2, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

"– navorsers bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling".

– *Aangenomen.*

Artikel 11

In artikel 20bis, § 1, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt het woord "algemeen" vervangen door het woord "coördinerend".

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Aan artikel 22 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in 5°, worden de woorden "in vast verband benoemd zijn" vervangen door "aangesteld zijn of in vast verband benoemd zijn" ;
- 2° de bestaande tekst vormt een § 1 en een § 2 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

Voorzitter

"§ 2. In afwijking van § 1 worden de voorwaarden voor toelating tot de inspectie bedoeld in § 1, tweede lid, 4° en 5° voor kandidaten voor het ambt van inspecteur volwassenenonderwijs belast met de basiseducatie vervangen door :

ten minste 5 jaar ervaring hebben als educatief personeelslid in de basiseducatie."

– *Aangenomen.*

Artikel 13

In artikel 23, 4°, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in 4° wordt het woord "vijf" vervangen door het woord "tien" ;

2° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De Vlaamse regering kan eventueel extra diplomaveren en extra nuttige ervaring vereisen."

– *Aangenomen.*

Artikel 14

In hetzelfde decreet wordt een artikel 23bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 23bis

Voor de toegang tot het ambt van navorser bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling wordt een proef georganiseerd.

Om tot de proef te worden toegelaten moet de kandidaat :

1° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Gemeenschap, behoudens door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling ;

2° van goed gedrag zijn, zoals dat blijkt uit een attest van goed zedelijk gedrag dat niet langer dan drie maanden tevoren werd uitgereikt ;

3° de burgerlijke en politieke rechten hebben ;

4° in het bezit zijn van een diploma van doctor op proefschrift en ten minste drie jaar ervaring hebben inzake onderwijskundige wetenschappelijke studieactiviteiten of in het bezit zijn van een academisch diploma of een diploma van academisch niveau en ten minste zes jaar ervaring hebben inzake onderwijskundige wetenschappelijke studieactiviteiten ;

5° een dossier overleggen met zijn curriculum vitae, met opgave van alle elementen waardoor hij zijn onderwijskundige inzichten heeft uitgebreid en verdiept.

De Vlaamse regering kan eventueel extra diploma-vereisten en extra nuttige ervaring bepalen."

– *Aangenomen.*

Artikel 15

Aan artikel 24, § 1, van hetzelfde decreet wordt een 3° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"3° gepresteerd als lid van de inspectie of als lid van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling."

– *Aangenomen.*

Artikel 16

In artikel 25, 3°, van hetzelfde decreet wordt tussen de woorden "centra" en "het" de woorden "de hogescholen of de universiteiten" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

Aan artikel 26 van hetzelfde decreet wordt een 4° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"4° in de hogescholen : de diensten en daarmee gelijkgestelde diensten, die een personeelslid heeft gepresteerd in de categorie van het onderwijzend personeel zoals bedoeld in het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 18

In artikel 28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“De termijn van vier jaar bedoeld in het tweede lid, wordt opgeschort gedurende de periode dat een kandidaat tijdelijk is aangesteld ter vervanging van een personeelslid dat binnen de inspectie een ambt bij mandaat uitoefent.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

Aan artikel 30, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 28 april 1993, wordt tweemaal na het woord “adviseurs” de woorden : “en navorsers” toegevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

De titel van titel II, hoofdstuk II, afdeling 5, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“AFDELING 5

Toegang tot het ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, coördinerend inspecteur, inspecteur-generaal basisonderwijs, inspecteur-generaal secundair onderwijs en coördinerend inspecteur-generaal.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

Artikel 34 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

“Artikel 34

§ 1. Elke nieuwe aanstelling in een vacante betrekking in de ambten van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, coördinerend inspec-

teur, inspecteur-generaal basisonderwijs, inspecteur-generaal secundair onderwijs en van coördinerend inspecteur-generaal, wordt vanaf 1 mei 1999 toegewezen bij mandaat.

Het mandaat heeft een onbepaalde duur.

§ 2. Prestaties geleverd tijdens een mandaat worden in aanmerking genomen voor de dienstanciënniteit en de geldelijke anciënniteit van het personeelslid.

Als een personeelslid zonder vaste benoeming in het onderwijs, in de inspectie of in de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, aangesteld wordt bij mandaat, wordt dit zowel voor de administratieve als geldelijke toestand als een tijdelijke aanstelling beschouwd.

§ 3. Een in de inspectie of in de Dienst voor Onderwijsontwikkeling benoemd personeelslid dat een mandaat opneemt, is gedurende vier opeenvolgende jaren tijdelijk belast met een andere opdracht. Na een periode van vier jaar, kan het ambt waarin het personeelslid vastbenoemd is, vacant worden verklaard.

§ 4. Een personeelslid dat belast is met een mandaat kan vrijwillig afzien van het mandaat. Hij deelt dit per aangetekende brief mee aan de Vlaamse regering tenminste zes maanden voor het neerleggen van het mandaat. In onderling overleg kan van deze periode van zes maanden worden afgeweken.

§ 5. De Vlaamse regering kan een einde maken aan het mandaat mits inachtnaam van een opzeggings-termijn van zes maanden. Zij motiveert haar beslissing.

§ 6. Bij de beëindiging van het mandaat neemt het vastbenoemd personeelslid opnieuw zijn ambt als inspecteur, adviseur of navorsers op of wordt dit personeelslid ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking.

§ 7. Het personeelslid dat voorafgaand aan het mandaat vastbenoemd is in de inspectie of in de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, en dat belast is met een mandaat in een vacante betrekking in het ambt wordt op zijn verzoek vanaf de leeftijd van 55 jaar door de Vlaamse regering vastbenoemd in dit ambt.

De vaste benoeming gaat steeds in op de eerste dag van een maand volgend op de aanvraag bij de Vlaamse regering.

Voorzitter

§ 8. Een vastbenoemd coördinerend inspecteur, inspecteur-generaal of directeur bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, kan door de Vlaamse regering worden belast met een andere opdracht. Deze opdracht kan een ander ambt zijn binnen de inspectie of de Dienst voor Onderwijsontwikkeling of met een door de Vlaamse regering te bepalen bijzondere opdracht.

Het personeelslid behoudt de wedde verbonden aan zijn vaste benoeming. Het ambt waarin het personeelslid vastbenoemd was, kan onmiddellijk worden vacant verklaard.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

Artikel 35 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 35

§ 1. Om tot het ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, coördinerend inspecteur, inspecteur-generaal basisonderwijs, inspecteur-generaal secundair onderwijs en coördinerend inspecteur-generaal te worden toegelaten, moeten de kandidaten voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° vastbenoemd inspecteur, adviseur of navorsers zijn ;
- 2° ten minste drie jaar dienstanciënniteit hebben ;
- 3° zich kandidaat hebben gesteld volgens de vorm en binnen de termijn vermeld in het schrijven waarbij de vacature ter kennis werd gebracht.

De Vlaamse regering kan eventueel extra diplomaverreisten en extra nuttige ervaring bepalen.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1, en van artikel 7 kunnen de ambten bedoeld in § 1, met uitzondering van het ambt van coördinerend inspecteur, ook bij mandaat worden toegewezen aan een kandidaat extern aan de inspectie of de Dienst voor Onderwijsontwikkeling die voldoet aan de volgende voorwaarden :

- 1° blijk geven van een zeer grondig onderwijskundig inzicht ;

2° gedurende ten minste 10 jaar een leidinggevende functie hebben uitgeoefend ;

3° ten minste 15 jaar nuttige ervaring hebben in het onderwijs bedoeld in artikel 5 ofwel ten minste 15 jaar nuttige ervaring hebben deels in het onderwijs bedoeld in artikel 5 en deels met het onderwijs bedoeld in artikel 5 ;

4° zich kandidaat hebben gesteld volgens de vorm en binnen de termijn vermeld in het schrijven waarbij de vacature hen ter kennis werd gebracht ;

5° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie, behoudens door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling ;

6° van goed gedrag zijn, zoals dat blijkt door een attest van goed zedelijk gedrag dat niet langer dan drie maanden tevoren werd uitgereikt ;

7° de burgerlijke en politieke rechten genieten.

De extern geworven inspecteur-generaal is een tijdelijk personeelslid.

De Vlaamse regering kan eventueel extra diplomaverreisten en extra nuttige ervaring bepalen.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

De artikelen 36, 37 en 38 van hetzelfde decreet worden opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

In artikel 39, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de woorden “artikelen 35, 3°, 36, § 1, 3° en § 2, 3°, 37, 3° en 38, 3°” worden vervangen door de woorden “artikel 35” ;

2° tussen de woorden “inspectie” en “in” worden de woorden “of van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling” ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 25

In artikel 40 van hetzelfde decreet worden de woorden “artikelen 35, 3°, 36, § 1, 3° en § 2, 3°, 37, 3° en 38, 3°” vervangen door de woorden “artikel 35”.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

Artikel 42 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 42

De toewijzing bij mandaat in het ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, coördinerend inspecteur, inspecteur-generaal en coördinerend inspecteur-generaal, gebeurt op voorstel van een commissie.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 27

Artikel 43 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 43

Telkens als een lijst van kandidaturen voor het ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, coördinerend inspecteur, inspecteur-generaal en coördinerend inspecteur-generaal moet worden opgesteld, wordt een commissie samengesteld.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 28

Artikel 47 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 47

De toewijzing van een mandaat of de benoeming in een ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, coördinerend inspecteur, inspecteur-generaal of coördinerend inspecteur-generaal gebeurt door de Vlaamse regering.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

In artikel 48 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt het woord “inspecteur-coördinator” vervangen door “coördinerend inspecteur” ;

2° in § 2 worden de woorden “inspecteur-generaal hoger onderwijs en algemeen” vervangen door “coördinerend” ;

3° paragraaf 3 wordt vervangen door de volgende bepaling :

“§ 3. Om als tijdelijk inspecteur te worden aangesteld, draagt de bevoegde inspecteur-generaal per vacature twee kandidaten voor van de in artikel 28 vermelde lijst, rekening houdend met de pariteit en de volgorde.

Voor een tijdelijke toewijzing in het ambt van coördinerend inspecteur, bij wijze van mandaat, zijn de bepalingen van de artikelen 35, § 1, 4°, en 42 tot en met 46 niet van toepassing.” ;

4° een § 4 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4. In afwijking van artikel 34, eindigt het mandaat van de personeelsleden die tijdelijk een ambt bij mandaat uitoefenen ter vervanging van een mandaathouder, op het ogenblik dat de mandaathouder die titularis is van het mandaat, terug het mandaat effectief opneemt.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 30

In artikel 48duodecies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt het

Voorzitter

woord “algemeen” vervangen door het woord “coördinerend”.

– *Aangenomen.*

Artikel 31

Aan artikel 48quater decies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3. Voor de personeelsleden die een mandaat bekleeden bij de inspectie of de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, heeft een definitieve evaluatie “onvoldoende” de onmiddellijke beëindiging van het mandaat tot gevolg.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 32

In artikel 48undevicies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt het woord “algemeen” tweemaal vervangen door het woord “coördinerend” en wordt het woord “inspecteurs-coördinatoren” vervangen door de woorden “coördinerende inspecteurs”.

– *Aangenomen.*

Artikel 33

In artikel 48vicies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt het woord “algemeen” tweemaal vervangen door het woord “coördinerend”.

– *Aangenomen.*

Artikel 34

In artikel 48vicies semel van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt het woord “algemeen” vervangen door het woord “coördinerend” en wordt het woord “inspecteur-coördinator” vervangen door de woorden “coördinerend inspecteur”.

– *Aangenomen.*

Artikel 35

In artikel 48vicies bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt het woord “inspecteur-coördinator” tweemaal vervangen door de woorden “coördinerend inspecteur”.

– *Aangenomen.*

Artikel 36

In artikel 48vicies ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt het woord “algemeen” vervangen door het woord “coördinerend” en worden tussen de woorden “adviseur” en “van” de woorden “of navorser” ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 37

In artikel 51 van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door wat volgt :

“§ 1. Voor de inspecteurs basisonderwijs en secundair onderwijs en voor de coördinerende inspecteurs worden alle tuchtstraffen voorgesteld door de functioneel bevoegde inspecteur-generaal basisonderwijs of secundair onderwijs. Voor de inspecteurs kunstonderwijs, volwassenonderwijs en centra worden alle tuchtstraffen voorgesteld door de coördinerend inspecteur-generaal. Voor de personeelsleden van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, met uitzondering van de directeur, worden alle tuchtstraffen voorgesteld door de directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling. De tuchtstraffen worden door de Vlaamse regering uitgesproken. In beroep worden ze eveneens opgelegd door de Vlaamse regering, na de door haar voorziene procedure te hebben gevolgd.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 38

In artikel 62, § 2, van hetzelfde decreet worden de woorden “niveau 1” vervangen door de woorden “niveau A”.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 39

In artikel 67 van hetzelfde decreet wordt de tweede zin vervangen door wat volgt :

“Hij kan aanspraak maken op een ambt van directeur bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, van coördinerend inspecteur, van inspecteur-generaal of van coördinerend inspecteur-generaal.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 40

In artikel 69 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het personeelslid kan alleen onder de door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden aanspraak maken op een weddeverhoging en op een ambt van directeur bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, van coördinerend inspecteur, van inspecteur-generaal of van coördinerend inspecteur-generaal.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 41

Artikel 77, § 1, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

“– het beëindigen van een mandaat en het opnieuw opnemen van een ambt van inspecteur, adviseur of navorser.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 42

Aan artikel 82 van hetzelfde decreet wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3. Voor zover niet anders is bepaald, worden de personeelsleden die tijdelijk zijn aangesteld ambts-halve en zonder opzegging uit hun ambt ontslagen :

- 1° bij de terugkeer van de titularis van de betrekking of van het personeelslid dat hem tijdelijk vervangt ;
- 2° op het ogenblik dat de betrekking van het tijdelijk aangesteld personeelslid geheel of gedeeltelijk wordt toegewezen aan een vastbenoemd personeelslid ;
- 3° door toepassing van de reglementering op de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wedertewerking ;
- 4° op het ogenblik dat het tijdelijk personeelslid vast wordt benoemd in deze betrekking ;
- 5° de eerste dag van de maand volgend op de ontvangst door het personeelslid van het bericht van de Sociaal-Medische Rijksdienst waarbij het tijdelijk aangesteld personeelslid definitief ontoelaatbaar wordt verklaard ;
- 6° bij de inruststelling wegens het bereiken van de leeftijdsgrens ;
- 7° door afschaffing van de betrekking ;
- 8° indien zij niet meer voldoen aan één van de volgende voorwaarden :
 - a) onderdaan van een lidstaat van de Europese Gemeenschap zijn, behoudens door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling ;
 - b) de burgerlijke en politieke rechten genieten ;
 - c) de verplichtingen van de dienstplichtwetten nakomen ;
- 9° indien zij na een geoorloofde afwezigheid, zonder geldige redenen behoudens overmacht, hun dienst niet hervatten en gedurende een ononderbroken periode van meer dan tien kalenderdagen afwezig blijven ;
- 10° indien zij zonder geldige redenen hun betrekking verlaten en gedurende een ononderbroken periode van meer dan tien kalenderdagen afwezig blijven ;
- 11° indien zij zich bevinden in de gevallen waarin de toepassing van de burgerlijke wetten en van de strafwetten de ambtsneerlegging ten gevolge heeft ;

Voorzitter

12° indien is vastgesteld dat zij wegens een overeenkomstig de wet, het decreet of een reglement erkende blijvende arbeidsongeschiktheid niet meer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen ;

13° vanaf het ogenblik waarop hun onregelmatige tijdelijke aanstelling wordt ingetrokken.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 43

In artikel 84 van hetzelfde decreet wordt de inleidende zin vervangen door wat volgt :

“Voorzover niet anders is bepaald, geven voor de vast benoemde en tijdelijke personeelsleden eveneens aanleiding tot definitieve ambtsneerlegging of tot beëindiging van de tijdelijke aanstelling.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 44

Artikel 87 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt vervangen door :

“Artikel 87

§ 1. In het gesubsidieerd officieel onderwijs en de gesubsidieerde officiële centra worden de pedagogische begeleidingsdiensten georganiseerd door verenigingen zonder winstoogmerk of intercommunales en in het gesubsidieerd vrij onderwijs en in de gesubsidieerde vrije centra door verenigingen zonder winstoogmerk.

Die verenigingen zonder winstoogmerk en de intercommunales worden opgericht door de representatieve groeperingen van inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs en van de gesubsidieerde centra. Per representatieve groepering van inrichtende machten wordt één pedagogische begeleidingsdienst in de toelagereregeling opgenomen.

§ 2. Onverminderd artikel 33, § 1, 6° van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs, wordt in het gemeenschapsonderwijs door de Raad voor het Gemeenschaps-

onderwijs een pedagogische begeleidingsdienst opgericht.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 45

In artikel 88, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 december 1993, worden de woorden “en artikel 32, 5° van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs” geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 46

In artikel 89, § 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 april 1995, wordt tussen het woord “psychologisch” en het woord “en” het woord “orthopedagogisch” ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 47

In artikel 90, § 1, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992 en 19 april 1995, worden de woorden “en in artikel 55, § 3, van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs” geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 48

§ 1. In artikel 92, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 28 april 1993, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid wordt tussen de woorden “begeleidingsdiensten” en “dat” de woorden “die op basis van artikel 89, § 1, een eigen personeelsformatie hebben,” ingevoegd ;

2° in het eerste lid, 1°, worden de woorden “bepaald door de Vlaamse regering” vervangen door “van 120.000 frank” ;

Voorzitter

3° in het eerste lid, 2°, worden tussen de woorden “bedrag” en “gelijk” de woorden “van 53 miljoen frank” ingevoegd ;

4° het laatste lid wordt geschrapt.

§ 2. In hetzelfde artikel wordt een § 2, opgeheven door het decreet van 8 juli 1996, opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

“§ 2. De pedagogische begeleidingsdiensten, die met toepassing van artikel 89, § 1, geen eigen personeelsformatie hebben, ontvangen een forfaitaire toelage van 4.500 frank per organieke betrekking in het basis- en secundair onderwijs. Het aantal organieke betrekkingen wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 89, § 3.”.

§ 3. In hetzelfde artikel worden een § 3 en een § 4 ingevoegd, die luiden als volgt :

“§ 3. De bedragen vermeld in de §§ 1 en 2, worden vanaf 1 januari 1999 gekoppeld aan de spilindex 138,01 en schommelen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de onderwijssector aan het indexcijfer der consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

§ 4. De in de §§ 1 en 2 bedoelde bedragen, bestemd voor de organisatie en de werking van de pedagogische begeleidingsdiensten, kunnen worden aangewend voor de uitbetaling van de weddes van contractuele personeelsleden of voor de terugbetaling van de loonlast bedoeld in de artikelen 94, § 4 en 95, § 3.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 49

In artikel 94, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 28 april 1993, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 1° wordt vervangen door de volgende bepaling :

“benoemd of aangesteld zijn in het gesubsidieerd onderwijs of in een gesubsidieerd centrum of als lid van de inspectie of lid zijn van het onderwijzend personeel van de hogescholen

of het academisch personeel van de universiteiten” ;

2° punt 2° wordt aangevuld met de volgende zin :

“Deze dienstanciënniteit kan ook verworven worden in een hogeschool of een universiteit en wordt in deze gevallen berekend overeenkomstig artikel 25 van dit decreet.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 50

Artikel 95, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

“Leden van het onderwijzend personeel van de hogescholen of het academisch personeel van de universiteiten kunnen eveneens in een ambt van de pedagogische begeleidingsdiensten van het Gemeenschapsonderwijs tijdelijk aangesteld of vastbenoemd worden. De diensten verworven in een hogeschool of een universiteit worden mee in aanmerking genomen voor het berekenen van de dienstanciënniteit, die in deze gevallen berekend wordt overeenkomstig artikel 25 van dit decreet.”.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Wijzigingen aan het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken

Artikel 51

Artikel 1 van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.”.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 52

In artikel 2 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in 1° worden tussen de woorden “onderwijswetgeving” en “en” de volgende woorden ingevoegd : “of bedoeld in de artikelen 41 en 42 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997” ;

2° aan 2° wordt de volgende bepaling toegevoegd : “en de opleidingsonderdelen die voorkomen onder een benaming vermeld in 1° en die georganiseerd worden in de lerarenopleidingen van de hogescholen bedoeld in het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 53

In artikel 6, § 3, van hetzelfde decreet wordt het woord “algemeen” vervangen door het woord “coördinerend”.

– *Aangenomen.*

Artikel 54

In artikel 7 van hetzelfde decreet wordt het woord “algemeen” vervangen door het woord “coördinerend”.

– *Aangenomen.*

Artikel 55

In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt tussen de woorden “secundair onderwijs,” en de woorden “en in het pedagogisch” de tekst “in de lerarenopleidingen georganiseerd door de hogescholen” ingevoegd ;

2° aan § 1, 1°, worden de volgende woorden toegevoegd : “of bedoeld in het artikel 29 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 ;” :

3° in § 3, eerste lid, wordt het woord “algemeen” vervangen door het woord “coördinerend” ;

4° aan § 3, tweede lid, worden de volgende woorden toegevoegd : “of vermeld in het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 56

Aan artikel 10, § 1, derde en vierde streepje, van hetzelfde decreet worden na de woorden “pedagogisch hoger onderwijs” de woorden “en de lerarenopleidingen georganiseerd door de hogescholen ;” toegevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 57

In artikel 13, 5°, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° bij het eerste streepje worden de woorden “het lager of” geschrapt ;

2° het tweede streepje wordt vervangen door wat volgt :

“– hetzij houder zijn van een minimaal vereist bekwaamheidsbewijs voor het onderwijzen van het opleidingsonderdeel godsdienst of niet confessionele zedenleer in de hogescholen, zoals bedoeld in artikel 128 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap ;” ;

3° bij het derde streepje wordt de bepaling “houder zijn van één van de vereiste bekwaamheidsbewijzen of geacht in het bezit te zijn van een vereist bekwaamheidsbewijs van leermeester in de niet-confessionele zedenleer in het gewoon lager en basisonderwijs, zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling in het gewoon kleuter-, lager en basisonderwijs, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 19 december 1991 of” geschrapt ;

4° het vierde streepje, wordt vervangen door wat volgt :

Voorzitter

“– hetzij houder zijn van één van de vereiste bekwaamheidsbewijzen of geacht in het bezit te zijn van een vereist bekwaamheidsbewijs voor het onderwijzen van de betreffende godsdienst of niet- confessionele zedenleer in het lager onderwijs zoals bedoeld door en krachtens het artikel 74 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 ;”

– *Aangenomen.*

Artikel 58

In artikel 18, § 1 en § 2, van hetzelfde decreet wordt het woord “algemeen” vervangen door het woord “coördinerend”.

– *Aangenomen.*

Artikel 59

In artikel 20, § 2, van hetzelfde decreet worden de woorden “niveau 1” vervangen door de woorden “niveau A”.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 60

Dit decreet treedt in werking op 1 mei 1999, met uitzondering van de artikelen 44, 45 en 47 die uitwerking hebben met ingang van 1 april 1999.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT Filharmonisch Orkest en het VRT-koor

– 1327(1998-1999) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT Filharmonisch Orkest en het VRT-koor.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, waarom wordt dit ontwerp van decreet niet behandeld op het einde van de agenda ? Dit is toch het ontwerp van decreet dat op verzoek van mevrouw Van Hecke aan de agenda is toegevoegd ? Normaal gezien wordt dat dan toch achteraan op de agenda geplaatst ?

De voorzitter : Het is achteraan bij de ontwerpen van decreet geplaatst. Normaal gezien worden de ontwerpen van decreet behandeld vóór de voorstellen van decreet.

De heer André Denys : Dan nog vind ik dat het achteraan op de agenda moet worden geplaatst, dus na de voorstellen van decreet die al op de agenda staan.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, ik heb de gunst aangevraagd. Ik heb dan ook geen bezwaar tegen het verzoek van de heer Denys. Ik weet niet of dit een precedent is : die verantwoordelijkheid wil ik niet nemen. Het decreet over het koor en orkest van de VRT is een technisch decreet. Er werd gevraagd om het toch nog te agenderen. Ik denk dat het moeilijk zal zijn om de minister hier nog te krijgen, rekening houdend met zijn agenda. Ik vind dit nogal overdreven voor een technisch decreet.

De voorzitter : Dan wordt dit ontwerp van decreet achteraan op de agenda geplaatst. Op vraag van de heer Denys zullen wij ook minister Martens opvorderen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Joachim Coens en André Van Nieuwkerke, mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Peter Vanvelthoven houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties

– 1267 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Coens en Van Nieuwkerke, mevrouw Van Hecke en de heer Vanvelthoven houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Keulen, verslaggever, is afwezig. Ik veronderstel dus dat hij naar het verslag verwijst.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil de heer Keulen bedanken voor zijn bijzonder uitvoerig verslag. Het verslag toont aan dat er een uitgebreide bespreking aan het decreet is voorafgegaan. In de commissie voor Cultuur en Sport leeft bij de verschillende fracties een ruime interesse voor de sport. Dat bleek al uit de resolutie die we enige tijd geleden samen opstelden.

De sport is een terrein met vele facetten. Eén element ligt nu voor : de herziening van het decreet van maart 1977. Deze werd vooropgesteld in een studie, namelijk het strategisch plan voor de sport. De herziening is nodig omdat we moeten vertrekken van een doelmatiger benadering. Er moeten doelstellingen worden vooropgesteld en er moet worden nagegaan met welke middelen die kunnen worden bereikt.

Een decreet is inderdaad slechts een middel om een doel te bereiken. Dat doel is in dit geval dat de nieuwe federaties die straks een erkenning en een subsidiëring zullen vragen, zich zullen inschakelen in een sportbeleid dat zoveel mogelijk mensen kwaliteitsvol aan sport wil laten doen, opdat ze die sport levenslang kunnen blijven beoefenen. We proberen dit te bereiken door middel van een decreet op de federaties. Federaties zijn uitstekende partners, omdat ze met hun kennis, deskundigheid en organisatorische mogelijkheden steun verlenen aan de kern van het sportleven : de sportclubs. Het uitgangspunt is dat de federaties ten dienste staan van de sportclubs.

De federaties moeten daarvoor sterker staan dan tot nu toe het geval was. Om dat te bereiken, moeten we hun doelstellingen aanreiken. We hebben dit gedaan aan de hand van een vijftal basisopdrachten : opleiding, vorming, ondersteuning van de clubs, landelijke activiteiten, en informatie en promotie. Door een duidelijke formulering van deze doelstellingen proberen we de federaties in functie van de clubs te laten werken. Ten tweede streven we met het decreet een betere omkadering en een professionalisering van de federaties na.

Om deze twee zaken te realiseren, was het nodig de kwalitatieve en de kwantitatieve drempel te verhogen. We hebben de kritische massa gebracht op 1.500 leden voor federaties die ook een olympische opdracht hebben – zo is er maar één per sporttak – en 5.000 leden voor de competitieve en recreatieve federaties. Deze drempelverhoging staat in functie van de doelstellingen en de omkadering.

De doelstellingen zijn niet rigide en stellen weinig kwantitatieve eisen. Een heel belangrijke opdracht ligt bij de administratie. Zij moet de federaties begeleiden bij het realiseren van de doelstellingen en van de basis- en eventuele facultatieve opdrachten.

Samen met deze drempelverhoging hebben we de mogelijkheid gecreëerd om dochterfederaties te vormen. Tijdens de bespreking in de commissie heeft de heer Denys een amendement ingediend bij artikel 10 waardoor aanverwante sporttakken worden begeleid om te confedereren.

Er werden bijkomende accenten gelegd in functie van de jeugdsport. Er is een bijkomende coëfficiënt van 1,5 en 2, en er zijn bijkomende middelen voor een facultatieve opdracht jeugdsport. In de sport, ook bij de federaties die de clubs moeten ondersteunen, moet de belangrijkste aandacht uitgaan naar de jongeren. De beste omkadering moet voor hen worden ingezet. Zo kunnen ze op de best mogelijke manier aan sport doen en kunnen ze worden begeleid om dat levenslang te blijven doen.

Dit zit ook vervat in de facultatieve opdracht inzake de sportkampen. Een bijkomend en nieuw accent is de duidelijke opdracht voor de éénkoepelorganisatie en de desbetreffende voorwaarden.

We hoeven de toelichting op dit decreet niet te herhalen, maar ik wens nogmaals duidelijk te zeggen dat dit decreet niet alleen staat. Het vormt één stap in een strategisch plan, één stap in de uitvoering van een resolutie van dit parlement en één stap in de hervorming van ons sportlandschap. Deze stap moet worden voortgezet en alle fracties

Coens

samen moeten deze materie versterken. Na de realisatie van dit decreet moeten we een blijvende waakzaamheid aan de dag leggen en er in eerste instantie op toe zien dat de uitvoeringsbesluiten er daadwerkelijk komen. Ik hoop dat deze besluiten niet te rigide zijn en dat ze de administratie voldoende ruimte laten om dit veranderende landschap vlot te begeleiden. Meer dan één derde van de federaties is immers in een hervorming betrokken.

De nieuwe evaluatie van het decreet van 1995 betreffende de gemeentelijke sportdiensten die als coördinator moeten optreden, zal voor het begin van de volgende zittingsperiode zijn. Ik denk ook aan de verdere aandacht in het onderwijs en aan een nieuwe buitenschoolse kinderopvang voor sport.

Dit geheel van maatregelen moet worden genomen om het sportgebeuren in Vlaanderen te versterken, zodat de mensen beter en kwalitatiever aan sport kunnen doen. De stijging van de door dit decreet ter beschikking gestelde middelen van 430 naar 505 miljoen frank, ligt in die lijn, en heeft duidelijk tot doel de federaties te helpen de clubs te begeleiden in hun opdracht meer mensen kwalitatief aan sport te laten doen. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ook ik wens de collega's uit de commissie voor Cultuur en Sport te danken voor hun constructieve bijdragen. Ook een bijzonder woord van dank aan de heer Keulen, verslaggever, en aan de mensen op het terrein, die er op zeer korte periode in geslaagd zijn een aantal vragen en opmerkingen over dit voorstel van decreet te formuleren.

De hoofdbekommernis van dit voorstel van decreet is om de sportparticipatie via de clubs en de kwaliteit van het sportaanbod zelf te verhogen. Het voorliggende voorstel van decreet heeft dan ook de bedoeling de werking van de sportfederaties kwalitatief te helpen verbeteren.

Dit decreet vervangt in feite het oude decreet van 1977. De algemene kritiek op het oude decreet luidde dat het in de eerste plaats een kwantitatief decreet was. Er gingen dan ook reeds tien jaar stemmen op om dat decreet te vervangen. Eindelijk zijn we zo ver, en ik ben me er goed van bewust

dat het geen wonderdecreet is. In het licht van de toekomst is het wel een bijzonder belangrijk decreet waarmee enkele belangrijke stappen worden gezet. Ik denk dan vooral aan het item van de rationalisatie van het landschap der sportfederaties. Iedereen klaagde er immers over dat er te veel federaties waren. Daar wilden we met dit decreet iets aan doen.

Een boeiende discussie die thans aan de gang is, is die over de betekenis van die sporttaklijst. We zullen daarbij worden geadviseerd door de Sportraad. De lijst moet om de vier jaar opnieuw worden bekeken. We zullen elke keer over voldoende stof beschikken om te bezinnen en te filosoferen over het sportbeleid.

Ten tweede stellen we aan aantal kwaliteitseisen aan het personeel. Heel wat federaties beschikken niet over een professionele omkadering. Zowel op sporttechnisch als op administratief-bestuurlijk vlak moet er kwaliteit in huis zijn. Dit geldt zowel voor de meer internationaal gerichte als voor de recreatieve federaties.

Het beleidsplan dat om de drie jaar moet worden ingediend en jaarlijks moet worden geëvalueerd, is een ander belangrijk instrument. Aan de hand van wetenschappelijke knowhow die aan universiteiten wordt voorbereid en geïmplementeerd, kunnen de federaties hun kwaliteit opdrijven en de effecten van hun beleidsplan meten.

De mogelijkheid tot confedereren is een andere positieve zaak. Tijdens de hoorzitting met professor Vanreusel en uit buitenlandse voorbeelden is gebleken dat een beheersmatige samenwerking mogelijk is terwijl elke federatie een sporttechnische eigenheid behoudt. Dit is heel belangrijk omdat de kleinere federaties nogal ongerust waren over dit voorstel van decreet. De korte hoorzitting met de voorzitter van de Vlaamse Sportraad heeft ons van een aantal interessante buitenlandse gegevens op de hoogte gebracht.

Het voorstel van decreet omschrijft een aantal begrippen nauwkeuriger. Wat is sport ? Wat is een club ? Waaraan moet een federatie voldoen ?

De scheiding is het tweede punt bij de erkenning en subsidiëring. Er werd opgemerkt dat de 19 erkenningsvoorwaarden niet nodig zouden zijn, maar ik ben het daarmee niet eens. Als de Vlaamse overheid een federatie erkent, houdt dat ook een officiële waardering voor de organisatie in. We moeten bijgevolg ook een aantal eisen stellen. Theoretisch

Van Nieuwkerke

kan op een erkenning immers een subsidiëring volgen.

De heer Coens heeft het reeds over de subsidiëerbaarheid gehad. De facultatieve opdrachten zijn niet onbelangrijk en we hebben reeds een aantal bedragen ingeschreven. Zo zal voor het jeugdsportbeleid 50 miljoen frank worden uitgetrokken, voor de sportkampen 20 miljoen frank, voor het topsportbeleid 60 miljoen frank, en voor het prioriteitenbeleid 10 miljoen frank. Voor de decreetgever is het belangrijk om deze minimale, nominale bedragen te geven aan de zaken waaraan we belang hechten. Enkel in de toekomst kunnen we die verhogen.

We regelen een aantal zaken nu decretaal. Er was immers de kritiek te horen dat het topsportbeleid en de sportkampen niet decretaal waren verankerd. Dit is bij deze gebeurd. We hebben ook een aantal voorwaarden geformuleerd bij de koepelorganisatie. De federaties hebben immers nood aan en recht op een degelijke vertegenwoordiging van hun belangen.

Voor de rangschikking en de organisatie zou het ideaal zijn om één federatie per sporttak te hebben. We gaan bijgevolg volmondig akkoord met het voorstel van de oppositie om de qua sporttak of discipline verwante federaties zoveel mogelijk te stimuleren om tot de vorming van een confederatie over te gaan.

De decreetgevers hebben ook niet in de hand dat de sportsector zichzelf organiseert, wat trouwens zijn recht is. Een aantal zaken zijn bovendien historisch gegroeid door nalatigheid van de officiële bonden.

Onze grootste bekommernis moet zijn dat zo veel mogelijk mensen aan sport doen. We moeten overwegen wat eigenlijk het belangrijkste is.

Dit is ook een groeiproces. Bepaalde federaties staan soms verder dan andere op het vlak van samenwerking. Ik geef het voorbeeld van turnen. De Vlaamse Turnliga en de Federatie van Algemene en Sportieve Gymnastiek werken nauw samen. Dat is een verrijking voor beiden. De Katholieke Vlaamse Turnfederatie heeft nu ook beloofd meer samen te werken. We moeten samenwerking stimuleren, maar niet forceren. Kunstmatige fusies leiden nergens naartoe. Ik ben ervan overtuigd dat door dit decreet de sportsector hechter zal worden.

Positief is ook dat dankzij dit decreet de middelen toenemen.

Ik had trouwens gehoopt evenzeer aan het decreet op de gemeentelijke en provinciale sportdiensten te kunnen werken. Dat moet ook worden gewijzigd, waardoor bijvoorbeeld projectmatige subsidiëring mogelijk zou worden. Dat zal echter voor de volgende zittingsperiode zijn. We moeten in de volgende zittingsperiode blijvende aandacht hebben voor de financiering van de sport. (*Applaus bij SP en CVP*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, wie naar de indieners heeft geluisterd, zou kunnen besluiten dat iedereen dit een goed voorstel van decreet vindt. Dat klopt niet. Wie de commissiebesprekingen heeft bijgewoond, moet dit erkennen.

Dit voorstel van decreet over de subsidiëring van sportfederaties kadert binnen het algemeen sportbeleid, dat via een resolutie werd uitgetekend en dat verder via een Strategisch Plan voor de Sport werd uitgewerkt. We behandelen echter niet de belangrijkste schakel van dat plan. Er zijn drie niveaus in de sportwereld : het lokale niveau, bestaande uit de gemeentelijke sportdiensten, de clubs en de scholen ; het tussenniveau, dat bestaat uit de sportfederaties en de topsportomkadering ; en het hoogste niveau of het algemeen centrale beleid van de Vlaamse regering.

Onze prioriteiten lagen vast : het lokale niveau zou de centrale draaischijf vormen van het sportbeleid. Het verwondert me dat men dat bij de uitvoering van het strategisch plan voor de sport niet als eerste aanpakt, bijvoorbeeld met het decreet op de gemeentelijke sportdiensten. We debatteren nu zelfs zonder de bevoegde minister. Ik krijg de indruk dat men niet de juiste prioriteiten legt.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Denys, zoals u zelf zegt, is dit slechts een onderdeel van het strategisch plan. Uiteraard vinden we de gemeentelijke sportdiensten uiterst belangrijk. Het vorige decreet op de sportfederaties dateert van 1977 en is daarom dringender dan een decreet van 1995, dat trouwens nog moet worden geëvalueerd. Hopelijk kunnen we het lokale niveau onmiddellijk na de verkiezingen samen aanpakken.

De heer André Denys : De heer Coens vergist zich als hij de levensduur van een decreet als uitgangspunt hanteert om het voorrang te verlenen. We moeten onze vastgelegde prioriteiten opvolgen. De hervorming van Bloso was bijvoorbeeld zo een prioriteit maar ook daar gebeurt niets.

Ik richt geen verwijten tot de indieners van het voorstel van decreet, maar wel tot de regering en vooral tot minister Martens. Onze prioriteiten werden wellicht niet opgevolgd tengevolge van de onenigheid tussen de coalitiepartners : tussen de formele minister van Sport, de heer Martens, en de informele minister van Sport, mevrouw Galle. We hebben inderdaad dankzij de impulsen van het parlement een mooi theoretisch plan uitgetekend. De uitvoering is echter blijven steken in de verdeeldheid tussen CVP en SP. Men zegt wel eens dat sport niet blauw-, rood- of oranjegekleurd mag zijn. Mijnheer de minister, binnen de Vlaamse regering is dit wel het geval. Machts- of andere belangen zijn er de oorzaak van dat er geen efficiënt sportbeleid zal worden gevoerd.

Vorige week waren een aantal collega's aanwezig op een zeer interessant congres in Hasselt dat werd ingericht door het Instituut voor Sport- en Recreatiebeheer. Het instituut is de koepel van de lokale sportmonitoren. Alle 600 ingeschrevenen waren er zeer ontgoocheld over dat er geen lokale aanpak was.

Mijnheer de voorzitter, politiek en macht spelen steeds meer een rol in de sport. De verzuiling is er de oorzaak van dat dit voorstel enkel werd ingediend door leden van de twee regeringspartijen, namelijk de heren Coens en Van Nieuwkerke. De vorige zaken die we hebben besproken zijn partijoverschrijdend. Het voorstel van resolutie werd uitgewerkt in een zeer constructieve sfeer waarbij zowel meerderheid als oppositie hun steentje hebben bijgedragen. Bij dit voorstel van decreet is dat niet het geval, omdat de draak van de verzuiling opnieuw heeft toegeslagen. De macht van de zuil heeft andermaal gezegevierd op de sport zelf. Dit is duidelijk merkbaar.

Bij de bespreking van het voorstel van resolutie inzake het strategisch plan voor de sport werd een onderzoek uitgevoerd door twee adviesbureaus. Hun opdracht was na te gaan hoe de sportwereld in ons land evolueert. Bij het hoofdstuk sportfederaties waren er twee grote opmerkingen. Men stelde een al te grote versnippering vast, er waren veel te veel federaties. Dit was nefast voor de werking op het veld zelf. De federaties hebben de taak en de plicht om een kader te scheppen. Daarenboven

waren de federaties veel te verzuild waardoor men zich te weinig met de sport zelf bezighield.

Dit voorstel van decreet biedt hiervoor geen oplossing. Er zijn inderdaad een aantal goede punten. Men maakt bijvoorbeeld een onderscheid tussen het erkennen van een sportfederatie enerzijds en de subsidiëring ervan anderzijds. Men is echter niet ver genoeg gegaan in het aanpakken van de versnippering. De oplossing bestond erin één sportfederatie per sporttak te subsidiëren. Alleen op die manier kan worden tegengegaan dat federaties zich binnen dezelfde zuil splitsen om de overheid subsidies te kunnen ontfutselen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer Denys, welke sportfederatie moet men dan nemen ?

De heer André Denys : Mijnheer Van Nieuwkerke, om dit probleem te vermijden, waren we bereid uw oplossing te steunen. We stelden voor de samenwerking tussen sportfederaties tot stand te laten komen en een sportconfederatie te laten ontstaan, gebaseerd op federaties die behoren tot dezelfde sporttak. We hadden graag gezien dat dit structureel zou zijn ingeschreven in het voorstel. We zijn niet verder geraakt dan een soort intentie, met andere woorden het stimuleren hiervan. De heer Van Nieuwkerke heeft het daarnet mooi uitgedrukt : we zullen stimuleren, maar niet forceren.

Maar de enige manier om de draak van de verzuiling aan te pakken bestaat erin structureel in te schrijven dat subsidiëring alleen kan als sportfederaties samenwerken in een confederatie van dezelfde sporttak. Dat we met die opvatting niet alleen staan, is maandagavond nog gebleken. Op een bijeenkomst van de raad voor de sportfederaties is uw voorstel op het nippertje niet weggestemd, heren Coens en Van Nieuwkerke. De federaties die tot de zuilen behoren, hebben het voorstel gered. Dit is veelbetekenend.

De weinige goede signalen in uw voorstel zullen trouwens bij de uitvoering niet tot hun recht komen, daar u het fundamentele probleem weer niet hebt aangepakt. Als we aan sport denken, moeten we ook uitsluitend aan sport denken. Dan moeten we alle prioriteit leggen bij de sport en niet bij macht van de socialistische, de katholieke of – in mindere mate – de liberale zuil. Het gaat niet om het kleuren van de zuil. Het gaat erom dat sport sport is. Elke vermenging terzake leidt tot het misbruiken of het verkeerd aanwenden van subsidies.

Denys

Wij zijn de eersten om te vragen het sportbudget te verhogen. Ik ben ook de eerste om het huidig budget van 1,8 miljard frank te vergelijken met dat van de gemeenten, die 10 miljard frank uitgeven aan sport. Ik ben eveneens de eerste om te zeggen dat meer geld voor sport een noodzaak is om de volksgezondheid preventief te helpen, zelfs al weet minister Van Rompuy dat ik zeer zuinig ben met de centen van de overheid. Ik ben ten slotte de eerste om te zeggen dat die verhoging van de middelen enkel kan als die middelen ook voor sport worden aangewend. Ze mogen niet worden misbruikt om de structuren van de zuilen te versterken.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, de heer Denys probeert een karikatuur van dit decreet te maken door het te herleiden tot de al dan niet aanwezige verzuiling. Hij probeert trouwens hetzelfde met het strategisch plan voor sport in Vlaanderen. Hij beweert dat één van de twee zaken over de federaties die hierin staan, de verzuiling is.

Het strategisch plan heeft nochtans uitdrukkelijk oog voor heel wat zaken die moeten veranderen in de erkenning en de subsidiëring van sportfederaties. Er worden acht elementen vermeld. Daartoe behoren onder meer het loskoppelen van erkenning en subsidiëring, wat trouwens ook is gebeurd. Verder is er de verhoging van de kwantitatieve erkennings- en subsidiëringdrempels, die eveneens is doorgevoerd. In dit verband kunnen kleinere federaties zich groeperen, onder andere op basis van hun sporttak. Ook dit heeft plaatsgevonden en is dankzij uw inbreng in artikel 14 nog versterkt, mijnheer Denys.

Men vraagt tevens een actieve jeugdwerking, die ook daadwerkelijk in het plan staat. Het gaat ook nog om integrale kwaliteitszorg, om kaderopleiding, om kwalitatieve begeleiding, om projectmatige subsidies en om de reglementering van topsport en sportkampen. In het algemeen probeert het plan de betrokkenheid tussen club en federatie te versterken. De heer Denys herleidt heel dit strategisch plan voor sport nu tot het gekoesterde symbool van de verzuiling.

Over die verzuiling wil ik nog het volgende zeggen. We streven in dit decreet naar een categorie A en een categorie B. In categorie A ligt de norm op 1.500 leden voor erkenning bij federaties die deelnemen aan de Olympische Spelen. Dit gaat over één federatie per sporttak, net zoals u het wilt, mijnheer Denys. Categorie B geldt voor competi-

tieve en recreatieve federaties, waarbij de kwantitatieve norm op 5.000 leden ligt. Dit betekent dat de drempel voor de versnippering sowieso hoog ligt. Als alternatieve mogelijkheid bieden we daar confederatievorming. Met uw amendement geven we duidelijk aan welke richting we zien voor een confederatie van één sporttak of van aanverwante sporttakken.

Uit de hoorzitting met professor Vanreusel hebben we geleerd dat dit voor hem niet noodzakelijk de meest evidente vorming van confederaties is. Deze professor kan toch bogen op een zekere wetenschappelijke benadering. Desondanks hebben we dit in het decreet opgenomen. Ook in de resolutie bepalen we dat de basis waarop confederaties worden gevormd, in principe vrij blijft, hoewel het meest logische en meest relevante criterium de sportdiscipline blijft. Dit standpunt wordt ook uitgedrukt in het amendement dat u samen met anderen hebt ingediend.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik respecteer u, mijnheer Coens. U bent een beloftevol volksvertegenwoordiger, maar u bent nog jong. Ik wil niet beweren dat ik wijzer ben dan u, maar ik wil u gewoon in mijn ervaring laten delen. U zult nog een zaak moeten leren : hoe goed de intenties in een decreet ook zijn verwoord, als de mentaliteit van diegenen die het decreet moeten uitvoeren niet mee evolueert, dan zal er niets veranderen. Daarom moet men op een structurele wijze, in het decreet zelf, ervoor zorgen dat die starre geesten worden aangepakt.

Men wordt immers geconfronteerd met personen zoals een Robert Van Deun, voorzitter van de Vlaamse Katholieke Sportfederatie Omnisport.

De heer Joachim Coens : Die man heeft ontslag genomen.

De heer André Denys : Wellicht heeft hij dat gedaan op basis van mijn opmerkingen in de commissie, maar ik weet dat niet echt. In elk geval heeft hij hier verklaringen afgelegd die aantonen dat hij sport ziet als een instrument om jonge sportlui ideologisch te indoctrineren en de katholieke levensbeschouwing in te lepelen. Mijn haren gingen overeind staan toen ik zijn uitspraken hoorde. Zolang we worden geconfronteerd met machtsposities van dat soort mensen en sportfederaties in adviesorganen en organen die het beleid moeten uitvoeren, zal er niets veranderen. Wat men ook in het decreet inschrijft, men blijft dan de gevangene van sterke

Denys

zuilen die machtsbestendinging boven de sport zelf plaatsen.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het is erg dat we het over deze problematiek moeten hebben, want ik dacht dat het hier toch over sport gaat.

De heer André Denys : Dat dachten wij ook !

Mevrouw Mieke Van Hecke : Niet alleen u was geschrokken van de uitspraken van de heer Van Deun. De mensen van zijn eigen organisatie hebben dat evenmin in dank aanvaard, en daarom heeft hij ontslag genomen. Dat doet echter niets ter zake. Ik vraag u enkel eens na te gaan waar de grootste lobby in de sportsector is. Die schuilt in de unitaire unisportfederaties, die misbruik maken van hun monopoliepositie. Ik kan daar voorbeelden van geven.

Minister Eric Van Rompuy : Als u het hebt over media, economie, enzovoort, dan houdt u een ander pleidooi. U pleit nu voor een enkele soort van sportfederaties, weliswaar met een vorm van intern pluralisme. U pleit in dit geval niet voor het vrije initiatief. U pleit er niet voor om in de sporttuin duizend rozen te laten bloeien, u wilt via een decreet de mensen dwingen zich neer te leggen bij een soort van eenheidsworst. U gaat nu toch echt de etatistische toer op !

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Als men pleit voor één sportfederatie per sporttak waarbij elke club zijn eigenheid behoudt, vind ik het nogal vreemd dat dit wordt afgedaan als een eenheidsworst. De basis van het sportgebeuren blijft de sportclub. De vrijheid van organisatie kan daar te allen tijde blijven bestaan. Als het echter gaat over overheidssubsidies, vind ik het niet meer dan logisch dat de visie van de heer Denys de enige mogelijke uitweg biedt.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik ben ervan geschrokken dat de minister de consequentie van mijn houding in sommige dossiers in twijfel trekt. Ik heb er nooit voor gepleit dat de overheid subsidies zou toekennen aan de regionale televisiestations. Integendeel,

ik heb ervoor gepleit het monopolie weg te werken.

Ook hier pleit ik niet voor het monopolie van één sportfederatie. Ik vind het dan ook goed dat men het onderscheid maakt tussen erkenning en subsidiëring. Ik heb geen enkel bezwaar tegen het bestaan van meerdere sportfederaties. Als men echter subsidieert, dan mogen deze subsidies niet worden gebruikt om structuren te versterken. Met subsidies moet men trachten een sportdoel te bereiken. Met subsidies moet in de eerste plaats de kwaliteit van de jeugdopleiding verbeteren.

Als een onderzoeksrapport van de Vlaamse regering aantoont dat deze subsidies niet efficiënt worden aangewend omwille van versnippering en verzuiling, dan is het onze taak ervoor te zorgen dat het doel – een kwalitatieve jeugdopleiding – toch kan worden bereikt. Dit is alleen mogelijk als de sportsubsidies voor de federaties worden gericht naar de sporttak zelf. We moeten ervoor zorgen dat we jongeren de beste omkadering kunnen geven. Als men dat geld opnieuw versnipperd en aanwendt voor de financiering van structuren, dan zal de doelstelling nooit worden bereikt.

Het instrument van de sportfederatie is een goed instrument, want het garandeert de vrijheid van vereniging. Tegelijkertijd kan het vooropgestelde doel worden bereikt en kunnen de middelen zo efficiënt mogelijk worden gebruikt. Het loopt echter fout als de samenwerking tussen sportfederaties wordt gericht op een bepaalde zuil in plaats van op een bepaalde sport. Indien we dit structureel hadden kunnen verankeren in het decreet, dan hadden we dit voorstel van decreet goedgekeurd. Nu blijft het bij een vage intentie.

De heer Van Nieuwkerke heeft zonet gezegd dat we willen stimuleren, niet forceren. Dat zegt genoeg. Hij is immers de man van de socialistische zuil. De standpunten die hij inneemt, zijn ofwel de standpunten van mevrouw Galle ofwel van de socialistische zuil.

Collega's, we zullen daartegen vechten. We kunnen dit niet aanvaarden, want we geloven dat er een efficiënter en beter sportbeleid nodig is. Mijnheer Coens, het is niet de bedoeling alles tot dit dispuut te herleiden, maar als u die kanker niet wegneemt uit de sport, zal ondanks al uw intenties de uitvoering van het decreet nooit leiden tot een verbetering op het terrein.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer Denys, ik verdenk u er een beetje van dat u de hele discussie over ons voorstel naar u toehaalt. U bent daar ook in geslaagd door ons voortdurend te verwijten de verzuiling en versnippering in de hand te werken. Dat was geenszins de bedoeling van de indieners.

U gaat te snel voorbij aan de kwalitatieve aspecten. De belangrijkste kritiek op het oude decreet was dat enkel met kwantiteit werd gewerkt. We hebben een hele reeks kwalitatieve eisen in ons voorstel van decreet opgenomen.

De oppositiepartijen hameren voortdurend op de verzuiling. Volgens mij zijn alle verenigingen gedeeltelijk verzuild. Dat is onvermijdelijk. Dat liedje wordt wel een beetje afgezaagd. Een aantal kleinere federaties die niet verzuild zijn, worden nu verplicht te confedereren. Ook bij hen is er tegenstand.

Een voorbeeld is de krachtbalfederatie, die de norm van 5000 leden net niet haalt, en dus verplicht is te confedereren. Die mensen vertellen me dat ze hun eigen identiteit willen behouden. Volgens ons voorstel zijn ze verplicht beheersmatig samen te werken. Een ander voorbeeld is de rugbyfederatie. Hun hoofdzetel ligt in Gent, waardoor ze zich moeten verplaatsen. Een aantal kleinere federaties worden dus door dit voorstel van decreet verplicht samen te werken, al was het maar beheersmatig. Een samenwerking op sport-technisch vlak is nog iets anders.

Dit zijn positieve elementen in het voorstel van decreet. Daar wordt echter nooit over gesproken. Er wordt vlot over het beleidsplan heengegaan, en er wordt beweerd dat het papier is. Door voortdurend slechts één aspect uit te vergroten, houdt men geen rekening met de intrinsieke waarde van dit voorstel van decreet. Dat is jammer.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben mijn betoog begonnen met de stelling dat het voorstel van decreet een aantal goede elementen bevat. De heer Van Nieuwkerke haalde de discussie aan over de kwaliteitseisen die belangrijker worden dan in het verleden. Die discussie werd uitgebreid gevoerd. Ik ben er echter niet zeker van dat de kwaliteit zal toenemen. Een aantal zaken wijzen daarop. Het is bijzonder moeilijk om kwaliteit te controleren, maar het is nog veel moeilijker om kwaliteit te omschrijven. Het is niet omdat bepaalde voorwaarden worden bepaald voor de om-

vang van een administratie en een aantal theoretische zaken worden opgelegd, dat de kwaliteit toeneemt.

Ik wil even verwijzen naar de jeugdwerkbeleidsplannen. Ik ken gemeenten die perfect een jeugdwerkbeleidsplan in theorie kunnen opmaken, maar in de praktijk heel statisch, weinig vernieuwend en weinig stimulerend werken. Ik moet wel toegeven dat ik niet onmiddellijk andere omschrijvingen zag om de kwaliteit te verbeteren. Daarom zal ik daar niet meer op terugkomen.

Bij de uitvoering van dit voorstel van decreet zal het dan ook van het allergrootste belang zijn wie adviseert, wie uitvoert en met welke mentaliteit dit gebeurt. Mijnheer Van Nieuwkerke, indien die mentaliteit gericht blijft op de versterking van de zuil, in plaats van op de versterking van de sport, zullen zelfs de beste bedoelingen in dit voorstel van decreet onvoldoende zijn.

Mijnheer de voorzitter, mijn fractie had zich in de commissie onthouden over dit voorstel, daar we het eerst nog uitgebreid wilden bespreken. We hebben dat nu gedaan. Het amendement dat werd aangenomen en een zekere stimulans betreft, duidt misschien op een bepaalde intentie. Maar dit is voor ons onvoldoende. Indien men een amendement van ons wil steunen waarin wordt bepaald dat er structureel slechts één sportfederatie of -confederatie per sporttak kan worden erkend, dan zijn we bereid dit voorstel van decreet mee goed te keuren. In het andere geval zullen we tegenstemmen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijn moeder gebruikte vroeger een mooie uitdrukking : 'Als je met die persoon gaat praten, houd dan je zakken dicht.' Waarmee ze bedoelde dat ik me argwanend moest opstellen tegenover bepaalde personen. Als ik dit voorstel van decreet bekijk, zie ik op zijn minst twee redenen om mijn zakken dicht te houden.

Ten eerste heeft het zeer lang geduurd voor het voorstel van decreet er kwam. Nochtans werd het reeds aangekondigd in een resolutie vanwege de democratische fracties in dit parlement. Het voorstel van decreet werd eveneens aangekondigd in het strategisch plan voor de sport van minister Martens. Toen er dan eindelijk een tekst op tafel kwam, bleek het haast onmogelijk om daarvan langs welke weg ook een exemplaar te bemachtigen. Dat is niet eigen aan de werking van de com-

Stassen

missie voor Cultuur en Sport, noch aan de leden ervan die hierover onderhandelden. Enig wantrouwen is dus op zijn plaats. Meer nog : tijdens de besprekingen van de begroting voor 1999 vroeg ik de minister naar de stand van zaken met betrekking tot dit voorstel van decreet. Hij gaf toe dat de totstandkoming zeer moeilijk verliep. Het kwam erop neer dat er een aantal oude demonen de kop opstaken.

De tweede reden waarom we onze zakken moeten dichthouden, is dat dit voorstel haaks staat op een aantal andere voorstellen die tegelijkertijd in dit parlement werden behandeld. Bij de voorwaarden om erkend en gesubsidieerd te worden staat dat men onder andere over een lokaal en een bankrekening moet beschikken. Tegelijk vonden in de commissie voor Welzijn de besprekingen inzake de zorgverzekering plaats. Er waren ook de besprekingen inzake het innovatiebeleid in Vlaanderen. Bij die onderwerpen gaat het echt over miljarden franken, maar toch gaat het slechts over een beperkt aantal artikels. Minister-president Van den Brande heeft de term 'schelp' gebruikt. Ik vind dat men het net zo goed een lege doos zou kunnen noemen. Als het over miljarden gaat, staat er dus nauwelijks iets in. Als het over relatief minder middelen gaat, dan is het zeer gedetailleerd. Dat is echt wel een vreemde aberratie.

Dat zijn dus twee redenen waarom we argwanend moeten zijn. Er valt me trouwens nog iets op dat ik als zeer pijnlijk ervaar. Als het gaat om decreten die als voorstel van decreet worden ingediend, dan stel ik een zekere vorm van conservatisme en verzuiling vast. Dit is duidelijk het geval bij de zorgverzekering. Minister Demeester stelde duidelijk dat dit niet mocht leiden tot meer verzuiling in Vlaanderen. We stellen echter vast dat de zorgverzekering leidt tot een miljardenstroom naar de ziekenfondsen. De zuilgebonden ziekenfondsen zullen uiteraard het meeste geld binnenkrijgen. Ook hier geldt dit.

Het goede aan dit voorstel van decreet is dat men heeft geprobeerd om tegemoet te komen aan bijna alle verzuchtingen die in het strategisch plan voor de sport en in de audit zijn vermeld. Aan één verzuchting, namelijk de versnippering van de middelen, is men echter niet tegemoetgekomen. Ik vind het dus echt wel jammer dat de regering de verzuiling aldus behoudt en versterkt.

Na de hoorzittingen was de kritiek vrij algemeen. De versnippering zit grotendeels in de verzuiling,

maar zeker niet alleen daar. Waarschijnlijk spelen er soms ook wel persoonlijke redenen mee, omdat mensen indertijd niet met elkaar overeenkwamen. De grootste versnippering is echter zeker en vast te wijten aan ideologisch gebonden organisaties.

Ik heb al meermaals gezegd dat die ideologische sportorganisaties zeker een historische verdienste hebben. Heel veel mensen zijn na 1945 aan sport beginnen doen omdat ze lid waren van een zuilgebonden organisatie, zij het rood, rooms of blauw, en misschien ook Vlaams. Men werd toen geboren als rood, rooms of blauw, en men stierf als rood, rooms of blauw. Men bleef binnen die organisatie functioneren.

Deze tijd is nu voorbij. Deze organisaties hebben een historisch belang gehad, dat ik zeker niet wil ontkennen. Dit decreet is dus zoveel mogelijk tegemoetgekomen aan de verzuchtingen van het strategisch plan voor de sport, behalve de verzuchting om iets te doen aan de zuilgebonden versnippering.

Ten tweede kan men zich afvragen of het wel een goede zaak is om de erkenning te regelen op basis van ledenaantallen. Men is uitgegaan van een onder- en bovengrens. Is dit wel een goede zaak ? Sommige sporttakken hebben nu eenmaal minder deelnemers, maar zijn toch belangrijk. Het is belangrijk dat men deze sporten toch in Vlaanderen kan beoefenen en dat er ondersteuning aan kan worden gegeven. Nu is er een vrij rigide ondergrens. Hierdoor moeten sporttakken die niet echt kunnen samenwerken, dit toch doen omdat ze anders geen middelen kunnen krijgen.

Ten derde is er naar aanleiding van dit decreet geen lijst opgesteld met activiteiten die als sport worden erkend. Dit is geen verwijt aan het adres van de nieuwe Raad voor de Sport, want hij heeft daarvoor geen tijd gehad. Ondanks de korte tijd die de raad nog maar in functie was, heeft hij vrij goed gewerkt en een belangrijke bijdrage geleverd aan dit debat. Op dit moment is het niet duidelijk wat een sport is en wat niet. Zijn bijvoorbeeld schaken, vissen en diepzeeduiken sporten ? Ik hoop dat die lijst er snel komt, want dit zou veel verduidelijken.

Ten vierde wordt voor unitaire sportfederaties, zoals de voetbal-, basketbal- en wielerbond, de lat zeer hoog gelegd om zich aan te sluiten bij dit decreet. De Vlaamse volleybalorganisatie zou het met dit decreet moeilijker hebben dan met dat van 1977. De unitaire sportorganisaties hebben een hele weg afgelegd sinds we drie of vier jaar geleden het decreet op de niet-professionele sportbeoefe-

Stassen

naar bespraken. Ze beginnen te beseffen dat sport een gemeenschapsbevoegdheid is en dat ze zich daarnaar moeten gedragen. We mogen de deur nu niet dichtgooien voor de unitaire sportorganisaties die zich willen aanpassen aan de gewijzigde staatkundige structuur van dit land.

De Vlaamse regering moet ook beseffen dat ze aan de unitaire sportorganisaties vrij veel middelen geeft. De Ronde van Vlaanderen krijgt, onder meer via Vlaanderen 2002, heel wat geld. De overheid geeft voor de organisatie van de Europese landenbeker miljoenen aan clubs die binnen een unitaire structuur functioneren. Kunnen die sportorganisaties worden verweten dat ze zich niet gedragen naar de staatkundige organisatie van het land, als we hen intussen wel van middelen voorzien ?

Er kan slechts één sportfederatie per sporttak worden gesubsidieerd. Daarbij zou kunnen worden gediscussieerd over een opdeling tussen recreatieve en competitieve sporten. Dat zou een opening kunnen maken. Er moet een werkbare ondergrens worden gecreëerd voor de kleine sporttakken.

Het is goed dat kwaliteit het uitgangspunt is van het decreet, maar hoe zal dat worden geïmplementeerd, gecontroleerd en gevolgd ? De invulling van het zogenaamde sporttakkenbeleid moet snel gebeuren wil men dit decreet een kans geven. De unitaire sportorganisaties moeten de gelegenheid krijgen zich soepel aan te passen aan het nieuwe decreet, zodat ze beantwoorden aan de staatshervorming.

Koken kost geld. Om echt werk te maken van een ernstig sportbeleid in Vlaanderen, met een hoge kwaliteit, met veel aandacht voor de jeugd, en met lokmiddelen voor de unitaire sportorganisaties, moeten er voldoende middelen ter beschikking worden gesteld. Daarover werd echter geen duidelijkheid gecreëerd.

Dit voorstel van decreet – het moet gezegd – realiseert belangrijke zaken. Men hoeft ons dus niet te verwijten dat we enkel negatieve dingen zien. Toch mist het voorstel van decreet enkele open doelkansen. Daarom zullen we ons beraden over onze houding tijdens de stemming. De kans is groot dat we, samen met de andere oppositiepartijen, zullen tegenstemmen. (*Applaus bij AGALEV, de VLD en de VU*)

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, na het aanhoren van de verschillende standpunten kan men zich afvragen wat er nog valt aan toe te voegen. Toch zou ik dit voorstel van decreet willen plaatsen in een bepaald perspectief, wat ook door de heer Denys werd gedaan.

Nadat sport in 1970 een bevoegdheid werd van de Nederlandse Cultuurraad, de voorganger van het Vlaams Parlement, ontstond een nieuwe dynamiek. In die beginjaren ontstond het Bloso, werden activiteiten ontwikkeld voor de promotie van sport en werd decreetgevend werk geleverd, onder andere met het decreet op het medisch verantwoord sporten en het decreet op de sportfederaties. Vandaag zijn we toe aan een volgende stap.

Ik zou deze problematiek willen verbinden met het maatschappelijk aspect van sport. Ongeacht het feit dat sport sinds 1970 een rol begon te spelen in het beleid, moeten we ons afvragen in hoeverre de regering het onderwerp naar voren heeft geschoven. Sport is heel ruim. Iedereen heeft ermee te maken, op elk domein, jong en oud, rijk en arm. Sport is van alle tijden en is overal. Sport is, na het weer, het gespreksonderwerp bij uitstek. Een budgettaire weerslag van het belang van de sport is echter nauwelijks te vinden. De heer Stassen zei zonet 'koken kost geld'. Een correct, adequaat en doelgericht sportbeleid kost inderdaad geld.

Tijdens deze zittingsperiode hebben we in de commissie voor Cultuur en Sport een aantal belangrijke stappen kunnen zetten. Er was een resolutie die door alle democratische partijen werd onderschreven en er is een strategisch plan voor de sport opgesteld dat door iedereen op het terrein positief werd bejegend, al was omdat er eindelijk een plan omtrent de sport het licht had gezien dat het mogelijk maakte een aantal doelgerichte initiatieven op het getouw te zetten.

Over de partijgrenzen heen zijn we het – vooral in de respectieve commissie – eens geraakt over een aantal belangrijke zaken die dienen te worden uitgevoerd. Maar het is wel een beetje vreemd dat wij, leden van de oppositie, op een bepaald ogenblik werden geconfronteerd met een voorstel van decreet in verband met sportfederaties, ingediend door één partij. Een beetje later kregen we dan een tekst over hetzelfde onderwerp, ingediend door een andere partij. Pas later zijn die beide partijen hun teksten naast elkaar gaan leggen met de bedoeling iets gezamenlijks te brouwen.

Ik wil straks niet het verwijt naar het hoofd geslingerd krijgen niets positiefs gezegd te hebben. Posi-

Van Dijck

tief en niet onbelangrijk is dat het decreet eindelijk, na 22 jaar, wordt vernieuwd. De herschrijving van dit decreet was noodzakelijk en dringend omdat het een bijzonder sterk evoluerende materie betreft. In het decreet van 1977 werden trouwens een aantal punten opgenoemd waarover verder decreetgevend werk op korte termijn werd aanbevolen. Dat verdere werk is er echter nooit gekomen en dit toont aan dat dit nieuwe decreet broodnodig was. Het is dan ook de grote verdienste van de betrokkenen dat zij dit voorstel hebben neergelegd. Wij hadden daar op een positieve manier aan willen meewerken, maar dat dit niet gelukt is, ligt nu eenmaal aan de werking van het systeem.

Er zijn positieve zaken te vermelden, bijvoorbeeld het onderscheid tussen erkenning en subsidiëring. De heer Stassen heeft daarstraks de vergelijking gemaakt met andere decreten, iets wat ik nu niet zal doen. Ik wens in verband met dit voorstel van decreet wel een term te gebruiken uit een ander decreet, namelijk het innovatiedecreet. Innovatie heeft te maken met economie in de betekenis van dat decreet. In de inleiding van zijn decreet heeft de minister-president trouwens mooi beschreven wat innovatie was, namelijk vernieuwen. En wie wil er nu niet vernieuwen ? Toen ik zondagavond van de ene zender naar de andere aan het zappen was, kreeg ik telkens de boodschap 'innoveren moet je durven' te zien en te horen. Ik durf echter te zeggen dat dit decreet niet innoverend genoeg is. Hier hadden we meer en beter kunnen, moeten en durven innoveren.

U weet allen dat ik er in de commissie uitdrukkelijk op stond dat een rationalisering – op basis van één federatie per sporttak – zou worden doorgevoerd binnen de sportfederaties en dat zeer sterke kwaliteitsnormen inzake subsidiëring zouden worden gehanteerd.

Aan de andere kant zijn de criteria van kwantitatieve aard er teveel aan. Ik ben er immers rotsvast van overtuigd dat er sportfederaties zijn die zeer doelgericht met een sporttak bezig zijn, zeer verdienstelijk werken, en sporttechnisch op een hoog niveau staan, maar op dit moment worden afgeblokt.

Mijnheer Van Nieuwerkerke, u hebt daarnet aangehaald dat u de sportfederaties van dezelfde sporttakken wilt stimuleren tot samenwerking. Wat bedoelt u met stimuleren ? Welke aanzetten tot samenwerking zijn er ? Welke extra impulsen krijgen

de federaties ? Stimuleren op zichzelf is onvoldoende.

Er zitten inderdaad veel positieve elementen in het voorstel van decreet vervat. De kans bij uitstek om baanbrekend of innoverend te werken is er echter niet bij. De opsplitsing blijft bestaan op basis van criteria of waarden die niets met sport te maken hebben.

Ik kom heel even terug op de erkenning van de sportfederaties. Federaties dienen te worden erkend om als gesprekspartner van de Vlaamse overheid te fungeren. Mijnheer de minister, ik, u en tal van collega's zeggen dit vaak, maar waarom doen we er niets aan ? We blijven nog steeds met sportfederaties werken die niet zijn erkend. Die sportfederaties rijven miljoenen frank van de Vlaamse overheid binnen en ze kunnen genieten van initiatieven via topsportscholen.

Ik wil hiermee niet zeggen dat topsportscholen onbelangrijk zijn, integendeel. Ik wil evenmin zeggen dat die sporttakken onbelangrijk zijn. Mijnheer de minister, we geven soms teveel hefboomen uit handen waarmee we degenen die de stap nog niet hebben gezet, verplichten om de stap te zetten.

Er rest ons nog ongeveer 24 uur tot de stemming. Mevrouw Van Hecke, in die tijd kunnen we misschien toch nog iets veranderen. Ik ben bereid om over mijn bekommernissen samen een amendement in te dienen. Ik hoop dat we daarmee opnieuw een mooie stap vooruit kunnen zetten in het Vlaamse sportlandschap. (*Applaus bij de VU, de VLD en AGALEV*)

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, de voorzitter vroeg me daarnet of ik het woord nog wilde voeren en ik heb geantwoord : 'meer dan ooit'. Als we ons hadden beperkt tot de inhoud van het decreet en de verdiensten van dit decreet, die de heer Coens heeft benadrukt, binnen de uitvoering van het strategisch plan, en de sport als hoofdthema hadden opgenomen, dan had ik het woord niet meer gevraagd.

Mijnheer Denys, bij de verdiensten van dit decreet hebt u zelfs iets over het hoofd gezien. Toen we het de eerste keer over de federaties hadden, zei u dat niet de federatie moet worden gesubsidieerd, maar dat u zich zorgen maakte over wat het voorstel van decreet voor de clubs zal betekenen. Ik raad u aan

Van Hecke

om in dit voorstel van decreet met een markeerstift alle initiatieven en verplichtingen van de federaties om via de clubs te werken, aan te duiden. Ik herinner me nog het overleg naar aanleiding van de resolutie en wat voor u met betrekking tot de sportfederaties het belangrijkste was. Dit staat hier allemaal in, en dat hebt u tot mijn grote spijt niet vermeld.

Hier en in de commissie focust de discussie zich op verzuiling, het versterken van zuilen, het financieren van de zuilstructuren met daaraan gekoppeld de opmerking dat het over sport moet gaan. U zegt dat de verzuilde organisaties niet in de eerste plaats met sport bezig zijn, en dat vind ik een verschrikkelijk verwijt. 250.000 tot 300.000 leden doen er aan sport. Bij sportfederaties – heel vaak eentaktsportfederaties – ligt de bezorgdheid in de prestaties en het verder gaan met talentvolle mensen. Hun interesse ligt niet bij niet-belooftevolle jongeren, noch in recreatieve sport, noch in sport voor allen.

In die zin hou ik mijn hart vast als u pleit voor een federatie per sporttak. Hoeveel zal er dan nog worden geïnvesteerd in sport voor allen ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : U doet uw uiterste best om aan te tonen dat wat wij beogen een aanval is op diegenen die recreatief aan sport willen doen zonder competitie. Als u denkt dat de subsidies van de Vlaamse overheid voor de sportfederaties het element bij uitstek zijn waardoor er wordt gesport in Vlaanderen, dan hebt u het mis. Dat er zoveel wordt gesport, is op de eerste plaats de verdienste van de gemeentelijke sportdiensten. Ze spenderen bijna acht keer zoveel aan sport als de Vlaamse overheid. Op de tweede plaats staan de clubs en de vrijwilligers daarvoor verantwoordelijk en op de derde plaats de scholen.

De subsidies voor de sportfederaties – en dat stond ook in onze resolutie – moeten dienen voor een betere omkadering van de clubs. Deze subsidies dienen niet om een grote promotieactie te houden voor sport voor allen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Ik heb daarnet de historische verdienste van de ideologische sportorganisaties erkend. Ze zijn ook erg belangrijk geweest voor sport voor allen.

Maar ik stel nu samen met u vast dat die organisaties, net als de niet-ideologische, pluralistische en competitieve sportorganisaties, heel veel mensen niet bereiken. Ik kan u verzekeren dat niet-competitieve sportclubs voor jonge meisjes zeldzaam zijn. Allochtone vrouwen bijvoorbeeld kunnen nergens aan sport doen. Andere groepen worden evenmin bereikt. De ideologisch georganiseerde sportorganisaties spraken veel mensen aan, maar dat is niet langer het geval. Ondanks de volgens u zeer goed gefiltreerde ideologische sportorganisaties slagen we er niet in alle groepen aan sport te laten doen. We moeten ons aanpassen aan de noden van deze tijd. We moeten misschien een onderscheid maken tussen competitieve en recreatieve sport. Dan valt de versnippering tussen de zuilgebonden organisaties weg.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Uw kritiek klopt, mijnheer Stassen. Dit geldt niet alleen voor de sport, maar evengoed voor het hele sociaal-culturele werk. Overal vallen bepaalde groepen, kansarmen of allochtonen, uit de boot. Toch hebben een aantal projecten in sportorganisaties integrerend gewerkt.

De verzuiling is voor de burger een achterhaalde zaak. Wanneer men een organisatie louter om haar functie opricht, tast men de emotionele mobilisatiekracht aan. In sommige clubs heerst een eigen sfeer, een thuisgevoel. Dat is wat anders dan verzuiling. Die sfeer heeft een wervende kracht : de clubs louter rationeel en functioneel organiseren, tast die wervende kracht aan.

Nog één ding : in de rangorde van wervende kracht zou ik de clubs vooraan plaatsen, dan de gemeentelijke sportdiensten en als derde de scholen.

De heer André Denys : Ik had het over niveaus : het lokale niveau omvat die drie samen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer Denys, om verder te gaan, het ergert me mateloos dat u beweert dat de verzuilde sportfederaties in de eerste plaats aan de zuil en de structuur denken en dan pas aan de sport. Dat is onterecht en onrechtvaardig.

U dringt aan op een een sportfederatie per sporttak. In de hoorzitting vertelde de heer Vanreusel dat de omschrijving van het begrip sporttak niet zo eenvoudig is. Men is niet tot een definitie kunnen komen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Het verheugt me dat de heer De Roo net is binnengekomen. Sinds afgelopen zaterdag ben ik er nog meer van overtuigd dat één sporttak per sportfederatie noodzakelijk is. Ik verwijs hierbij naar de sector van de sportvermakelijkheden.

De krulboogsport wordt veel beoefend in de gemeente van de heer De Roo en van de minister, wiens vader trouwens een uitstekend krulboogschietster was. Deze volksvermakelijkheid dreigt ten onder te gaan door uitsplitsing en versnippering. Men gaat van twee naar drie federaties. Persoonlijke vetes leidden zelfs tot het oprichten van een vierde federatie.

Mevrouw Van Hecke, dit voorbeeld toont aan dat indien men echt wil dat middelen efficiënt worden verdeeld, de overheid een stimulans moet geven aan de sporttak en niet aan de zoveelste sportfederatie.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Denys, uw voorbeeld toont net aan dat er een drempel moet zijn om de uitsplitsing tegen te gaan. De volksportconfederatie, die een bundeling is van de verschillende zaken, poogt hier een antwoord op te geven. Die overschrijden de ingestelde drempelwaarde. De mogelijkheden die we creëren om te confedereren, waarbij een minimumdrempel aanwezig is en de garantie van professionalisering behouden blijft, bieden juist een antwoord om het door u aangehaalde geval te vermijden.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer Denys, u bewijst hoe moeilijk het is een sporttak te definiëren. We hebben deze discussie met de heer Vanreusel gevoerd. U sprak in de commissie over de watersporten. Moet men dan mutatis mutandis de balsporten via één federatie betoelagen ?

Ik zou niet graag in de schoenen staan van de decreetgever om de zaken af te lijnen. We kunnen dit probleem misschien ook voorleggen aan de Vlaamse Sportraad teneinde een oplossing te vinden.

Maar terug naar de problematiek van de 'verzuijing'. Het principiële uitgangspunt is het volgende : wanneer de overheid subsidies geeft, moet ze daar voorwaarden aan koppelen. Ze moet zeggen welke opdracht moet worden vervuld. In dit geval is dat betere, gezondere, kwalitatieve sportbeoefening in

Vlaanderen via de clubs. Niemand ontkent dat dit is opgenomen in het voorstel van decreet.

De overheid moet kwalitatieve eisen stellen omdat de middelen beperkt zijn. De te vervullen opdrachten en de administratieve en sporttechnische ondersteuning zijn duidelijk omschreven in het voorstel.

Als de overheid vindt dat er een bepaald draagvlak moet zijn om de kwalitatieve normen te kunnen eisen, dan moet ze die ook opleggen. Hierin verschillen we van mening. Wij vinden de kwantitatieve norm noodzakelijk, ook wanneer het gaat om de kleine sportfederaties met slechts één sporttak. Ze hebben weinig middelen en personeel. Versnippering moet dan ook worden tegengegaan door het draagvlak te vergroten zodat men de kwalitatieve normen haalt.

De overheid moet erop toezien dat de organisaties die middelen krijgen, openstaan voor iedereen. Laten we echter een onderscheid maken tussen pluralisme en neutraliteit. Die discussie wil ik eventueel elders voeren.

Als aan al de eisen is voldaan, dan heeft de overheid niet het recht om te zeggen op welke manier men zich moet organiseren. Dit valt totaal buiten haar bevoegdheid. Zij zegt dat ze middelen ter beschikking stelt voor sportbeoefening in Vlaanderen, rekening houdend met kwalitatieve en kwantitatieve normen en met de vervulling van een opdracht. Als men deze opdracht vervult – en dus kwalitatieve sport biedt – heeft men recht op deze subsidiëring, ongeacht de wijze van verenigen. Dit is een overtuiging, mijnheer Stassen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Ik heb zeer goed geluisterd, mevrouw Van Hecke. Wat u zegt, is echter dat er drie tot vijf turnbonden blijven bestaan in Vlaanderen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ze zullen voldoen aan de kwalitatieve en aan de kwantitatieve normen. Eentje zal internationaal kunnen werken. Als men correcte beleidsplannen indient en als men werkt zoals het hoort, zal niets dat verhinderen. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Ik heb mij nergens bij neergelegd. Het staat ook zo in het voorstel van decreet. Er zal er slechts één, die aan de normen beantwoordt, naar de Olympische Spelen gaan. Men kan om een bepaalde reden – en dit is al bezig – in de richting van een samen-

Van Hecke

werking gaan. Die samenwerking kan een andere kwaliteit met zich brengen. Wij hebben dit trouwens aanvaard in uw amendement. Het ging namelijk niet enkel om het confedereren door degenen die 'uit noodzaak' moeten confedereren. We hebben gezegd dat we samenwerking en eventueel confederatie binnen een bepaalde sporttak niet ongenegen zijn, net omdat dit een andere kwaliteitsverhoging met zich zou kunnen meebrengen. De kwaliteit die in dit decreet wordt gevraagd kan inderdaad ook door hen worden behaald. Er zal dan kwalitatieve sport worden beoefend in Vlaanderen.

De heer Jos Stassen : Van stimuleren is dan nog weinig sprake.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik denk dat mevrouw Van Hecke nu tot een essentieel punt komt. Gaat men als overheid te ver als men, om redenen van efficiënte subsidiëring, de federaties in dit geval oplegt om samen te werken ? Kan men als overheid niet meer doen dan in een decretaal kader een aantal eisen en doelstellingen voorop proberen te stellen ?

Mevrouw Van Hecke, u weet dat ik zeer terughoudend ben om de overheid al te ver te laten optreden. U hebt gelijk indien men zou stellen dat sportverenigingen verplicht zouden moeten worden om samen te werken binnen één federatie. Dat zou naar mijn gevoel de vrijheid van vereniging aantasten. Wat dit betreft, hebt u dus gelijk. Door het feit dat u een onderscheid maakt tussen erkenning en subsidiëring zit die verplichting er evenwel niet in.

Wat de subsidiëring zelf betreft, is dit het instrument dat jullie zelf voorstellen. De sportconfederatie laat namelijk toe dat twee verenigingen zichzelf kunnen blijven. Zij kunnen autonoom blijven werken, maar ze kunnen ook samenwerken om bepaalde subsidies te krijgen. De overheid gaat niet te ver door te stellen dat het onze doelstelling is om de omkadering van clubs in een bepaalde sport te stimuleren. Wij denken dat dit het best gaat door het betoelagen van al die verenigingen die bereid zijn om rond het sportproject samen te werken.

Ik denk dat dit de ideale formule is om de autonomie van een sportfederatie te respecteren en tegelijkertijd toch de subsidiëring op de meest doeltreffende wijze tot stand te brengen. Dit is eigenlijk het spanningsveld.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het spanningsveld zit elders, mijnheer Denys. U legt namelijk een verplichte vorm van confederatie op, vermits volgens u de verschillende bestaande federaties die dezelfde sporttak aanbieden, verplicht moeten confedereren. Wij vragen daarentegen een confederatie omdat het draagvlak te klein en de versnippering te groot is en dit op vrijwillige basis.

Het is beter indien dit confedereren per sporttak kan gebeuren. Het moet evenwel een natuurlijke beweging worden. U weet dat professor Vanreusel heeft gezegd dat de geslaagde sportconfederaties in het buitenland helemaal niet tot stand kwamen volgens het criterium van het aanbieden van dezelfde sporttak. Een confederatie kan om persoonlijke redenen met een organisatie ontstaan of omwille van het feit dat men in dezelfde regio gevestigd is en men bijgevolg de administratieve entiteit tot één en dezelfde kan brengen.

We willen de versnippering van de kleintjes tegen gaan omdat we vinden dat het draagvlak te klein is voor kwaliteit. Wij willen confederaties, en eventueel de beweging vanuit de sportadministratie kunnen sturen. Buitenstaanders denken nog steeds dat het beter is indien dit gebeurt door het samenbrengen van dezelfde sporttakken. Professor Vanreusel heeft gezegd dat dit niet waar is.

De heer André Denys : Hoe meer ik erover nadenk, hoe meer ik ervan overtuigd raak dat ik het op dat punt niet eens ben met professor Vanreusel.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Dat is uw goed recht.

De heer André Denys : Ik geef een concreet voorbeeld. Hoewel het zich op een ander niveau afspeelt, is het toch revelerend. In vele gemeenten zijn er kleine voetbalclubs. Eenieder is van oordeel dat hun efficiëntie inzake jeugdopleidingen zou verbeteren als ze fuseren. Als een gemeentebestuur dat niet stimuleert, door bijvoorbeeld een voetbalstadion aan te bieden aan verschillende clubs, dan gebeurt dat niet. In mijn gemeente is de fusie tot stand gekomen omdat het stadion van de gemeente slechts kon worden gebruikt als er werd samengewerkt en fusie dus een feit werd. De overheid moet een stimulerende rol spelen, en de subsidies gebruiken als een stimulans om samen te werken, zo niet komt er niets van.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Vorige maand hebben twee clubs in mijn gemeente een akkoord tot samenwerking afgesloten, zonder dat daar een frank subsidie of enige andere stimulans van de gemeente aan te pas is gekomen.

De heer André Denys : De waarborgen zijn groter als het verlenen van subsidies afhankelijk wordt gemaakt van samenwerking.

Mevrouw Mieke Van Hecke : We willen versnippering tegengaan. Alleen willen we niet op voorhand bepalen wie met wie moet samenwerken.

De voorzitter : De heer Van Aperen heeft het woord.

De heer Arnold Van Aperen : Volgens mij heeft dit decreet niet veel met sport te maken. Men neemt van een dertigtal federaties alle middelen en mogelijkheden af, wellicht om aan andere wat meer te kunnen geven. Al meer dan een half jaar roepen de grote federaties vergaderingen bijeen, en lobbyen ze bij de kleine federaties. Ze willen de kleine federaties overhalen om bij hen aan te sluiten. Ik had nooit gedacht dat de minister die bevoegd is voor sport zich zou laten verleiden om een dertigtal goedwerkende sportfederaties op te heffen en hen te verplichten zich bij grotere federaties aan te sluiten. Wellicht zullen ze in die grotere gehelen als een klein broertje worden behandeld, en daarin geen stem krijgen.

Dit decreet heeft niets te maken met beter sporten. Daartoe is er geen enkele garantie ingebouwd. Wel zal dat decreet leiden tot meer tewerkstelling en meer reglementen en dergelijke. Politiek neutrale federaties, die vroeger nooit aan politiek bedrijven hadden gedacht, worden weggedrukt. Niet de sport zelf, maar andere doelstellingen primeren. Minder bekende sporten zullen worden weggevlakt, maar gepolitiseerde bonden blijven onaangeroerd. Vrijwilligerswerk wordt genegeerd en niet meer gewaardeerd. Dit decreet zal ertoe leiden dat 30 tot 50.000 sporters ontgoocheld worden. De krachtbal-federatie, die in een bepaalde regio uitdrukkelijk aanwezig is, heeft enkele politici aangesproken. Deze federatie is verzekerd dat ze zal worden gered.

Gisteren was het erg woelig op de vergadering van de Vlaamse Sportfederatie. Op voorhand is er ge-lobbyd om mandaten te beïnvloeden. Er weerklonk enorm veel kritiek. Deze herstructurering zal veel geld kosten, maar dat zal zeker niet tot meer sport leiden.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : De Vlaamse regering blijft eenduidig achter het decreet staan. Het is immers een noodzakelijke stap in de dynamiek van de federaties. Ik begrijp dat dit de huidige positie van

een aantal eenmansfederaties aantast. De vraag is echter in welke mate deze in staat zijn om de vereiste hoge professionaliteit op het terrein op te volgen.

Mijnheer Van Aperen, uw opmerking is tegenstrijdig met die van uw fractieleider. U pleit voor het behoud van een ruime versnippering, terwijl het decreet pleit voor eenheid en verscheidenheid. Wanneer samenwerkingsverbanden tot stand worden gebracht, betekent dit helemaal niet dat geen andere sectoren kunnen worden ontwikkeld. Het betekent wel dat het draagvlak voor de ontwikkeling van kwaliteit beter kan worden georganiseerd.

Mijnheer Denys, dit decreet staat voor een zekere dynamiek. Het landschap zal immers zelf bepalen hoe het zich organiseert. Sommige federaties beantwoorden nu reeds aan de gestelde eisen, anderen niet. Deze laatsten krijgen daartoe de nodige stimuli. Dit verhindert echter niet dat uit de dynamiek, die daaruit ontstaat, een grotere samenwerking voortvloeit. Dit is een noodzakelijke stap om te kunnen beantwoorden aan de eisen van verhoogde professionaliteit.

Dit betekent niet dat de zaken worden gedepersonaliseerd en de kleinschaligheid binnen de dienstverlening verdwijnt. Integendeel, men creëert een niveau van waaruit men flexibeler op nieuwe eisen kan inspelen. De kleine federaties waren daar tot nu niet toe in staat. In een breder verband wordt dit eenvoudiger.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, tijdens mijn uiteenzetting heb ik een aantal vragen gesteld over de timing van dit voorstel van decreet in het kader van het algemeen sportbeleid zoals omschreven in het strategisch plan voor de sport. Daarbij hadden we benadrukt dat het lokaal niveau de draaischijf moest worden van de sport en dat Bloso moest worden hervormd.

Dit decreet is de eerste stap van de uitvoering van het strategisch plan voor de sport. De twee anderen blijven achterwege. Immers, binnen de regering bestaat nogal wat tegenstelling tussen de officiële minister van Sport, de heer Martens en de officieuze minister van Sport, mevrouw Galle.

We hebben tijdens de voorbije zittingsperiode een goed theoretisch kader uitgebouwd. Er schort echter iets aan de praktische uitvoering ervan.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : U bent niet goed ingelicht. Twee weken geleden heeft de Vlaamse regering beslist een afdeling Jeugd en Sport op te richten binnen de Vlaamse administratie. Deze afdeling moet mogelijk maken wat een minister tot nu toe niet kon.

Sinds de oprichting van het Bloso beschikte de minister niet over enige rechtstreekse bevoegdheid. Er was geen omkadering, geen budget, geen logistiek. Door de beslissing van de regering wordt een kader gecreëerd waarbinnen de minister politieke verantwoordelijkheid kan nemen. Hij kan nu het kader tekenen waarbinnen onder meer Bloso moet functioneren. Het logisch gevolg daarvan is dat ook de opdracht van Bloso moet worden herschreven. Mijnheer Denys, ik verberg niet dat dit veel tijd, overleg en overtuiging heeft gevergd. Uiteindelijk zijn we tot dit resultaat gekomen. De voorbije tien jaar heeft men dit nooit kunnen realiseren. U moet daar rekening mee houden wanneer u kritiek uit.

De heer André Denys : Het is natuurlijk niet moeilijk om als politicus iets op te richten. Dat vraagt weinig politieke moed. Een van de belangrijkste punten in onze resolutie was dat Bloso moest worden hervormd en afgebouwd. We hadden de kerntaken van Bloso afgelijnd. Dat betekende dat Bloso op een aantal domeinen moest afbouwen. We hebben de stappen gezet waarin werd voorzien in het voorstel van resolutie, dat bijna unaniem werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement.

Minister Luc Martens : Mijnheer Denys, u hebt niet goed geluisterd. Ik herhaal dat de oprichting van een afdeling Jeugd en Sport leidt tot een hertekening van de verantwoordelijkheden van Bloso. Ik was zeer duidelijk. Wat aan één afdeling wordt gegeven, moet worden afgenomen van een andere. De logica van de regering is dat de opdrachten van Bloso worden hertekend in de geest van de resolutie. Dit is een grote stap vooruit.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, dit betekent dat de minister beweert dat hij een nieuwe administratie nodig heeft om wat duidelijk werd omschreven in twee rapporten en door het parlement werd bepaald, uit te voeren. Als dat de manier is waarop we Vlaanderen politiek moeten besturen, en indien we telkens een nieuwe beleidsvoorbereidende administratie nodig hebben om wezenlijke en heel herkenbare zaken uit te voeren, dan begrijp ik waarom we op een aantal domeinen geen vooruitgang boeken.

Minister Luc Martens : Mijnheer Denys, u bewijst eens te meer dat u misschien wel de ambitie hebt minister van Sport te worden. De dag dat u dat

bent, zult u me dankbaar zijn dat deze afdeling werd opgericht. In de huidige situatie zou u nog niet over één jurist of één ambtenaar beschikken die u kan adviseren. U zou enkel over een adviseur op uw kabinet beschikken, maar misschien bent u ook tegen kabinetten. Voor het overige zou u niets hebben. Als u een politieke verantwoordelijkheid hebt, een beleid wilt uittekenen en wilt vermijden dat Bloso rechter en partij is, dan moet u uw administratie herschikken, zodat ze opnieuw een speerpunt kan worden in uw beleid. U kunt niet zonder.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb er geen bezwaar tegen als dat gebeurt voor beleidsvoorbereidend werk en om te vermijden dat Bloso zowel rechter als partij is. Ik neem het echter niet dat dit als alibi wordt gebruikt voor een prioritaire punt, namelijk de hervorming van Bloso volgens de krijtlijnen van de resolutie van het Vlaams Parlement.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Coens en Van Nieuwkerke, mevrouw Van Hecke en de heer Vanvelthoven houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder :

Voorzitter

- 1° sport : sportactiviteiten – individueel of in ploegverband – met competitief en participatief karakter ;
- 2° sportfederatie : een Vlaamse privaatrechtelijke organisatie die op vrijwillige en onbaatzuchtige wijze sportclubs verenigt ;
- 3° sportconfederatie : het samenwerkingsverband tussen verscheidene erkende sportfederaties, waarbij deze hun individuele erkenning bewaren ;
- 4° koepelorganisatie : een Vlaamse organisatie waarbij een erkende Vlaamse sportfederatie zich kan aansluiten om gemeenschappelijke belangen te laten behartigen en gemeenschappelijke taken te laten uitvoeren ;
- 5° sportclub : een autonome, plaatselijke sportvereniging, aangesloten bij een erkende Vlaamse sportfederatie, met als doelstelling het organiseren van sportactiviteiten ;
- 6° aangesloten lid : de sportbeoefenaar die een jaarlijkse individuele bijdrage betaalt aan een sportclub om op regelmatige basis gedurende het sportjaar te kunnen deelnemen aan competitieve en participatieve sportactiviteiten, en die voldoet aan de bepalingen van het decreet van 24 juli 1996 houdende vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar ;
- 7° jeugd : kinderen van 8 tot en met 11 jaar en jongeren van 12 tot en met 18 jaar ;
- 8° beleidsnota sport : de beleidsvisie van de Vlaamse regering die op voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor sport, bij het begin van elke regeerperiode het sportbeleid vastlegt ;
- 9° sporttakkenbeleid : beleid afgestemd op sporttakken die de Vlaamse regering kan subsidiëren. De Vlaamse regering stelt daartoe een nominatieve lijst van sporttakken op en past die lijst zo nodig aan ;
- 10° topsportbeleid : beleid afgestemd op topsporten die de Vlaamse regering kan subsidiëren. De Vlaamse regering stelt daartoe een nominatieve lijst van sporttakken op en past die lijst zo nodig aan ;
- 11° sportkamp : een organisatie op initiatie- of vervolmakingsniveau die plaatsvindt in inter-naatsverband gedurende minimaal vijf opeenvolgende dagen, op één welbepaalde lokaliteit van de Vlaamse Gemeenschap of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, met de deelname van minstens zeven interne deelnemers behorende tot de Vlaamse Gemeenschap en waarbij aan iedere deelnemer per dag minstens vier uur geleide sportactiviteiten, gespreid over de voor- en de namiddag en tussen 8 en 20 uur, gegeven wordt door gekwalificeerde lesgevers ;
- 12° jeugdsportbeleid : een beleid dat tot doel heeft de sportparticipatie van de jeugd en de aansluiting bij een sportclub te bevorderen en de kwaliteit van de begeleiding, de kadervorming en het aanbod ten behoeve van de jeugd in de sportfederaties en de sportclubs te verhogen via een voortdurende sportpromotie, een aangepaste sportmedische, sportpedagogische en sporttechnische begeleiding door deskundigen ;
- 13° prioriteitenbeleid : het beleid van de Vlaamse regering dat tot doel heeft de sportparticipatie van bijzondere doelgroepen en hun aansluiting bij een sportclub te bevorderen ;
- 14° beleidsplan : driejaarlijks op te stellen document waarin de sportfederatie of de koepelorganisatie een gedetailleerd overzicht geeft van haar volledige werking met inbegrip van haar kwaliteitsbeleid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Erkenning

AFDELING 1

Algemene erkenningsvoorwaarden

Artikel 3

§ 1. Om als sportfederatie erkend te worden en te blijven, moet een sportfederatie aan de volgende voorwaarden voldoen :

Voorzitter

- 1° gedurende minstens één jaar werkzaam zijn en via haar sportclubs verantwoorde sportactiviteiten aanbieden aan de aangesloten leden ;
- 2° sportclubs hebben in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en dit in ten minste vier Vlaamse provincies. In dit decreet wordt het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gelijkgesteld met een provincie ;
- 3° ten minste 500 aangesloten leden hebben ;
- 4° opgericht zijn overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend ;
- 5° volgens haar statuten de sport als doelstelling hebben ; indien de sportfederatie zich richt tot een specifiek doelpubliek of een bijzondere doelgroep, moet dat uit de statuten blijken ;
- 6° de werking, de statuten en het huishoudelijk reglement :
 - a) moeten in overeenstemming zijn met het decreet van 24 juli 1996 houdende vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar ;
 - b) moeten in overeenstemming zijn met het decreet van 27 maart 1991 inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening ;
 - c) houden geen bepalingen in waardoor de bevordering van de algemene sportbeoefening door de bevolking wordt verhinderd ;
 - d) moeten de principes en de regels van de democratie aanvaarden en tevens het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind onderschrijven ;
- 7° haar zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;
- 8° geleid worden door een algemene vergadering waarin de aangesloten sportclubs op representatieve wijze vertegenwoordigd zijn, en door een raad van beheer van minstens vijf leden ;
- 9° op alle uitvoerende niveaus geleid worden door verantwoordelijke personen die een geschikte opleiding voor hun taak hebben gekregen of die een gepaste bijscholing hebben gevolgd ;
- 10° op zelfstandige wijze de financiën beheren en het eigen beleid bepalen, hetgeen inzonderheid moet blijken uit het feit dat de sportfederatie :
 - a) over een eigen secretariaat beschikt dat duidelijk kan worden onderscheiden van elke andere vereniging ;
 - b) werkgever en opdrachtgever is van het personeel dat in het kader van dit decreet wordt gesubsidieerd ;
 - c) het activiteitenprogramma van de sportfederatie bepaalt en uitvoert ;
 - d) over een eigen post- en/of bankrekening beschikt ;
- 11° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de sportfederatie, haar bestuurders en haar personeel, bedoeld in artikel 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering laten dekken ;
- 12° ter bescherming van haar aangesloten leden verzekeringspolissen afsluiten die voldoen aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimumvoorwaarden ;
- 13° ter bescherming van niet-leden bij sportpromotionele acties aparte verzekeringspolissen afsluiten die voldoen aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimumvoorwaarden ;
- 14° een boekhouding voeren volgens de door de Vlaamse regering voorgeschreven regels ;
- 15° toestaan dat de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap en het Rekenhof de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoeken ;
- 16° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde rekeningen en de balans van het voorbije jaar aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen ;
- 17° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde begroting aan de bevoegde

Voorzitter

dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen ;

18° driejaarlijks een beleidsplan aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen. In het beleidsplan moeten o.a. de volgende aspecten van de werking van de sportfederatie worden vermeld :

- a) de effectieve werking van de sportfederatie in de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) het kwaliteitsbeleid waarin de doelstellingen en de eisen voor de kwaliteitszorg worden vastgesteld ;
- c) het medisch verantwoord sporten.

Het beleidsplan wordt jaarlijks geëvalueerd en zo nodig bijgestuurd. De resultaten van de evaluatie worden opgenomen in het jaarverslag.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan dit beleidsplan moet voldoen ;

19° jaarlijks een door de algemene vergadering goedgekeurd jaarverslag bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap indienen.

§ 2. Voor de bestuursorganen bedoeld in artikel 3, § 1, 8°, gelden de volgende voorwaarden :

- 1° voor hoogstens één derde zijn samengesteld uit personeelsleden van de sportfederatie, met een maximum van twee personeelsleden ;
- 2° de bevoegdheden die wettelijk toekomen aan de algemene vergadering of de raad van beheer niet overdragen aan een ander orgaan van de sportfederatie of aan een derde ;
- 3° ervoor zorgen dat alle gegevens die verband houden met de erkenningsvoorwaarden op de zetel of het secretariaat van de federatie in het Nederlands voorhanden zijn en die ter beschikking stellen voor onderzoek door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 3. Sportfederaties die tot een sportconfederatie behoren die gesubsidieerd wordt, hoeven niet langer apart te voldoen aan de erkenningsvoorwaar-

den, vermeld onder de bepalingen van § 1, 10° tot en met 19°.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

De Vlaamse regering bepaalt de opleiding en de bijscholing, zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 9°, en de vorm van de documenten, bedoeld in artikel 3, § 1, 16°, 17°, 18° en 19°, de vermeldingen die zij moeten bevatten, het tijdstip en de wijze waarop zij voorgelegd of ingediend worden.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2**Bepalingen in verband met de erkenningsprocedure****Artikel 5**

De Vlaamse regering bepaalt de nadere erkenningsvoorwaarden alsook de wijze waarop jaarlijks gecontroleerd wordt of de erkende sportfederatie nog voldoet aan alle erkenningsvoorwaarden, zoals bepaald in de artikelen 3 en 4.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

§ 1. De aanvragen tot erkenning van de sportfederaties moeten schriftelijk worden ingediend uiterlijk op 1 september, voorafgaand aan het jaar van erkenning. De Vlaamse regering bepaalt de regels voor het indienen van de aanvraag tot erkenning.

§ 2. De bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap onderzoekt de tijdigheid, de volledigheid en de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning.

Een aanvraag die onvolledig is, kan volledig worden gemaakt binnen een termijn, te bepalen door de Vlaamse regering.

Een aanvraag is onontvankelijk indien ze niet tijdig werd ingediend, niet tijdig werd vervolledigd of indien, na onderzoek door de bevoegde dienst van de

Voorzitter

Vlaamse Gemeenschap, blijkt uit de aanvraag tot erkenning dat de betrokken sportfederatie niet kan voldoen aan de algemene erkenningsvoorwaarden.

De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap de betrokken sportfederatie de onontvankelijkheid van de aanvraag moet melden.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

§ 1. Indien een ontvankelijke aanvraag tot erkenning werd ingediend door een sportfederatie, wordt de sportfederatie begeleid en gecontroleerd door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze van inspectie en begeleiding door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop en de termijn waarbinnen de sportfederatie die een ontvankelijke erkenningsaanvraag indiende, op de hoogte gebracht wordt van het voornemen van de Vlaamse regering om de sportfederatie al dan niet te erkennen.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop en de termijn waarbinnen een sportfederatie een gemotiveerd bezwaar kan indienen tegen het formeel betekende voornemen van de Vlaamse regering om de door de betrokken sportfederatie aangevraagde erkenning te weigeren.

Indien het bezwaarschrift laattijdig of niet gemotiveerd wordt ingediend, is het bezwaar onontvankelijk.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen en de wijze waarop de sportfederatie die een ontvankelijk bezwaar indiende tegen het formeel aan haar betekende voornemen van de Vlaamse regering om de aangevraagde erkenning te weigeren, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het ingediende bezwaar en de aangevraagde erkenning.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

De erkenning van een sportfederatie wordt voor onbepaalde duur toegekend door de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

§ 1. Indien de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vaststelt dat een erkende sportfederatie niet meer voldoet aan één of meer erkenningsvoorwaarden of als een erkende sportfederatie niet langer meewerkt aan de uitoefening van het toezicht, brengt de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap de betrokken erkende sportfederatie op de hoogte van de vastgestelde inbreuken.

§ 2. De betrokken erkende sportfederatie moet de reële mogelijkheid krijgen om haar standpunt aangaande die inbreuken mee te delen. Slechts nadat deze mogelijkheid effectief geboden werd stelt de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap een advies op over de mogelijke sanctionering ervan. Dat advies moet op uitdrukkelijke en afdoende wijze gemotiveerd worden.

§ 3. De Vlaamse regering uit, na kennisname van dit advies en, in voorkomend geval, van het meegeerde standpunt van de erkende sportfederatie, het voornemen om ofwel de erkenning van de betrokken sportfederatie te schorsen en haar een termijn toe te staan waarbinnen zij de vastgestelde inbreuken moet regulariseren, ofwel de erkenning in te trekken. De Vlaamse regering houdt hierbij rekening met de aard van de vastgestelde inbreuk en de mogelijkheid tot regularisatie van de inbreuk.

Het voornemen van de Vlaamse regering wordt aan de betrokken erkende sportfederatie meegeedeeld.

Indien de Vlaamse regering het voornemen formuleert om de erkenning te schorsen, wordt de toegestane regularisatietermijn vermeld in de brief waarin het voornemen van de Vlaamse regering om de erkenning te schorsen, meegedeeld aan de betrokken erkende sportfederatie. De regularisatietermijn wordt bepaald afhankelijk van de vastgestelde inbreuk en moet de betrokken erkende sportfederatie redelijkerwijze in staat stellen om de inbreuk te regulariseren.

Voorzitter

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop en de termijn waarbinnen de erkende sportfederatie bezwaar kan indienen tegen het formeel aan haar betekende voornemen van de Vlaamse regering. Dat bezwaar moet schriftelijk en gemotiveerd zijn en moet ingediend worden bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering bepaalt op welke wijze de tijdigheid van de ingediende bezwaren onderzocht en bepaald wordt.

§ 5. Indien de betrokken sportfederatie geen bezwaar indient tegen het voornemen van de Vlaamse regering, wordt, naar gelang van het geval, het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of tot intrekking van de erkenning. De bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap brengt de betrokken sportfederatie hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dat moet gebeuren.

§ 6. Indien het ingediende bezwaarschrift niet gemotiveerd is of laattijdig werd ingediend, is het bezwaar onontvankelijk en wordt het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in, naar gelang van het geval, een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of tot intrekking van de erkenning.

Indien het ingediende bezwaar onontvankelijk is en het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege werd omgezet in, naar gelang van het geval, een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of tot intrekking van de erkenning, brengt de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap de indiener van dat bezwaar daarvan op de hoogte met vermelding van de reden waarom zijn bezwaar onontvankelijk werd verklaard. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dat moet gebeuren.

§ 7. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen en de wijze waarop de erkende sportfederatie die een onvankelijk bezwaar indiende tegen het voornemen van de Vlaamse regering om haar erkenning te schorsen of in te trekken, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het ingediende bezwaar. Die termijn wordt gerekend vanaf het ogenblik waarop de sportfederatie haar onvankelijk bezwaar indiende.

§ 8. Indien de Vlaamse regering beslist om de erkenning van een sportfederatie te schorsen, wordt de betrokken erkende sportfederatie daarvan per gemotiveerde brief op de hoogte gebracht. De erkenning van de sportfederatie wordt geschorst vanaf de datum waarop die brief naar haar werd verstuurd. In de brief wordt tevens de termijn meegedeeld waarbinnen zij de vastgestelde inbreuken moet regulariseren.

Indien de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vaststelt dat de sportfederatie, na afloop van de in de brief gestelde termijn, niet opnieuw voldoet aan alle erkenningsvoorwaarden of niet meewerkt aan de uitoefening van het toezicht, mag de Vlaamse regering onmiddellijk een beslissing nemen tot intrekking van de erkenning.

In afwijking van hetgeen bepaald wordt in § 8, tweede lid, van dit artikel heeft de beslissing tot intrekking van de erkenning uitwerking met terugwerkende kracht vanaf de datum waarop de erkenning van de betrokken erkende sportfederatie werd geschorst.

Indien de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vaststelt dat de sportfederatie tijdig de vastgestelde inbreuken regulariseerde, dan wordt de schorsing opgeheven. De betrokken sportfederatie wordt op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot de datum van opheffing van de schorsing.

§ 9. Indien de Vlaamse regering beslist om de erkenning van een sportfederatie in te trekken, dan wordt de betrokken erkende sportfederatie hiervan per gemotiveerde brief op de hoogte gebracht.

De beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning heeft uitwerking vanaf 1 januari volgend op het jaar waarin de betrokken erkende sportfederatie op de hoogte gebracht werd van de beslissing.

§ 10. In afwijking van hetgeen bepaald wordt in § 1 tot en met § 8 van dit artikel mag de Vlaamse regering een erkenning onmiddellijk intrekken indien dat in het belang is van de Vlaamse Gemeenschap en indien dat door zwaarwegende feiten wordt verantwoord.

In dergelijk geval wordt de betrokken erkende sportfederatie per brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse regering om haar erkenning onmiddellijk in te trekken. In de brief wordt gemotiveerd waarom de erkenning onmiddellijk wordt ingetrokken. De intrekking van de erkenning heeft uitwerking vanaf de datum waarop

Voorzitter

de brief naar de betrokken erkende sportfederatie werd verstuurd.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Subsidiëring van de erkende sportfederaties

AFDELING 1

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 10

De Vlaamse regering kan aan erkende sportfederaties subsidies toekennen. Bij de vorming van sportconferaties stimuleert de Vlaamse regering bij voorrang de samenwerking tussen de sportfederaties van eenzelfde sporttak of aanverwante sporttak.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De subsidies voor de sportfederaties bestaan uit :

- 1° subsidies voor de basisopdrachten, gekoppeld aan de basisopdrachten van de sportfederatie en bestaande uit werkingssubsidies en personeelssubsidies. De werkingssubsidies bedragen minimaal 25 percent en de personeelssubsidies maximaal 75 percent van het totale krediet, beschikbaar voor de basissubsidies waarbij er een voorafname is voor de personeelssubsidies van maximaal 73 percent van het totale krediet ;
- 2° subsidies voor de facultatieve opdrachten, gekoppeld aan de facultatieve opdrachten van de sportfederatie ;

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De Vlaamse regering bepaalt welke procedure de erkende sportfederaties moeten volgen voor het

indienen van een subsidiëringaanvraag voor de basisopdrachten en de facultatieve opdrachten en hoe de sportfederaties bezwaar kunnen indienen. De Vlaamse regering bepaalt ook de voorwaarden van inspectie en begeleiding en de documenten die bij de aanvraag moeten worden gevoegd.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Subsidiëringcriteria voor de basisopdrachten van de erkende sportfederaties

Artikel 13

Om in aanmerking te komen voor subsidies, zoals bedoeld in artikel 11, moeten de erkende sportfederaties voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° via de sportclubs één of meer sporttakken aanbieden die deel uitmaken van het sporttakkenbeleid. Sportfederaties die sporttakken aanbieden die bij het opstellen van het sporttakkenbeleid niet langer in aanmerking werden genomen, ontvangen hiervoor geen werkingssubsidies en geen aanvullende subsidies meer. De op dat ogenblik in dienst zijnde en gesubsidieerde personeelsleden worden verder nominatief gesubsidieerd met een maximum van vijf jaar. De op basis van dit decreet berekende personeelssubsidie wordt jaarlijks met 20 percent verminderd ;
- 2° aan alle aangesloten leden gedurende het sportjaar verantwoorde sportactiviteiten aanbieden, waarbij het gaat om een voldoende regelmatige en intense fysieke inspanning met competitief en participatief karakter – individueel of in ploegverband – die vanbuitenuit waarneembaar is en gelijktijdig door de beoefenaar zelf als dusdanig wordt ervaren. Het betreft tevens een gezondheidsbevorderende activiteit, waarbij de sportbeoefenaar de bedoeling heeft, volgens een vooraf bepaalde gedragscode, zijn of haar lichamelijke ontwikkeling te stimuleren of zijn of haar lichamelijke conditie op peil te houden of te verbeteren, zonder dat zijn of haar mentale en sociale weerbaarheid wordt aangetast.

De Vlaamse regering bepaalt wat onder regemaat van de aangeboden sportactiviteiten dient te worden verstaan alsook de wijze waarop de

Voorzitter

erkende sportfederatie de regelmaat dient aan te tonen ;

- 3° het ledenbestand van de sportfederatie registreren op een door de Vlaamse regering bepaalde wijze ;
- 4° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde rekeningen en de balans van het voorbije jaar aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen, samen met een verslag van een bedrijfsrevisor die lid is van het Instituut der Bedrijfsrevisoren, of van een beëdigd accountant ;
- 5° een jaarlijkse bijdrage van de aangesloten leden innen, waarvan een gedeelte bestemd is voor de sportfederatie. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de jaarlijkse bijdrage moet voldoen ;
- 6° in het beleidsplan de basiswerking en de facultatieve werking opnemen ; alsmede de effectmeting.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. De sportfederaties worden ingedeeld in twee categorieën :

- categorie A : een sportfederatie die in haar doelstelling en werking het accent legt op de gereglementeerde competitie van één sporttak en die kan deelnemen aan Olympische Spelen, Paralympics, Wereldspelen of Stille Spelen. Zo'n sportfederatie moet minstens 1.500 aangesloten leden hebben ;
- categorie B : een sportfederatie die in haar doelstelling en werking het accent legt op de gereglementeerde competitie van één of meer sporttakken en die kan deelnemen aan internationale wedstrijden of een sportfederatie die in haar doelstelling en werking erop gericht is een zo breed mogelijk publiek sportactief te maken of te behouden door een uitgebreid gamma van bewegingsactiviteiten aan te bieden uit één of meer sporttakken. Zo'n sportfederatie moet minstens 5.000 aangesloten leden hebben via de bij de sportfederatie aangesloten sportclubs ;

De sportfederaties voor gehandicapte personen moeten minstens 1.000 aangesloten leden hebben indien het een sportfederatie uit categorie A is en minstens 2.500 aangesloten leden hebben indien het een sportfederatie uit categorie B is.

§ 2. Sportconfederaties worden gesubsidieerd op voorwaarde dat zij voldoen aan alle erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden van dit decreet, met uitzondering van de voorwaarden bepaald in artikel 3, § 1, 1°. Zij worden als één sportfederatie gesubsidieerd.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidies, zoals bedoeld in artikel 11, 1° moet de erkende sportfederatie naast het voldoen aan de algemene subsidiëringsvoorwaarden, de volgende basisopdrachten uitvoeren :

- 1° organiseren van kaderopleiding en bijscholing voor de sporttechnische verantwoordelijken van de sportfederatie en de aangesloten sportclubs, met of in samenspraak met de Vlaamse Trainersschool en het organiseren van praktijkgerichte opleiding en bijscholing voor het bestuurlijke en administratieve kader van de sportfederatie en het bestuurlijke kader van de aangesloten sportclubs ;
- 2° aantoonbare inspanningen leveren in de sporttechnische, bestuurlijke, administratieve en sportpromotionele begeleiding van de aangesloten sportclubs. De aangesloten sportclubs organiseren gedurende het gehele sportseizoen pedagogisch, medisch en sporttechnisch verantwoorde sportactiviteiten ;
- 3° promoten van de eigen sporttak(ken). De sportfederatie stelt daartoe een meerjarensportpromotieplan op voor de eigen sporttak(ken), waarin onder meer de betrokkenheid van haar sportclubs wordt omschreven. Dat sportpromotieplan moet een onderdeel zijn van het beleidsplan van de sportfederatie. De sportfederatie stelt hiervoor een aparte begroting vast ;
- 4° competities, competitiegerichte of participatieve activiteiten met een landelijke uitstraling organiseren ;
- 5° een informatieplicht nakomen ten opzichte van de sportclubs en de aangesloten leden, alsmede

Voorzitter

een informatieopdracht naar de gemeentelijke en provinciale overheden en de Vlaamse overheid.

§ 2. De nadere richtlijnen voor het uitvoeren van die basisopdrachten worden door de Vlaamse regering bepaald. De mate waarin de basisopdrachten uitgevoerd werden, moet aangetoond worden in het jaarverslag dat als basis gebruikt wordt voor de evaluatie van de werking van de sportfederatie. Sportfederaties die één of meer basisopdrachten niet uitvoeren, komen niet langer in aanmerking voor subsidiëring op basis van dit decreet.

§ 3. Binnen een sportconfederatie werken de sportfederaties samen op het vlak van de basisopdrachten en de facultatieve opdrachten.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Subsidiëringcriteria voor de facultatieve opdrachten van de erkende sportfederaties

Artikel 16

Om in aanmerking te komen voor aanvullende subsidies, zoals bedoeld in artikel 11, 2°, kunnen de gesubsidieerde sportfederaties één of meer van de volgende facultatieve opdrachten uitvoeren :

- 1° realiseren van een specifiek jeugdsportbeleid, hierna te noemen de facultatieve opdracht "jeugdsport" ;
- 2° organiseren van sportkampen, hierna te noemen de facultatieve opdracht "sportkampen" ;
- 3° realiseren van een integraal topsportbeleid met bijzondere aandacht voor de begeleiding van beloftevolle jongeren, hierna te noemen de facultatieve opdracht "topsport" ;
- 4° organiseren van activiteiten die passen in het prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering, hierna te noemen de facultatieve opdracht "prioriteitenbeleid".

– *Aangenomen.*

Artikel 17

De facultatieve opdracht "jeugdsport", bedoeld in artikel 16, 1°, houdt voor de sportfederatie in dat ze een beleidsplan indient waarin het jeugdsportbeleid van de federatie wordt gespecificeerd. Dat beleidsplan moet de betrokkenheid en de ondersteuning van de sportclubs aantonen en wordt in een overeenkomst met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd.

De Vlaamse regering bepaalt de regels en de criteria waaraan het jeugdsportbeleidsplan moet voldoen.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

De facultatieve opdracht "sportkampen", bedoeld in artikel 16, 2°, houdt voor de sportfederatie in dat ze een beleidsplan indient waarin wordt gespecificeerd hoe ze die opdracht zal invullen.

Het organiseren van sportkampen, zoals bedoeld in artikel 16, 2°, gebeurt onder de volgende voorwaarden :

- a) sportfederaties die één sporttak aanbieden, organiseren minimaal 5 initiatie- en vervolmakingskampen in hun sporttak met een totale bezetting van minimaal 100 interne deelnemers ;
- b) sportfederaties die meer sporttakken aanbieden, organiseren minimaal 15 initiatie- en vervolmakingskampen met een totale bezetting van 500 interne deelnemers ;
- c) de sportkampen worden gegeven door 100 procent gekwalificeerde lesgevers.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden inzake de deelnemers, de verzekering voor deelnemers en lesgevers, het programma, de accommodatie, de omkadering, de begeleiding en de kwalificaties van de lesgevers.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

De facultatieve opdracht "topsport", bedoeld in artikel 16, 3°, houdt voor de sportfederatie in dat ze

Voorzitter

een topsportbeleid voert en activiteiten organiseert die passen in het topsportbeleid, zoals vastgelegd in de beleidsnota Sport van de Vlaamse regering. De sportfederatie stelt daartoe een beleidsplan op waarin ze aangeeft hoe ze een integraal topsportbeleid voert en, in voorkomend geval, hoe ze de werking van de topsportschool ondersteunt waarin de sportfederatie participeert. Dat beleidsplan wordt vastgelegd in een overeenkomst met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering legt om de vier jaar de sporttakken vast die voor subsidiëring van de elite en van de beloftevolle jongeren in aanmerking komen en de indeling hiervan in categorieën, op basis van de volgende criteria :

- 1° de sportprestaties op internationaal vlak ;
- 2° de uitstraling van de sport in binnen- en buitenland ;
- 3° de topsportstructuur, de begeleiding en het topsportbeleidsplan van de betrokken sportfederaties.

De Vlaamse regering legt de nadere bepalingen van die criteria vast.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

De facultatieve opdracht "prioriteitenbeleid", bedoeld in artikel 16, 4°, houdt voor de sportfederatie in dat ze actief meewerkt aan het prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering en dat ze een beleidsplan opstelt met maatregelen en activiteiten die passen in het prioriteitenbeleid, zoals vastgelegd in de beleidsnota Sport van de Vlaamse regering. Dit beleidsplan vermeldt de betrokkenheid van de sportclubs en wordt vastgelegd in een overeenkomst met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering bepaalt het thema en de duur van haar prioriteitenbeleid alsook de doelstellingen die zij samen met de sportfederaties en hun clubs wil bereiken. Zij legt ook de regels en criteria vast waaraan het prioriteitenbeleidsplan moet voldoen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**Aard en wijze van subsidiëring****Artikel 21**

§ 1. De werkingssubsidies, bedoeld in artikel 11, 1°, worden voor 50 percent toegekend op basis van het totaal aantal aangesloten leden en voor 50 percent op basis van het aantal gesubsidieerde voltijdse equivalenten.

Het aantal aangesloten leden wordt verhoogd met een coëfficiënt 1,5 voor kinderen van 8 tot en met 11 jaar en een coëfficiënt 2 voor jongeren van 12 tot en met 18 jaar. Het aantal gesubsidieerde voltijdse equivalenten wordt voor sportconfederaties vermenigvuldigd met 1,5.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt per basisopdracht de aanvaardbare uitgaven die voor subsidiëring in aanmerking komen.

§ 3. In de boekhouding en de jaarrekeningen dient de sportfederatie aan te tonen dat de werkingssubsidies worden gebruikt voor het uitvoeren van de basisopdrachten, zoals bepaald in artikel 15. Per basisopdracht wordt minimaal 10 percent van de werkingssubsidies besteed, maar nooit meer dan 30 percent.

§ 4. De basissubsidie mag maximaal 75 percent bedragen van de totale subsidieerbare uitgaven voor de basisopdrachten.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

§ 1. De salarissen van de volgende personeelsleden komen voor subsidiëring in aanmerking : enerzijds de leden van het sporttechnische personeel met beleids- en sporttechnische verantwoordelijkheid op landelijk niveau, anderzijds de leden van het administratieve personeel die uitsluitend belast zijn met administratieve en uitvoerende taken op landelijk niveau.

§ 2. Elke sportfederatie moet minimaal twee voltijdse personeelsleden in dienst hebben waarvan één administratieve coördinator en één sporttechnische coördinator. Beide personeelsleden moeten beantwoorden aan de kwalificaties, zoals bepaald door de Vlaamse regering.

Voorzitter

§ 3. Elke erkende sportfederatie die voor subsidiëring in aanmerking komt, heeft recht op twee subsidieerbare voltijdse equivalenten.

§ 4. Het subsidieerbare personeelscontingent kan via een aanvraag tot uitbreiding samen met een gemotiveerde begroting maximaal met een halftijdse equivalent per jaar per sportfederatie toenemen vanaf het vierde personeelslid, tot een maximum van zeven voltijdse equivalenten voor een sportfederatie van categorie A en een maximum van zes voltijdse equivalenten voor een sportfederatie van categorie B.

§ 5. Een voltijdse equivalent kan ingevuld worden door twee halftijdse personeelsleden. Voor elk van die personeelsleden is de subsidie 50 percent van de subsidie van een voltijds personeelslid.

§ 6. De voltijdse personeelsleden die voor subsidiëring in aanmerking komen, mogen geen beroepsactiviteit cumuleren met hun voltijdse betrekking. Onder beroepsactiviteit wordt elke bezigheid verstaan waarvan de opbrengst een beroepsinkomen is zoals bedoeld in artikel 23 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992. De Vlaamse regering kan toestemming verlenen om van het cumulatieverbod af te wijken en de wijze bepalen waarop de toestemming kan worden verkregen.

§ 7. Voorzover het personeelsleden betreft als bedoeld in § 1, bedraagt de subsidie :

1° voor de twee verplichte voltijdse equivalenten : 90 percent van het bedrag bedoeld in § 8 ;

2° voor het derde voltijdse equivalent : 75 percent van het bedrag, bedoeld in § 8 ;

3° vanaf de vierde en volgende voltijdse equivalenten : 50 percent van het bedrag, bedoeld in § 8.

§ 8. De subsidie voor de salarissen wordt berekend op het bedrag dat door de erkende sportfederatie voor het personeelslid wordt gedragen. Dat bedrag bestaat uit het brutosalaris, het vakantiegeld, de eindejaarsuitkering en de bijdrage krachtens het wettelijke stelsel van de sociale voorzieningen.

§ 9. De Vlaamse regering bepaalt de in aanmerking komende diploma's en de respectieve salarisschalen om de personeelssubsidies te berekenen.

§ 10. Minstens 50 percent van het gesubsidieerde personeel moet sporttechnisch geschoold zijn en bovendien een sporttechnische functie uitoefenen.

§ 11. Onverminderd de bepalingen van § 4, krijgt een sportconfederatie aanvullend per aangesloten omnisportfederatie of per aangesloten sportfederatie die een andere sporttak aanbiedt, één voltijds sporttechnisch personeelslid, waarvoor de personeelssubsidie 90 percent bedraagt van het bedrag, bedoeld in § 8.

§ 12. Voor de personeelsleden, bedoeld in § 2, wordt steeds de volledige uitbetaling van de personeelssubsidie, zoals bedoeld in § 7, 1°, gegarandeerd.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

§ 1. De aanvullende subsidies zijn gekoppeld aan de door de gesubsidieerde sportfederatie gekozen facultatieve opdrachten.

Om voor aanvullende subsidiëring in aanmerking te komen, moet de sportfederatie voor elke gekozen facultatieve opdracht een begroting vaststellen.

§ 2. De Vlaamse regering hanteert volgende beoordelingscriteria bij het toekennen van subsidies voor de facultatieve opdracht bedoeld in artikel 16, 1°, over de jeugdsport :

- a) de kwalificaties van de begeleiders en lesgevers ;
- b) het aantal aangesloten jeugdleden van de deelnemende sportclubs ;
- c) het aantal deelnemende sportclubs ;
- d) het aantal activiteiten ;
- e) de geografische spreiding van de activiteiten ;
- f) de eigen inbreng zoals aangegeven in de begroting zoals bedoeld in § 1.

§ 3. De Vlaamse regering hanteert volgende beoordelingscriteria bij het toekennen van subsidies voor de facultatieve opdracht bedoeld in artikel 16, 2°, over de sportkampen :

- a) de vergoeding van de gekwalificeerde lesgevers ;

Voorzitter

b) het aantal effectieve interne deelnemers.

§ 4. De Vlaamse regering verdeelt de subsidies voor de facultatieve opdracht "topsport", zoals bepaald in artikel 19, over de verschillende categorieën en weerhouden sporttakken en hanteert volgende beoordelingscriteria bij het toekennen van subsidies voor de facultatieve opdracht bedoeld in artikel 16, 3°, over de topsport :

a) het voorbereidings- en deelnameprogramma van de bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap geregistreerde topsporters ;

b) de sporttechnische, medische en paramedische omkadering en begeleiding van de topsporters.

§ 5. De Vlaamse regering hanteert volgende beoordelingscriteria bij het toekennen van subsidies voor de facultatieve opdracht bedoeld in artikel 16, 4°, over het prioriteitenbeleid :

a) de kwalificaties van de begeleiders en lesgevers ;

b) het aantal aangesloten leden van de deelnemende sportclubs waarop het prioriteitenbeleid is gericht ;

c) het aantal deelnemende sportclubs ;

d) het aantal activiteiten ;

e) de geografische spreiding van de activiteiten ;

f) de eigen inbreng, zoals aangegeven in de begroting, zoals bedoeld in § 1.

§ 6. Voor de facultatieve opdrachten bepaalt de Vlaamse regering de nadere voorwaarden voor de toekenning en de aanwending van de aanvullende subsidies alsook de vergoedingen en de daaraan verbonden vereisten inzake diploma's of bekwaamheidsbewijzen voor de begeleiders verbonden aan de facultatieve opdrachten zoals bedoeld in artikelen 18 en 19.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

§ 1. Voor de financiering van de in artikelen 21 en 22 vermelde subsidies wordt minimaal 350 miljoen frank (8.676.273,20 euro) van het voor de uitvoe-

ring van dit decreet uitgetrokken krediet aangewend.

Dat bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het cijfer van de gezondheidsindex.

§ 2. Voor de financiering van de in artikel 23 vermelde subsidies wordt minimaal 140 miljoen frank (3.470.509,28 euro) van het voor de uitvoering van dit decreet uitgetrokken krediet aangewend waarvan :

1° minimaal 50 miljoen frank (1.239.467,60 euro) voor de uitvoering van de facultatieve opdracht "jeugdsport", zoals bepaald in artikel 23, § 2 ;

2° minimaal 20 miljoen frank (495.787,04 euro) voor de uitvoering van de facultatieve opdracht "sportkampen", zoals bepaald in artikel 23, § 3 ;

3° minimaal 60 miljoen frank (1.487.361,12 euro) voor de uitvoering van de facultatieve opdracht "topsport", zoals bepaald in artikel 23, § 4 ;

4° minimaal 10 miljoen frank (247.893,52 euro) voor de uitvoering van de facultatieve opdracht "prioriteitenbeleid", zoals bepaald in artikel 23, § 5.

Die bedragen zullen jaarlijks worden aangepast aan het cijfer van de gezondheidsindex.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

§ 1. De basissubsidies, zoals bepaald in artikelen 21 en 22, worden als volgt toegekend :

Onder voorbehoud dat de ingediende subsidiëeringsaanvraag van de erkende sportfederatie voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap, wordt per trimester van het begrotingsjaar een voorschot uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidies die toegekend werden voor het voorlaatste werkjaar, voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Voor sportfederaties die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot 20 percent van de subsidies waarop de vereniging aanspraak kan maken op basis van de ingediende subsidiëeringsaanvraag van het lopende begrotingsjaar.

Voorzitter

Het saldo van de subsidies wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitenjaar, nadat de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap de uitgaven die in het voorbije jaar gedaan werden en de voorgelegde betalingsbewijzen heeft goedgekeurd.

§ 2. Voor de aanvullende subsidies zoals bepaald in artikel 23, bepaalt de Vlaamse regering de wijze en het tijdstip waarop deze subsidies worden uitbetaald.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

Iedere gesubsidieerde sportfederatie dient mee te werken aan onderzoeken die door of namens de Vlaamse regering werden ingesteld en die gericht zijn op de evaluatie van de algemene werking of de activiteiten van de sportsector.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Erkenning en subsidiëring van een koepelorganisatie

Artikel 27

§ 1. Om als koepelorganisatie erkend te worden en te blijven, moet een koepelorganisatie voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° opgericht zijn overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend ;
- 2° haar zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;
- 3° beschikken over een raad van beheer van minstens negen leden, op een voor de sportsector representatieve wijze samengesteld uit vertegenwoordigers van de erkende sportfederaties ;
- 4° op alle uitvoerende niveaus geleid worden door verantwoordelijke personen die een geschikte opleiding voor hun taak hebben gekregen of die een gepaste bijscholing hebben gevolgd ;
- 5° op zelfstandige wijze de financiës beheren en het beleid bepalen, hetgeen inzonderheid moet blijken uit het feit dat een koepelorganisatie :
 - a) over een eigen secretariaat beschikt dat duidelijk kan worden onderscheiden van elke andere vereniging ;
 - b) werkgever en opdrachtgever is van haar personeel dat in het kader van dit decreet wordt gesubsidieerd ;
 - c) het programma van de koepelorganisatie bepaalt en uitvoert ;
 - d) over een eigen post- en/of bankrekening beschikt ;
- 6° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de koepelorganisatie, haar bestuurders en haar personeel, bedoeld in artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering laten dekken ;
- 7° een boekhouding voeren volgens de door de Vlaamse regering voorgeschreven regels ;
- 8° toestaan dat de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap en het Rekenhof de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoeken ;
- 9° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde rekeningen en de balans van het voorbije jaar aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen, samen met een verslag van een bedrijfsrevisor die lid is van het Instituut der Bedrijfsrevisoren of van een beëdigd accountant ;
- 10° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde begroting aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen ;
- 11° driejaarlijks een beleidsplan aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen. In het beleidsplan moet de effectieve werking van de koepelorganisatie worden vermeld. Het beleidsplan wordt jaarlijks geëvalueerd en zo nodig bijgestuurd. De resultaten

Voorzitter

van de evaluatie worden opgenomen in het jaarverslag.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan dit beleidsplan moet voldoen ;

12° jaarlijks een door de algemene vergadering goedgekeurd jaarverslag bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap indienen ;

13° ten minste drie vierde van de erkende, waarvan drie vierde tevens gesubsidieerde Vlaamse sportfederaties als leden hebben.

§ 2. Voor de bestuursorganen, bedoeld in artikel 27, § 1, gelden de volgende voorwaarden :

1° personeelsleden van een koepelorganisatie zeten niet als vertegenwoordiger van een sportfederatie in de algemene vergadering of de raad van beheer ;

2° de bevoegdheden die wettelijk toekomen aan de algemene vergadering of de raad van beheer, niet overdragen aan een ander orgaan van de koepelorganisatie of aan een derde ;

3° ervoor zorgen dat alle gegevens die verband houden met de erkenningsvoorwaarden op de zetel in het Nederlands voorhanden zijn en die ter beschikking stellen voor onderzoek door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

Artikel 28

De Vlaamse regering bepaalt de opleiding en de bijscholing zoals bedoeld in artikel 27, § 1, 4°, en de vorm van de documenten, bedoeld in artikel 27, § 1, 9° tot 12°, de vermeldingen die zij moeten bevatten, en de wijze waarop zij voorgelegd of ingediend worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

Om in aanmerking te komen voor subsidies moet een erkende koepelfederatie voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de aangesloten sportfederaties op juridisch, administratief, organisatorisch en beleidsmatig vlak ondersteunen ;

2° de belangen van de aangesloten sportfederaties behartigen en het beleid mee helpen voorbereiden ;

3° optreden als vertegenwoordiger van het geheel van de aangesloten sportfederaties naar de overheid en waar daarom wordt gevraagd ;

4° onderzoeks- en studiewerk uitvoeren met betrekking tot problemen die de sportfederaties betreffen ;

5° de aangesloten sportfederaties regelmatig informeren.

– *Aangenomen.*

Artikel 30

§ 1. De subsidies voor een koepelorganisatie bestaan uit werkingssubsidies en personeelssubsidies.

§ 2. Een erkende koepelorganisatie heeft recht op :

– twee voltijdse equivalenten waarvoor de personeelssubsidie 90 percent bedraagt van het bedrag, bedoeld in § 3 ;

– één voltijds equivalent waarvoor de personeelssubsidie 75 percent bedraagt van het bedrag, bedoeld in § 3 ;

– één voltijds equivalent waarvoor de personeelssubsidie 50 percent bedraagt van het bedrag, bedoeld in § 3.

§ 3. De subsidie voor de salarissen wordt berekend op het bedrag dat door de erkende sportfederatie voor het personeelslid wordt gedragen. Dat bedrag bestaat uit het brutosalaris, het vakantiegeld, de eindejaarsuitkering en de bijdrage krachtens het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de in aanmerking komende diploma's en de respectieve salarisschalen om de personeelssubsidies te berekenen.

§ 5. Een voltijds equivalent kan ingevuld worden door twee halftijdse personeelsleden. Voor elk van die personeelsleden is de subsidie 50 percent van de subsidie van een voltijds personeelslid.

Voorzitter

§ 6. De voltijdse personeelsleden die voor subsidiëring in aanmerking komen, mogen geen beroepsactiviteit cumuleren met hun voltijdse betrekking. Onder beroepsactiviteit wordt elke bezigheid verstaan waarvan de opbrengst een beroepsinkomen is, zoals bedoeld in artikel 23 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992. De Vlaamse regering kan toestemming verlenen om van het cumulatieverbod af te wijken en de wijze bepalen waarvoor de toestemming kan worden verkregen.

§ 7. De werkingssubsidie bedraagt één derde van de personeelssubsidie. Zij moet worden aangewend voor het uitvoeren van de in artikel 29 vermelde opdrachten.

– *Aangenomen.*

Artikel 31

De subsidies, aan een koepelorganisatie zoals bepaald in artikel 30, worden als volgt toegekend :

Onder voorbehoud dat de ingediende subsidiëringaanvraag van een koepelorganisatie voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, wordt per trimester van het begrotingsjaar een voorschot uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidies die toegekend werden voor het voorlaatste werkjaar, voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Indien een koepelorganisatie minder dan twee jaar erkend is bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot 20 percent van de subsidies waarop een koepelorganisatie aanspraak kan maken op basis van de ingediende subsidiëringaanvraag van het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidies wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitenjaar, nadat de Vlaamse regering de uitgaven die in het voorbije jaar gedaan werden en de voorgelegde betalingsbewijzen heeft goedgekeurd.

– *Aangenomen.*

Artikel 32

De erkenningsprocedure van de koepelorganisaties gebeurt zoals bepaald in de artikelen 6, 7 en 9. De Vlaamse regering bepaalt de geldigheidsduur

van de erkenning. Zij bepaalt ook de regels voor het indienen van de subsidiëringaanvraag en de nadere regels van begeleiding en inspectie.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Slot- en opheffingsbepalingen

Artikel 33

Het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van landelijk georganiseerde sportverenigingen wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 34

§ 1. In afwijking van artikel 22, § 3, behoudt elke sportfederatie die op datum van 1 januari 1999 erkend is en gesubsidieerd wordt op basis van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen en die op 1 januari 2000 aangesloten is bij een gesubsidieerde sportconfederatie, nominatief het aantal gesubsidieerde personeelsleden dat op het moment van de inwerkingtreding van dit decreet door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd.

§ 2. Wanneer de personeelsleden, die gesubsidieerd worden op basis van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen, één van de twee verplichte functies, zoals bepaald in artikel 22, § 2, uitoefenen, maar niet aan de diplomaverenisten, voldoen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, wordt dat personeel nominatief verder gesubsidieerd voor 90 percent voor het eerste voltijdse equivalent, 75 percent voor het tweede voltijdse equivalent en 50 percent vanaf het derde voltijdse equivalent. Deze overgangsbepaling geldt ook voor de sportfederaties die niet voldoen aan artikel 22, § 10.

De gesubsidieerde personeelsleden van deze sportfederaties moeten evenwel uiterlijk op 1 januari 2003 via opleidingscursussen, van of erkend door de Vlaamse Trainersschool, voldoen aan de bepalingen van artikel 22, § 10.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 35

De verschillende bepalingen van dit decreet treden in werking op door de Vlaamse regering te bepalen data en uiterlijk op 1 januari 2000.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Minister Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, kan het ontwerp van decreet over het koor en het personeel van de VRT worden behandeld ?

De voorzitter : Mijnheer de minister, dat wordt zoals afgesproken behandeld aan het einde van de zitting. Mevrouw Van Hecke heeft de behandeling voorgesteld. We hebben het speciaal aan de agenda toegevoegd. We zullen ons programma afhandelen, zodat nadien geen discussie ontstaat. (*Opmerking van de heer Johan De Roo*)

Mijnheer De Roo, er was een discussie om de aanwezigheid van de minister te vorderen op vraag van twee fracties. We hebben dit gezamenlijk besproken. We gaan dit niet meer veranderen. We zullen ons aan het akkoord houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwé en Peter Vanvelthoven c.s. houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds

– 1273 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Decaluwé en Vanvelthoven c.s. houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee

te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Matthijs, verslaggever, heeft het woord.

De heer Erik Matthijs, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 25 februari 1999 besprak de commissie voor Mediabeleid enerzijds het voorstel van decreet van de heer Stassen houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Film en anderzijds het voorstel van decreet van de heren Decaluwé en Vanvelthoven houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de VZW Vlaams Audiovisueel Fonds.

Eerst lichtte de heer Stassen zijn voorstel toe. Hij stelt dat het Vlaams Fonds voor de Film een noodzakelijke voorwaarde is voor een nieuw filmbeleid. Op basis van de hoorzittingen concludeert hij immers dat er een malaise heerst in de sector. Er is echter voldoende talent aanwezig om kwaliteitsvolle producties te scheppen. Zijn stelling komt erop neer dat de ondersteuning van de audiovisuele sector moet gebeuren vanuit een culturele bezorgdheid. De overheid moet het culturele voortouw nemen, zonder zelf films te maken.

Inzake de werking van dit autonome fonds verwees de heer Stassen naar het advies van de Raad van State met betrekking tot de structuur van het Fonds voor de Letteren. Hierbij werd de commissie voor Cultuur en Sport geadviseerd te opteren voor een vereniging met rechtspersoonlijkheid sui generis, met een fondsbestuur, een dagelijks bestuur, een directeur en een secretariaat, aangevuld met een specifieke raad van deskundigen en bijzondere adviescommissies. Hierbij zou worden afgestapt van de VZW-structuur.

Volgens de heer Stassen heeft dit de volgende meerwaarden. Ten eerste wordt de efficiëntie verbeterd. Ten tweede worden de continuïteit en de dienstverlening beter verzekerd. Ten derde is er het optreden van het fonds als beleidsinstrument en beleidsuitvoerder. Ten vierde zou de communicatie met de sector vlotter verlopen via dit fonds. Ten vijfde zou de objectiviteit worden gegarandeerd. Ten zesde worden de representativiteit en pluriformiteit van de audiovisuele sector beter gewaarborgd. Voor de financiering van dit fonds verwees de indiener naar zijn algemene toelichting bij het voorstel van decreet, waarbij hij benadrukte dat ook de Vlaamse Mediaraad in zijn advies over het

Matthijs

Beleidsplan Film van de minister van Economie, KMO, Landbouw en Media een aantal argumenten van zijn voorstel overnam. Deze raad pleit immers eveneens voor een bijdrage van de kabeldistributiesector, bioscooptaken, een waarborgfonds en de uitbreiding van het takenpakket.

De algemene vergadering in het voorstel werd via amendering vervangen door een negen leden tellend fondsbestuur. Dit bestuur zou worden bijgestaan door een directeur en een secretaris. Het inhoudelijke beleid zou worden uitgetekend door een raad van deskundigen, die uit twaalf leden bestaat. Deze raad wordt geadviseerd door vijf bijzondere adviescommissies. Daarnaast is er de beheersovereenkomst, die handelt over de praktische organisatie van het filmfonds en een aantal formele afspraken vastlegt.

Vervolgens werd het voorstel van de heren Decaluwé en Vanvelthoven toegelicht. Dit voorstel van de meerderheid is een voorstel van kaderdecreet en heeft eveneens de bedoeling een zelfstandig orgaan op te richten. Hier wordt echter duidelijk gekozen voor een VZW-structuur, waarop de VZW-wetgeving integraal van toepassing is. Dit orgaan heeft als taak het toekennen van financiële tegemoetkomingen aan de sector en potentiële financiële tegemoetkomingen voor de promotie en de distributie.

Wat de financiering van dit fonds betreft, verwijst de heer Decaluwé naar de jaarlijkse financiële tegemoetkoming van de Vlaamse overheid, die het hoofdaandeel van de middelen voor dit fonds uitmaakt. Andere mogelijke inkomsten zijn volgens hem : schenkingen, legaten, Europese inkomsten, ontvangsten uit terugbetalingen van toegekende middelen en mogelijk, na 2002, inkomsten in het kader van een nieuwe beheersovereenkomst met de VRT.

De op te stellen beheersovereenkomst tussen het fonds en de Vlaamse overheid moet volgens de indieners een duurtijd van drie jaar hebben voor de eerste overeenkomst, waarna men snel kan overgaan tot een evaluatie en een eventuele bijsturing. Er is ook voorzien in een jaarlijkse evaluatie bij de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement. In de procedures is een interne beroepsmogelijkheid vastgelegd. De beheersovereenkomst zal eveneens duidelijk meetbare criteria in verband met de genres, de producties en het publieksbereik omschrijven, en maatregelen bevatten bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen.

Inzake controle pleiten de indieners voor een beëdigd revisor. Wat huisvesting, infrastructuur en logistiek betreft, opteren ze voor een formule die vergelijkbaar is met de situatie van het pas opgerichte Vlaams Commissariaat voor de Media. De nieuwe VZW zal de rechten en de plichten van het bestaande Filmfonds moeten overnemen.

De heer Decaluwé onderstreept dat dit voorstel van decreet niet spreekt over filmfestivals en filmverenigingen, maar wel ruimte laat om iets te doen aan de problematiek van de distributie en het bereik van de kijkers. De nieuwe filmmanager kan volgens hem hier wellicht iets ondernemen. De Volksunie-fractie sluit zich aan bij de redenering van de heer Stassen. Volgens de heer Dehandschutter komt deze formule immers een doorzichtig beleid ten goede.

Wat is het standpunt van de Vlaamse regering ? De Vlaamse minister van Media geeft de voorkeur aan een kleiner en flexibeler fonds. Het voorstel van de meerderheid biedt volgens hem meer mogelijkheden, en pint de overheid minder decretaal vast op welomschreven formules die in het voorstel van de heer Stassen zijn opgenomen. De minister verwijst terzake naar het voorbeeld van de VRT, waar men als overheid voorzichtig is geweest met het opstellen van de beheersovereenkomst. De minister is het ermee eens dat het voorstel van de heer Stassen verdienstelijk is, maar vindt het iets te verregaand. Het voorstel van de heren Decaluwé en Vanvelthoven sluit volgens de minister beter aan bij de huidige VZW-wetgeving.

Het voorstel van de heer Stassen werd door de commissie verworpen. Het voorstel van de heren Decaluwé en Vanvelthoven werd goedgekeurd met acht stemmen voor bij één onthouding. Er werd wel een amendement aanvaard, waarin werd bepaald dat het begrotingssaldo van het voorgaande jaar kan worden overgedragen. Ook dat amendement werd goedgekeurd met acht stemmen voor bij één onthouding. (*Applaus*)

De voorzitter : Mijnheer Matthijs, dat is ook meteen het verslag van het voorstel van decreet dat daar samen mee wordt behandeld ?

De heer Erik Matthijs : Inderdaad.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het voorstel van decreet dat ik samen met de heer Vanvelthoven heb ingediend, heeft een lange weg afge-

Decaluwé

legd. Het is misschien goed om de verschillende stappen die we hebben gezet nog eens te overlopen. In totaal heeft ons voorstel vijf stappen doorlopen.

De eerste stap vond plaats in de vorige zittingsperiode. Het gaat dan uiteraard om de oprichting van het fonds Film in Vlaanderen. Die eerste stap naar een betere ondersteuning van audiovisuele producties werd eigenlijk al gezet door voormalig minister Weckx. Vijf jaar geleden werd een decretaal kader gegeven aan de subsidiëring van audiovisuele producties.

Door dit kader werden de bestaande subsidiekanalen vanuit economie en cultuur samengevoegd in één fonds, namelijk het fonds Film in Vlaanderen. Dat was toen een hele stap voorwaarts. Niet minder dan 75 percent van de middelen van dit fonds wordt voorbehouden voor productie. Het resterende gedeelte gaat naar de promotie, via de VZW Flanders Image, naar aan aantal filmfestivals, filmverenigingen en opleidingsinitiatieven. Er werd ook een audiovisuele selectiecommissie opgericht die over de toekenning van de steun voor de audiovisuele projecten advies uitbracht.

We hebben vastgesteld dat dit niet zo goed werkte en daarom zetten we een tweede stap onder impuls van de heren Matthijs, Van Rompaey en ikzelf in 1997. We dienden toen een voorstel van resolutie in om een beleidsplan voor de Vlaamse audiovisuele industrie op te stellen. Op dat ogenblik werden er immers vanuit diverse hoeken alarmerende berichten over de Vlaamse filmindustrie de wereld ingestuurd. We konden spreken van een malaise en deze had verscheidene oorzaken.

Er was bijvoorbeeld onvrede met de koers van de openbare omroep, die haar inspanningen voor de onafhankelijke audiovisuele producties en coproducties in de beheersovereenkomst leek af te zwakken.

Er was de vaststelling dat een aantal gesubsidieerde films zeer weinig kijkers bereikten, ondanks substantiële bijdragen. De film 'Hoogste tijd' trok 877 kijkers, 'Ooggetuigen' slechts 349 kijkers, 'De vliegende Hollander' slechts 977 kijkers. Daartegenover stonden dan kaskrakers zoals 'Oesje' met 650.000 en 'Max' met 644.000 kijkers. Ik weet wel dat het niet de bedoeling is dat het allemaal kaskrakers worden, maar toch moeten we streven naar zoveel mogelijk referenties voor de filmcultuur in

Vlaanderen. Een prachtig recent voorbeeld is 'Rosie'.

Het overleg met de filmsector gaf ook verder aan dat er een reële nood bestond aan financiële ondersteuning, bijsturing en evaluatie. Europa richtte zijn financiële ondersteuning op grote producties waarbij minimaal drie landen waren betrokken. Voor Vlaanderen, met Nederland als enige ander Nederlandstalig land, was dit een bijzondere handicap. Het nadeel voor de kleine taalgroep waartoe wij behoren, was niet onbelangrijk. Ten slotte haakten de vroegere sponsors, zoals de ASLK en de Nationale Loterij, af.

Het voorstel van resolutie dat de aanzet wilde geven voor een debat over de toekomst van de Vlaamse film, vroeg aan de regering om het bestaande wettelijke kader over de film en de Vlaamse audiovisuele selectiecommissie te evalueren, een beleidsplan op te maken voor de Vlaamse audiovisuele industrie, het filmonderwijs door te lichten met een bijzondere aandacht voor de scenario-opleiding, maximaal in te spelen op de Europese programma's, en de openbare omroep te stimuleren voor coproducties. Dit voorstel van resolutie werd op 10 juli 1997 door het Vlaams Parlement eenparig aangenomen.

De derde stap, het beleidsplan Film in Vlaanderen, was in feite een uitvloeisel van deze resolutie. In het beleidsplan gaf de minister een uitgebreide analyse van de problemen en van de bestaande instrumenten ten beste. Vlaanderen kent dezelfde problemen als die van de meeste andere Europese landen. Er zijn weinig succesvolle films. Financieel is het voor de bedrijven zeer moeilijk om de projecten te realiseren. Gelukkig zijn er uitzonderingen, zoals de recente superproductie 'Pater Damián'. Het is ook opvallend dat Europa meer films produceert dan de Verenigde Staten, maar dat de Amerikaanse producten veel beter scoren bij het publiek. Het feit dat Vlaanderen over een zeer kleine thuismarkt beschikt, maakt de positie van de Vlaamse film nog minder gunstig dan deze van onze buurlanden.

Het wegvallen van de privé-financiering drukte op de financiering van grote producties, waardoor de Vlaamse overheid de belangrijkste financier van de filmsector is geworden. Ze moet dan ook de beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk inzetten, wat tot nu toe nog niet echt is gebeurd.

De beleidsbrief van de minister probeerde hierop in te spelen door de werking van het fonds Film in Vlaanderen en van de audiovisuele selectiecom-

Decaluwé

missie te verbeteren en te evalueren. De procedure moet vlot verlopen en duidelijkheid scheppen. De beleidsbrief stelt als oplossing onder meer voor om het bestaande filmfonds te verzelfstandigen, een beheersovereenkomst met het fonds af te sluiten en duidelijke criteria vast te stellen voor steunverlening. Aan het hoofd van het verzelfstandigde filmfonds zou een filmmanager komen, een soort Monsieur Cinéma. Deze zou moeten instaan voor de goede werking van het fonds, dat een aantal specifieke problemen van de sector moet kunnen oplossen.

De audiovisuele selectiecommissie moet worden geprofessionaliseerd. De commissie zal vergaderen in een aantal werkgroepen die overeenstemmen met de verschillende audiovisuele categorieën die kunnen worden gesubsidieerd.

Naar aanleiding van het beleidsplan, ingediend door minister Van Rompuy, werden in de commissie voor Mediabeleid talrijke hoorzittingen georganiseerd. Uiteraard is de film bij uitstek een cultuurproduct. Terecht vroeg mevrouw Van Hecke, de CVP-promotor van de commissie voor Cultuur, bijzondere aandacht voor de audiovisuele kunsten binnen het filmfonds.

Er wordt in het decreet duidelijk naar gestreefd de bedrijven en de banksector opnieuw warm te maken voor de Vlaamse filmsector.

Een vierde stap ter ondersteuning van dit voorstel van decreet is de verhoging van de middelen in de begroting van 1999. De minister heeft enorme inspanningen geleverd door te voorzien in 100 miljoen frank extra voor productiesteun en 20 miljoen frank extra voor de werkingskosten. Daarmee werd het totale budget op 420 miljoen frank gebracht. We stellen bovendien met voldoening vast dat ook de federale regering een inspanning levert met een fiscale ondersteuning van audiovisuele producties.

Dit zijn de vier stappen waarmee we moeten rekening houden bij dit voorstel van decreet. Het voorstel is in feite een kaderdecreet dat de voorwaarden bepaalt waaronder het Vlaams Audiovisueel Fonds wordt opgericht en waardoor het in de beste omstandigheden kan functioneren. Concreet is het de bedoeling de werking van het fonds en van de Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie te verbeteren en een aantal problemen waarmee de sector kampt op te lossen. Nu de overheid de belangrijkste financier van de sector is geworden moet die

werking optimaal zijn, vooral op het vlak van responsabilisering.

Een van de belangrijke verschilpunten met het voorstel van de heer Stassen is dat we hebben geopteerd voor een VZW waarmee de Vlaamse regering een beheersovereenkomst afsluit. Dit is een soepelere structuur dan een fonds sui generis. De VZW is een gekende structuur, waarop de wet van 1921 op de VZW's van toepassing is. Het voorstel van decreet volgt de grote lijnen van deze wet. Een VZW laat ook een grotere autonomie en meer flexibiliteit toe, wat noodzakelijk is vanwege de nood aan een constante bijsturing van de procedures en van de werking in de audiovisuele sector. Een wijziging van een decreet vergt al te veel tijd om vlot te kunnen inspelen op vragen van de sector. De sector zelf vraagt om een grotere autonomie.

Ook eenvormigheid in de beslissingen is noodzakelijk. De Vlaamse regering sluit een beheersovereenkomst af met de raad van bestuur. De beslissingsmacht inzake het toekennen van steun moet dan ook bij de raad van bestuur liggen en niet, zoals in het voorstel van de heer Stassen, bij de adviescomités. Anders vervallen we in de gekende discussie over de verhouding tussen adviesraden en beslissingsmacht. Omwille van een efficiënte werking moet tevens worden gekozen voor een beperkte raad van bestuur.

Een laatste voordeel ligt op het vlak van samenwerking. Ook Flanders Image was een VZW. Samenwerking tussen twee VZW's is mogelijk, bijvoorbeeld met eenzelfde afgevaardigd bestuur. Met een fonds sui generis zou deze samenwerking veel moeilijker verlopen.

De beheersovereenkomst verdeelt de middelen over de verschillende categorieën van audiovisuele producties die voor steun in aanmerking komen. Daarnaast regelt hij de procedures, de modaliteiten en de voorwaarden voor de toekenning en doelstellingen die onder meer betrekking hebben op het aantal producties, het bereik en de internationale uitstraling.

Naast het toekennen van steun kunnen een aantal bijkomende taken worden opgelegd, zoals ondersteuning en begeleiding van de sector en het zoeken naar bijkomende financieringsmogelijkheden. Het bewijs dat die kunnen worden gevonden, wordt geleverd door de superproductie 'Pater Damiaan'. Met enige fierheid kan ik zeggen dat, vooral dankzij een groot Zuidwest-Vlaams kapitaal, dergelijke producties kunnen worden gerealiseerd

Decaluwé

en Vlamingen kunnen worden gepromoot over heel de wereld.

De bijkomende taken in de beheersovereenkomst zijn uitermate belangrijk. In afwachting van de haalbaarheid ervan moeten de beschikbare middelen evenwel bij voorrang naar de productiesteun gaan. Het fonds zal jaarlijks een rapport uitbrengen dat voor 30 september aan het parlement moet worden voorgelegd. In tegenstelling tot wat de heer Stassen voorstelt pleiten we voor een kaderdecreet met een beheersovereenkomst. We wensen geen stringente regeling. De nadruk ligt op het economische onderdeel met een culturele component, en niet op het culturele onderdeel met een economische component.

Bovendien hebben we ervoor gekozen dat de politiek afstand zou nemen van de projectmatige concretisering van het dossierafhandelingsbeleid, iets wat in het voorstel van Agalev minder het geval is. Daarom pleiten we in de beheersovereenkomst sterk voor duidelijke performantiemaatstaven in de vorm van resultaatverbintenissen waarin vanuit het beleid door middel van een efficiënte controle kan worden voorzien.

Tot slot wens ik aandacht te vragen voor een maximale benutting van de Europese mogelijkheden en voor een effectieve doorstroming met de Europese instanties. Dit is mijns inziens tot op heden veel te weinig gebeurd en dit is dan ook een dringende oproep aan de toekomstige filmmanager. Ik ben er immers van overtuigd dat die 420 miljoen frank een hefboom kan creëren om nog meer kapitaal naar de Vlaamse filmproductie te laten stromen. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit voorstel van decreet werd ingediend door de meerderheid, maar iedereen weet dat het uitgaat van het kabinet van minister Van Rompuy. Sta mij toe na de discussie over sport en verzuiling als gezagsargument een prominente filmkenner, met name de heer Ronnie Pede, te citeren. Deze man kwam in januari 1999 aan het woord in het hoofdartikel van 'Film & Televisie, Video', een tijdschrift van de katholieke filmliga. Daarin stelde hij : 'Het fundamenteel verschil tussen Van Rompuy en Stassen ligt in de culturele optie van laatstgenoemde, terwijl de minister van Media economische maatstaven wil hanteren. Hoewel ik besef dat film in grote

mate een economisch gezicht heeft, blijkt het essentieel film als een cultureel gegeven te definiëren. Met genoeg stel ik dan ook vast dat Stijn Coninx, onze meest gezaghebbende cineast, zich in een reactie op het ontwerp-Stassen ook achter dit culturele standpunt schaart. De jongste Vlaamse filmreleases geven trouwens de voorstanders van een louter economische aanpak opnieuw ongelijk.' De auteur geeft vervolgens een aantal filmvoorbeelden uit de voorbije jaren.

Mijnheer de minister, de door u opgerichte Vlaamse Mediaraad heeft een advies uitgebracht over uw beleidsbrief Film en gaat daarin akkoord met de idee een decreet te maken over de oprichting van een autonoom fonds. De raad vraagt terecht niet over filmfonds, maar wel over audiovisueel fonds te spreken. De raad somt verder ook een aantal argumenten op die de puntenbalans duidelijk ten gunste van mijn voorstel doen overslaan. Ik ben trouwens bereid al deze argumenten – genummerd van 3.1 tot 3.8 – stuk voor stuk te overlopen, maar ik zal dit de voorzitter niet aandoen.

Ik hoop wel duidelijk te stellen dat het hier om het decreet van de gemiste kans gaat. Een autonoom filmfonds is enkel een goed idee als er ook voorwaarden aan worden verbonden. Ik zal dit toetsen aan dit voorstel van decreet.

Ten eerste heeft een autonoom fonds slechts zin als het is ingebed in een duidelijke beleidsvisie en -keuze, en een duidelijk beleidsplan. Ondanks de beleidsbrief Film waarin de minister zich voor de eerste maal uitsprak over wat een goed filmbeleid is, is er geen sprake van het vastleggen van een beleidskeuze, -visie en -plan.

Minister Eric Van Rompuy : Stijn Coninx is ons nochtans komen feliciteren met de beleidsbrief Film. Hij zei dat er visie in zat. De filmproducenten en -makers hebben tijdens de hoorzittingen eveneens gezegd dat er eindelijk sprake was van een visie, zelfs al was niet iedereen het met alle punten eens.

De heer Jos Stassen : Het is een visie waarbij heel veel wordt geschipperd tussen het economische en het culturele aspect, ook door de heer Decaluwé. Er wordt geen duidelijke keuze gemaakt.

Minister Eric Van Rompuy : Dit is hetzelfde als de VRT doen kiezen tussen een culturele opdracht of kijkcijfers. Beide zijn belangrijk en hebben een eigen doel.

Van Rompuy

Films moeten worden gemaakt voor een breed publiek en moeten een meerwaarde hebben. De verschillende aspecten moeten worden afgewogen. Uw zwartwitvoorstelling dat u de culturele kaart trekt en de heer Decaluwé de economische, gaat niet op. Ook de man van de Filmliga heeft gezegd dat de beide aspecten belangrijk zijn. De VZW kan voor de afweging zorgen.

We hebben het trouwens enkel over het oprichten van een onafhankelijke VZW. Al de rest moet nog worden ingevuld : de beheersovereenkomst, de doelstellingen, enzovoort. Uit de besprekingen is gebleken dat u de zaken al verder hebt ingevuld. Ik kan daar tot een bepaalde hoogte wel inkomen, maar de tegenstelling tussen de beide voorstellen van decreet is geen tegenstelling tussen economie en cultuur.

De heer Jos Stassen : Ik ga uit van de stelling dat Vlaamse films, en bij uitbreiding ook onafhankelijke audiovisuele producties, slechts mogen worden gesubsidieerd als ze een culturele meerwaarde bieden. Er is natuurlijk geld nodig om een film te maken. Dat is dan het economische verhaal, maar mijn uitgangspunt blijft de culturele meerwaarde.

Met het andere voorstel van decreet kiest u niet voor een meerwaarde, maar wilt u het brede gamma bestrijken. Vlaanderen kan de mainstream van de grote Hollywoodproducties niet volgen. Het is niet aan mij om de film over Damiaan te beoordelen, al denk ik dat de fout werd gemaakt om te veel op de mainstream te mikken waardoor de film veel kansen heeft gemist. Ik zal de filmcriticus echter niet uithangen, dat moeten anderen doen die daarvoor beter zijn geschikt. Ik blijf erbij dat de beleidsvisie niet duidelijk genoeg is.

Een tweede voorwaarde voor een autonoom filmfonds is het op voorhand duidelijk uittekenen van de structuur en doelstellingen, het bepalen van de functies, het geven van duidelijke opdrachten en taken. Voor middelen worden gegeven aan een instituut, moet duidelijk zijn hoe die zullen worden aangewend. Een andere voorwaarde is een duidelijke financiering.

Ten slotte moet de openbare omroep worden gedwongen kleur te bekennen. Die omroep heeft in 1998 voor 15 miljoen frank gecoproduceerd in onafhankelijke producties in Vlaanderen. Dat kan toch niet. Dat is een van de grote klachten van film- en documentairemakers. De minister van Media moet ook hier zijn verantwoordelijkheid opnemen.

Als ik de vier opgesomde criteria toets aan het voorliggende decreet, ben ik teleurgesteld. Er staat in dat er een VZW wordt opgericht waarbij de Vlaamse regering de machtiging heeft om toe te treden. Het doel van de VZW wordt ruim omschreven als steun aan onafhankelijke audiovisuele producties, waarin volgende criteria staan ingeschreven : kwaliteit, diversiteit, culturele uitstraling en bereik. Er wordt verder ook iets gezegd over middelen en een beheersovereenkomst. Dit decreet wordt ook ingepast in de huidige decreten, zoals het programmadecreet naar aanleiding van de begroting 1994.

De heer Carl Decaluwé : Dit is maar een kaderdecreet.

De heer Jos Stassen : Ook in kaderdecreten moet iets staan.

Dit voorstel van decreet is een gemiste kans. De Vlaamse regering heeft een gebrek aan stroomlijning gecreëerd in het fondsenbeleid, maar heeft ervoor gekozen een aantal beslissingen uit te besteden. Dat is een goed idee, op voorwaarde dat er eerst een duidelijke beleidskeuze wordt gemaakt en dat daarover wordt gediscussieerd tussen parlement en regering. Die uitbesteding moet ook gebeuren bij vergelijkbare materies. Cultuur en media zijn voor een deel vergelijkbaar, en de uitbesteding moet dan ook op een gelijkaardige manier gebeuren. Veertien dagen geleden en vandaag komen twee vormen van uitbesteding aan bod : het Fonds voor de Letteren en het Filmfonds. Het eerste is duidelijk uitgewerkt, het tweede is een kaderdecreet. Misschien gaat het Fonds voor de Letteren wat ver, maar iedereen heeft het toch goedgekeurd. In het kaderdecreet van vandaag wordt na genoeg niets geregeld.

Ten tweede is dit een gemiste kans door een gebrek aan duidelijkheid inzake het audiovisueel beleid. Ik geef weer een voorbeeld. Op dit moment is de commissie voor Economie bezig met het innovatiedecreet. Zelfs in dat decreet – dat men een schelp noemt – wordt gesproken over een beleidsplan van de Vlaamse regering. Waarom geeft dit voorstel van decreet de Vlaamse regering niet de opdracht om in overleg met het parlement keuzes te maken en die te laten uitvoeren door een VZW ?

Het is eveneens een lege doos omdat het geen definities bevat. Er wordt niet eens gedefinieerd wat audiovisuele productie betekent. De categorieën worden niet bepaald. Dat zou men toch al enigszins mogen vastleggen. Anders kan men morgen

Stassen

bijvoorbeeld de animatiefilm als categorie gewoon schrappen. Of er wordt misschien niet meer geïnvesteerd in langspeelfilms. Alles wordt overgelaten aan de VZW.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : U beweert dat de VZW alles kan beslissen, maar een beheersovereenkomst wordt altijd door twee partijen afgesloten. De Vlaamse regering kan hier ter verantwoording worden geroepen. Dit voorstel van decreet vertoont veel parallellen met het VRT-decreet. Het Fonds voor de Letteren is een heel andere zaak. We hebben een bepaalde lijn gevolgd met het mediabeleid, wat wij ook doortrekken in dit domein.

De heer Jos Stassen : De Vlaamse regering zal niets meer te beslissen hebben en wij evenmin. Waarom hebben we nu niets meer te zeggen over de VRT ?

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : We hebben daar uitvoerig over gedebatteerd in de commissie voor Media. De VRT heeft zich geëngageerd voor een aantal zaken, op voorwaarde dat ze kaderen binnen de programmatie. Ik begrijp de heer De Graeve als hij niet te lang op voorhand wil plannen en bedragen op voorhand vastlegt. Hij staat open voor allerhande producten en voor coproducties, als dat past binnen de VRT-programmatie. Een beheersovereenkomst wordt trouwens regelmatig geëvalueerd en bijgestuurd.

De heer Jos Stassen : De heer De Graeve heeft de VRT geabdiceerd en zijn verantwoordelijkheid niet opgenomen.

De heer Tuur Van Wallendael : Het is wel een beetje gek dat we de discussie die we in de commissie hebben gevoerd, hier nog eens overdoen. Ik heb zelf voorgesteld in een kleinere zaal te gaan zitten om te sparen op de verlichting.

De voorzitter : Mijnheer Van Wallendael, u hebt gelijk. Het gaat niet op dat men hier de vergaderingen van de commissie overdoet.

De heer Tuur Van Wallendael : Mijnheer Stassen, ik begrijp uw koppigheid niet. Wat levert die nu eigenlijk op ? Om het in geldtermen om te zetten : om welk bedrag gaat het in feite ? Hoeveel moet

de filmproductiesector van de VRT krijgen ? Kunt u me dat zeggen ?

Kunnen we niet beter rekening houden met het feit dat er in Vlaanderen geen permanente filmproductie mogelijk is ? Het personeel moet echter wel aanwezig zijn. De VRT kan het inschakelen en ervaring laten opdoen. Ten gepasten tijde kan dit leiden tot een lange speelfilm, een documentaire of een tekenfilm.

Stel dat de VRT 100 miljoen frank in een coproductie steekt. Dat is op zich al een aanzienlijk bedrag. Moet dat één keer per jaar gebeuren ? Of meer ? Zal de VRT nog iets anders kunnen realiseren dan coproducties ?

De heer Jos Stassen : Ik heb al veel willen vastleggen, maar u vraagt me nu om nog verder te gaan. Mensen uit de sector zeggen dat ze een bepaald product willen maken. Ze zoeken daarvoor cofinanciers. Vaak komen die uit het buitenland. De buitenlandse omroepen haken echter dikwijls af omdat de VRT niet mee wil financieren.

Minister Eric Van Rompuy : De cofinanciering dient om de rechten op het product te krijgen. Indien ze geld inbrengt, krijgt de omroep het recht om de productie als eerste uit te zenden. Het gaat hierbij om beperkte bedragen.

De VRT moet televisieprogramma's maken. Indien men de filmsector wil versterken, moet het bedrag van het filmfonds worden verhoogd. Op die manier schept men klaarheid.

De volgende regering moet de middelen voor de filmsector verhogen. Maar eigenlijk gaat uw voorstel ten koste van de dotatie van de VRT. Het is een verkapt manier om de VRT films te laten financieren. De openbare omroep moet zelfstandig beslissen of ze al dan niet een film cofinanciert. Bij cofinanciering gaat het minstens om 20 à 25 miljoen frank. Wat houdt dit in op jaarbasis ?

Men moet dus duidelijkheid scheppen. De VRT moet televisie maken en zelfstandig kunnen beslissen op welke manier ze mee wil werken aan een film. De echte financiering moet elders worden gevonden.

De heer Jos Stassen : Daarover kunnen we blijvend van mening verschillen. Ik vind dat de VRT op dat vlak wel een verantwoordelijkheid heeft. Ik heb het daarbij niet enkel over de cofinanciering, omdat die eveneens via andere omroepen mogelijk is. De openbare omroep kan echter ook zorgen

Stassen

voor de promotie en distributie van de productie. Verscheidene mensen uit de filmsector hebben hierover voorstellen geformuleerd. De VRT verwijst naar de beheersovereenkomst die ze met de overheid heeft afgesloten om die taak niet op te nemen.

Er bestaat eveneens onduidelijkheid over een aantal criteria. Een aantal ervan, zoals het bereik of de uitstraling, zijn helemaal niet uitgewerkt. Hetzelfde kan men zeggen over de structuur. Er worden geen criteria vastgelegd over wie in de VZW mag zeten. God en klein Pierke kunnen er bij wijze van spreken in zitten. De leden hoeven zelfs niets van film te kennen. Het is zeer belangrijk dat men daar de juiste mensen inzet. Dit lijkt misschien evident, maar later kan een nieuwe meerderheid daar echter andere mensen in zetten.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : De heer Stassen zegt dat er niets in de tekst staat en dat het om een lege schaal gaat. Toch overloopt en bekritiseert hij reeds 25 minuten alle punten. Er moet dus toch iets in de tekst staan. Het gaat hier gewoon om een fundamenteel meningsverschil.

De voorzitter : De heer Stassen repliceert op zaken die u zelf gezegd heeft. U moet wat geduld opbrengen.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Stassen, u zegt dat de regering vijf mensen in die VZW zal benoemen en dat niemand weet wie dat zal zijn. De laatste jaren hebben we evenwel, en zeker op het vlak van de media, bewezen dat wij op een professionele wijze mensen aanduiden in de structuren, dit op basis van hun competentie en niet omwille van hun politieke kleur. Ik verwijs ook naar de GIMV. Als er de laatste jaren iets gebeurd is op het vlak van nieuwe politieke cultuur in Vlaanderen, dan is het dit.

We proberen dit te doen op een ernstige wijze. De filmmanager zal op een professionele wijze worden aangeduid. De beheersovereenkomst kan worden geëvalueerd. Die inbreng is er ook geweest bij de VRT, bij de besprekingen van het maxi-decreet. Dit was bepalend voor het opstellen van de beheersovereenkomst.

Uiteindelijk moet iedereen zijn verantwoordelijkheid opnemen. Het is echter niet aan het parlement om alles te bepalen. Op het einde van de legisla-

tuur heb ik de indruk dat het parlement beleid wil voeren. Dat is niet de taak van het parlement. Het moet een kader creëren en het beleid beoordelen. Het decreet dat u hier voorlegt, vult bijna alles op voorhand in. Als u de ambitie voelt om zelf een beleid te voeren, dan moet u maar tot een meerderheid toetreden. (*Rumoer*)

De heer Jos Stassen : Het lijkt me duidelijk dat het parlement het recht heeft om criteria vast te leggen. Zelfs in het maxi-decreet en het mini-decreet werden een aantal criteria vastgelegd door het parlement, bijvoorbeeld betreffende de opdracht van de VRT.

Ik zal besluiten, mijnheer de voorzitter. Ik ga voorbij aan eventuele logistieke bezwaren. We hebben dit niet naar de Raad van State gestuurd. Het ligt niet voor de hand dat de Vlaamse regering zal toetreden tot een op te richten VZW, waarbij het niet duidelijk is hoe dat alles in elkaar zal zitten. Bovendien zal die VZW subsidies moeten uitdelen aan de hand van criteria die ook nog niet vastliggen. Ik blijf dit een zeer discutabel en logistiek gevoelig standpunt van de regering en de meerderheid vinden.

Mijn conclusies zijn de volgende. Het is ten eerste duidelijk dat het Vlaams Parlement de regering een blanco cheque geeft. Dit is geen kaderdecreet : de keuze die de regering zelf mag invullen, is veel te groot. Ten tweede is het gewicht van de beheersovereenkomst veel te zwaar. Er is geen sprake van een beleidsplan. Er is geen sprake van opvolging.

De wereld van de film wat kennende, denk ik ten derde dat de oorlog over wie in de VZW zal mogen en hoe het beheerscontract moet worden ingevuld, nu kan beginnen. Het parlement zal er naar kijken. Het parlement zal ook proberen achter de schermen te kijken wat er aan de hand is. Achteraf zal het de gewonden tellen en er problemen mee hebben. (*Rumoer*)

Dit zijn de drie conclusies die we kunnen trekken. Ik draag de sector een warm hart toe.

De heer Carl Decaluwé : Wij dragen de sector ook een warm hart toe, mijnheer Stassen.

De heer Jos Stassen : Ik mag hier toch nog voor mijzelf en voor mijn fractie spreken ?

De voorzitter : Iedere vogel zingt zoals hij gebekt is.

De heer Jos Stassen : Ik stel een merkwaardige steun van de voorzitter vast. Ik dank hem daar uitdrukkelijk voor. Omdat wij de sector – blijkbaar samen – een warm hart toedragen, willen wij dit voorstel het voordeel van de twijfel geven. Wij zullen ons morgen bij de stemmingen onthouden.

De voorzitter : De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter : Ik kan me in grote lijnen aansluiten bij wat de heer Stassen heeft gezegd. Dit voorstel heeft een lange voorgeschiedenis, maar we nemen de kans niet te baat om de kroon op het werk te zetten. In de commissie heb ik gepleit voor een synthese van beide voorstellen. Een aantal inhoudelijke verschillen waren niet onoverkomelijk. Er waren ook meningsverschillen over de rechtspersoonlijkheid, de structuur en de werking van het fonds. Het is erg merkwaardig dat de meerderheid in het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering kort na de oprichting van het Vlaams Fonds voor de Letteren een volledig verschillend standpunt over het fondsenbeleid inneemt.

Het is wenselijk dat het prille fondsenbeleid wordt gestroomlijnd. Dat is zeker nodig voor vergelijkbare en verwante materies. Als we toch voor verschillende structuren kiezen, moet die keuze degelijk worden gemotiveerd. De motivatie om dit fonds anders te structureren dan het Vlaams Fonds voor de Letteren, ontbreekt of is irrelevant, namelijk in verband met de economische imperatieven. Men kan stellen dat het Vlaams Fonds voor de Letteren te gedetailleerd is. De reglementering van het Vlaams Fonds voor de Letteren is echter in ieder geval duidelijk. Ze is ook soepel, want het fonds zelf kan na twee jaar zelf zijn werking en structuur aanpassen.

Om een kort verhaal kort te houden, besluit ik hier met aan te kondigen dat we ons morgen bij de stemming zullen onthouden. We gaan akkoord met het principe van de oprichting van een Vlaams Audiovisueel Fonds, maar de inhoud die eraan wordt gegeven, kunnen we niet goedkeuren. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Het voornaamste is gezegd. Ik heb voor de heer Stassen uiteengezet waarom de Vlaamse regering het voorstel van decreet van de heren Decaluwé en Vanvelthoven steunt. Het klopt dat de regering en het fonds grote

bevoegdheden krijgen. De af te sluiten beheersovereenkomst zal daarin bepalend zijn. Mijn ervaring leert me dat een discussie in het parlement over de beleidsbrief en het filmdecreet de regering en de sector heel wat elementen in handen geeft om daaraan gestalte te geven.

Ik ben ervan overtuigd dat de sector gebaat is bij een verzelfstandiging van het beleidsinstrument. Een onafhankelijk Fonds geleid door een gedelegeerd bestuurder – een manager – zal de sector een gezicht geven, en proactief gestalte geven aan de financiering ervan. In de beheersovereenkomst zal worden bepaald dat men de variëteit aan genres moet respecteren, en dat men een aantal kwantificeerbare doelstellingen moet realiseren.

Ten tweede moeten een aantal kwantitatieve doelstellingen worden vooropgesteld. Dit moet niet gebeuren per film, maar men moet het geheel bekijken over een periode van vijf jaar.

Ten derde moeten een aantal culturele eisen worden gesteld. Misschien moet de filmbevoegdheid terug bij Cultuur worden ondergebracht. Er bestaat immers een soort vooroordeel alsof de minister van Economie de film op een economische leest wil schoeien. De film blijft in essentie een cultuurproduct, maar men kan niet ontkennen dat er belangrijke economische aspecten aan zijn verbonden. Dit moet worden opgenomen in de nieuwe beheersovereenkomst. Er moet competentie zijn. De gedelegeerd bestuurder moet iemand zijn die weet wat de sector inhoudt en zijn verantwoordelijkheid kan nemen.

Mijnheer Stassen, in dat Fonds geeft u een grote bevoegdheid aan wat u de raad van deskundigen noemt, die bijna bindende adviezen geeft zodat de raad van bestuur bijna louter uitvoerder wordt. Nochtans wordt de beheersovereenkomst gesloten met de raad van bestuur en niet met de raad van deskundigen. In uw structuur zal een te gespreide collectieve besluitvorming totstandkomen waarbij zowel een raad van bestuur, een raad van deskundigen als bijzondere adviescomités zijn betrokken. Er is dus niemand die de eindverantwoordelijkheid draagt. Volgens ons is de raad van bestuur de enige eindverantwoordelijke.

Ik ontken niet dat er binnen het Fonds deskundigen nodig zijn, maar ze moeten zich beperken tot het geven van adviezen. De raad van bestuur moet onafhankelijk kunnen optreden tegenover de sector. Er worden immers een aantal belangen met elkaar vermengd. Het is natuurlijk belangrijk hoe de toekomstige minister van Film deze zaken invult.

Van Rompuy

Ik denk echter dat er nu voldoende garanties zijn om de sector opnieuw te revitaliseren. Op die manier kan de huidige malaise worden doorbroken.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Decaluwé en Vanvelthoven c.s. houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om onder de voorwaarden bepaald in dit decreet toe te treden tot en mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Audiovisueel Fonds", hierna "de vereniging" te noemen.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De vereniging heeft tot doel om binnen de Vlaamse Gemeenschap de onafhankelijke audiovisuele productie te stimuleren. Daartoe kan zij financiële tegemoetkomingen verstrekken aan natuurlijke personen en rechtspersonen. De vereniging houdt daarbij rekening met kwaliteit, diversiteit, culturele uitstraling en bereik.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

De statuten van de vereniging en de wijzigingen ervan, worden door de Vlaamse regering meege-deeld aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

De middelen van de vereniging zijn :

- 1° de jaarlijkse financiële tegemoetkoming ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° ontvangen voortvloeiend uit de terugbetalingen van toegekende financiële tegemoetkomingen ;
- 3° het eventuele begrotingssaldo van het voorgaande jaar ;
- 4° schenkingen en legaten ;
- 5° andere baten.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Er wordt tussen de Vlaamse Gemeenschap en de vereniging een beheersovereenkomst gesloten waarin onder meer wordt bepaald :

- 1° de jaarlijkse financiële tegemoetkoming ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° de overeenkomstig artikel 12 door de Vlaamse regering bepaalde rechten en plichten die de vereniging overneemt van het fonds "Film in Vlaanderen", opgericht bij decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, alsook het overeenkomstig artikel 12 door de Vlaamse regering bepaalde bedrag van de saldi die van het fonds "Film in Vlaanderen" naar de vereniging worden overgedragen en de nadere regelen terzake ;

Voorzitter

- 3° de categorieën van audiovisuele productie die voor financiële tegemoetkomingen in aanmerking komen ;
- 4° de verdeling van de middelen over de verschillende categorieën van audiovisuele productie die voor financiële tegemoetkomingen in aanmerking komen en de regelingen terzake ;
- 5° de objectieve procedures, de regels en de voorwaarden voor de toekenning van financiële tegemoetkomingen aan audiovisuele producties ;
- 6° de meetbare doelstellingen van de vereniging, die onder meer betrekking hebben op het aantal producties, het bereik en de internationale uitstraling ;
- 7° het beheer en de werking van de vereniging ;
- 8° het toezicht door de Vlaamse Gemeenschap op het gebruik van de ter beschikking gestelde middelen en op de realisatie door de vereniging van haar doel ;
- 9° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen die voortvloeien uit de beheersovereenkomst.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

§ 1. De beheersovereenkomst wordt gesloten voor een periode van drie jaar.

§ 2. De vereniging legt uiterlijk zes maand voor het verstrijken van de beheersovereenkomst aan de Vlaamse regering een ontwerp van nieuwe beheersovereenkomst voor.

Indien bij het verstrijken van de beheersovereenkomst geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden, wordt de beheersovereenkomst van rechtswege verlengd tot het ogenblik dat een nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden.

§ 3. Elke beheersovereenkomst en elke wijziging en verlenging van de beheersovereenkomst, wordt door de Vlaamse regering meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

De vereniging brengt aan de Vlaamse regering een jaarlijks rapport uit vóór 1 juni, betreffende de evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst gedurende het afgelopen kalenderjaar.

Het jaarlijks rapport, bedoeld in het eerste lid, wordt door de Vlaamse regering voorgelegd aan het Vlaams Parlement vóór 30 september.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

De vereniging stelt een beëdigd bedrijfsrevisor aan die jaarlijks haar financiële toestand, haar jaarrekening en de regelmatigheid van haar financiële verrichtingen controleert.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

De Vlaamse regering kan aan de vereniging infrastructuur ter beschikking stellen. Het voorwerp en de voorwaarden van die terbeschikkingstelling worden geregeld in een overeenkomst gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de vereniging. Indien die terbeschikkingstelling door de Vlaamse regering wordt opgezegd, kan de vereniging hiervoor geen schadevergoeding eisen vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De vereniging kan een beroep doen op het personeel van de administratie Media, afdeling Media en Film.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De Vlaamse regering bepaalt de rechten en plichten, die betrekking hebben op haar doel zoals bepaald in artikel 4, die de vereniging overneemt van het fonds "Film in Vlaanderen", opgericht bij de-

Voorzitter

creet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994.

De beschikbare ordonnanceringskredieten voor de financiering van de overeenkomstig het eerste lid naar de vereniging overgeheveldde rechten en plichten van het fonds "Film in Vlaanderen", worden overgeboekt op een daartoe te openen rekening teneinde ze over te dragen aan de vereniging. De Vlaamse regering stelt het bedrag van de saldi vast.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

De vereniging aanvaardt het toezicht van de Vlaamse Gemeenschap. De regeling van dat toezicht wordt nader omschreven in de beheersovereenkomst, zoals bedoeld in artikel 6.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

De artikelen 3, 4, 5, 6, 8, 9 en 10 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, worden opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

Met uitzondering van artikel 14, treedt dit decreet in werking op de datum van bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. De Vlaamse regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van artikel 14.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen – 1294 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, wat het administratief toezicht op de binnengemeentelijke territoriale organen betreft – 1295 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van bijzonder decreet van de heren Dumez, Van Wallendael, Lauwers, Malcorps, Demeulenaere en Van Peel houdende oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd als volgt : "voorstel van bijzonder decreet betreffende de voorwaarden en de wijze van oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen" en het voorstel van decreet van de heren Dumez, Van Wallendael, Lauwers, Malcorps, Demeulenaere en Van Peel houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, wat het administratief toezicht op de binnengemeentelijke territoriale organen betreft. We zullen beide voorstellen samen bespreken.

De algemene bespreking is geopend.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die de heer Beysen heeft ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2 van ons Reglement mede de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De heer Van der Poorten, verslaggever, heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal gelijktijdig verslag uitbrengen over het bijzonder decreet en het gewoon decreet. Het ene handelt over de oprichting van en het andere over het administratief toezicht op de binnengemeentelijke territoriale organen. Beide voorstellen werden trouwens gelijktijdig besproken

Van der Poorten

in de commissievergaderingen van 24 februari en 4 maart 1999.

Volgens de indieners hadden de fusies van de jaren zeventig voor een aantal grootsteden niet alleen een aantal onmiskenbare voordelen, onder meer op het vlak van brandweer, politie en technische diensten, maar waren daar ook een aantal specifieke nadelen aan verbonden. We verwijzen onder meer naar het democratisch deficit dat in Antwerpen is ontstaan door de creatie van een stad van 450.000 inwoners. Voor de fusie waren er in de gemeenten die nu samen de stad Antwerpen vormen 291 gemeenteraadsleden. Nu zijn er dat nog 55, of één verkozene per 8.400 inwoners. Voor de fusie waren er 1.200 culturele verenigingen actief. Nu zijn er dat nog een vierhonderdtal.

Inmiddels werden wel pogingen ondernomen om iets aan die situatie te doen. In de zeven districten werden adviesraden opgericht. Ze kunnen echter uitsluitend advies uitbrengen over aangelegenheden met betrekking tot hun district. Bovendien worden hun leden niet rechtstreeks verkozen.

Door middel van deze voorstellen willen de indieners aan steden met meer dan 100.000 inwoners een instrument bieden om het bestuur opnieuw dichterbij de bevolking te brengen. In dit instrument werd trouwens voorzien in artikel 41 van de Grondwet, dat op 11 maart 1997 werd ingeschreven. Het voorziet in de mogelijkheid om binnengemeentelijke territoriale organen op te richten in gemeenten met meer dan 100.000 inwoners. Het is de bedoeling dat dergelijke districtsraden rechtstreeks kunnen worden verkozen, tegelijk met de gemeenteraadsverkiezingen.

Volgens de Grondwet moet daartoe eerst een federale wetgeving totstandkomen die de bevoegdheden, werkingsregels en de wijze van verkiezing vastlegt. De fase van federale wetgeving is ondertussen voorbij. De vereiste bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en de wet op de wijziging van de gemeentewet werd in de Kamer goedgekeurd in de plenaire vergadering van 25 februari 1999.

De structuur die aan deze districten wordt gegeven, stemt grotendeels overeen met die van de gemeente. De districtsraad kan worden vergeleken met de gemeenteraad, het bureau met het schepencollege en de voorzitter met de burgemeester. Momenteel zijn we toe aan de laatste fase van het wetgevend werk. In het Vlaams Parlement werden

twee voorstellen van decreet ingediend door vertegenwoordigers van de verschillende democratische fracties die hier en ook in de Antwerpse gemeenteraad vertegenwoordigd zijn.

Het eerste voorstel is het voorstel van bijzonder decreet tot invoering van de overige voorwaarden tot oprichting en tot bepaling van de gebiedsomschrijvingen. Daarin wordt ook voorzien in de nodige bevoegdheidsoverdrachten die overeenkomstig het nieuwe artikel 340 van de gemeentewet, die door de gemeenteraden, de burgemeester en het college van burgemeester en schepenen kunnen gedaan worden naar de districtsraad, de voorzitter en het bureau van het districtsbestuur. Om politiek opbod voor de verkiezingen te vermijden, werd tevens bepaald dat in een periode van zes maanden voorafgaand aan de gemeenteraadsverkiezingen door de gemeenteorganen geen enkele beslissing kan worden genomen in toepassing van dit decreet.

Het tweede voorstel is het voorstel van gewoon decreet. Het regelt het noodzakelijk administratief toezicht op de oprichting van de districtsbesturen en op hun besluiten.

De bespreking van deze voorstellen in de commissie bracht een grote eensgezindheid aan het licht over de noodzaak ervan. Alle fracties beklemtoonden de noodzaak om met deze districtsbesturen de negatieve gevolgen van de fusies in de grootsteden weg te werken. Er werd wel op gewezen dat het belangrijkste werk door de betrokken steden zelf moet worden geleverd. Deze voorstellen bieden enkel een mogelijkheid, de betrokken steden hebben de keuze al dan niet gebruik te maken van deze mogelijkheid.

Een commissielid, met name de heer Beysen, hield er inzake deze voorstellen een heel andere visie op na. Ik had gehoopt dat hij deze vandaag zou toelichten. Gezien zijn aanwezigheid wil ik ze toch even vermelden. Volgens hem bestaat bij een meerderheid van de Antwerpse bevolking geen werkelijke behoefte aan een rechtstreekse verkiezing van districtraden. Verder vond hij dat de afbakening van die territoriale grenzen een erg moeilijk debat dreigt te worden en dat het toekennen van nieuwe wettelijke bevoegdheden aan de districtraden de problemen nog zullen doen toenemen. Ten slotte meent hij dat deze voorstellen er wel eens zouden kunnen toe leiden dat de reorganisatie van de Antwerpse diensten en de deconcentratie die net werd doorgevoerd een maat voor niets zouden geweest zijn. Hij vraagt zich af of deze voorstellen de bestuurbaarheid wel ten goede zullen komen.

Van der Poorten

De minister schaarde zich helemaal achter het opzet van deze voorstellen. Op zijn voorstel brachten de indieners nog twee wijzigingen aan in de ingediende teksten. Met name werd het opschrift gewijzigd in 'voorstel van bijzonder decreet betreffende de voorwaarden en de wijze van oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen'. Ook werd het voorstel van decreet betreffende het toezicht gewijzigd om de bepalingen ervan nauwer te laten aansluiten bij de gangbare toezichtsprocedures. Beide voorstellen werd in de commissie met unanimité van stemmen aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Dumez heeft het woord.

De heer Paul Dumez (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het voordeel van een inhoudelijk en vormelijk perfect verslag is dat men relatief kort kan zijn. Ik wil er nog op wijzen dat de beide voorstellen van decreet unaniem werden goedgekeurd. Ook zijn er nog een aantal technische verbeteringen aangebracht, op voorstel van de minister.

Ik geloof dat we hier te maken hebben met een werkelijke toepassing van het begrip subsidiariteit. Ik wil dit verbinden met een andere wijsheid : er is de thesis, de antithesis en er is de synthesis. Daarmee wil ik het volgende zeggen. In de jaren 1970 was er sprake van een schaalvergroting, die op een aantal terreinen zeer nuttig was : bijvoorbeeld op technische domeinen is grootschaligheid beter en efficiënter. Anderzijds was er de oude cultuur van de kleine gemeenten. Wat we nu voorstellen, is een soort synthesis van de beide, een harmonie tussen enerzijds de vereiste van grootschaligheid en anderzijds de wil om de inspraakmogelijkheden dicht bij de mensen te houden. Dit is dus een gelukkig initiatief dat de volledige steun geniet van mijn fractie en dat we dus met enthousiasme zullen goedkeuren.

Voorlopig is alleen de gemeente Antwerpen vragende partij op dat vlak. Maar het is dus mogelijk voor alle gemeenten in dit land met 100.000 of meer inwoners. Voor grote steden lijkt dit me een ideale vorm om aan subsidiariteit in de werkelijke zin van het woord te kunnen doen. De verslaggever gaf reeds aan dat fusies, bijvoorbeeld in de grootstad Antwerpen, op zekere terreinen een vervreemding hebben teweeggebracht. Zo is zeker een kloof tussen burger en overheid ontstaan. Als men hoort dat er in Antwerpen maar één verkozen per 8.400 inwoners is, dus slechts één persoon waartoe men zich kan richten en die de stem van mensen

weergeeft, dan kunnen we inderdaad besluiten dat er sprake is van een democratisch deficit. Hiermee willen we dat verhelpen.

De weinige opposanten, waaronder de heer Beysen, hebben een aantal argumenten naar voren gebracht. Ik zal er kort vier opsommen. De heer Beysen heeft onder andere gezegd dat men in Antwerpen eigenlijk met die grootschaligheid heeft leren leven. Ik betwist dat. Dat is misschien wel zijn persoonlijke visie, maar een onderzoek van de universiteit van Antwerpen wees onlangs uit dat 87 procent van de inwoners van de grootstad zich nog altijd meer deelgemeentenaar vinden. Ze beschouwen zich dus nog altijd als Berchemenaar, Wilrijkenaar en Antwerpenaar in de oude zin van het woord. De roots van de eigen oude deelgemeente, met een eigen cultureel en sociaal leven, zijn nog steeds duidelijk aanwezig. Daarom moet er een eigen vertegenwoordiging kunnen komen.

Het tweede argument van de heer Beysen was dat er vroeger districtsraden waren en dat die niet goed functioneerden. Het klopt inderdaad dat die districtsraden niet goed werkten, maar we zijn ervan overtuigd dat we dat nu verhelpen. In de vorige zittingsperiode hadden die raden een louter adviserende bevoegdheid. Ze hadden dus op geen enkel terrein ook maar enige beslissingsbevoegdheid. Dat was uiteraard een grote ontgoocheling. Hieraan wordt nu juist tegemoetgekomen. Op welbepaalde terreinen zal men wel degelijk beslissingsmacht hebben. Men zal dus voor die terreinen zelf verantwoordelijkheid kunnen opnemen.

Ten derde wordt ook beweerd dat het afbakenen van de territoriale grenzen moeilijk zal zijn. Ons antwoord daarop is heel duidelijk. Het lijkt me logisch dat de vroegere deelgemeenten de aangewezen grenzen zijn om ze opnieuw tot die entiteit terug te brengen. Als men later nog andere indelingen wenst, kan men daar altijd nog toe overgaan. Dit kan echter geenszins een reden zijn om het principe van de districtsraden uit te stellen.

Ten vierde was er nog de bedenking dat het slechts over een beperkt aantal bevoegdheden gaat. Ook dat betwist ik. Uiteraard zijn er enkele bevoegdheden die wettelijk tot de gemeenteraad blijven behoren. Heel wat bevoegdheden kunnen echter wel worden overgeheveld. Daarover beslist dan de eigen gemeenteraad zelf. Het gaat dan bijvoorbeeld over mobiliteit, openbare werken, culturele verenigingen, sportverenigingen, infrastructuur, urbanisatieprojecten, verkeerstechnische ingrepen, enzovoort. Al deze zaken liggen zeer dicht bij de burger. De plaatselijke bevolking is echt wel het

Dumez

best geplaatst om daar mee over te kunnen beslissen.

Wij zijn dus grote voorstanders van dit systeem. De verantwoordelijkheid blijft aan het Antwerpse stadsbestuur zelf. Dat stadsbestuur zal de bevoegdheden moeten toekennen, en daarin haar eigen verantwoordelijkheid opnemen. Deze decreten hebben daartoe de mogelijkheid geboden. We hopen uiteraard dat daarvan op de beste wijze zal worden gebruikgemaakt. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael : Mijnheer de voorzitter, de meeste leden die hier nog aanwezig zijn, weten eigenlijk wel wat ik zou willen zeggen. Daarom acht ik het beter, gezien het reeds gevorderde uur van de vergadering, om mijn uiteenzetting niet meer te houden.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ondanks het reeds gevorderde uur zijn er een aantal zaken die ik zeker nog wil zeggen. Ik betreur het in ieder geval dat we hier nog slechts met zo weinig parlementsleden aanwezig zijn. Het gaat immers om een belangrijk voorstel van decreet. Dit geldt niet alleen voor Antwerpen. Het is immers niet onwaarschijnlijk dat op termijn ook voor andere grotere gemeenten zal blijken dat omwille van de democratie een verdere decentralisatie nodig is.

We moeten kiezen voor meer democratie in grotere steden. Enerzijds moeten we ontwikkeling naar een grotere schaal onderzoeken. Dit ligt in het verlengde van het rapport-Derynck over bestuurlijke organisatie. Er is al gesproken over een stadsgevest. Deze denkoefening moeten we inderdaad maken. Anderzijds is er een evolutie naar schaalverkleining, waarover we gelukkig een consensus hebben gevonden met alle democratische partijen. Rechtstreeks verkozen districtsraden kunnen hierin een zeer belangrijke rol spelen.

Er is een duidelijke afweging nodig van de bevoegdheden die we aan dit lagere niveau willen geven. Een aantal materies, zoals veiligheid en milieu, moeten op een bestuurlijk niveau blijven dat hoger ligt dan de stad Antwerpen. Voor ons is het ook duidelijk dat een aantal bevoegdheden terug op een lager niveau moeten komen, dichterbij de

burger. De heer Beysen heeft blijkbaar niet begrepen welke dynamiek dit kan creëren. Zodra dit voorstel van bijzonder decreet is goedgekeurd, kunnen we via andere decreetsaanpassingen bevoegdheden overhevelen van de gemeenten naar een district of naar een deelgemeenteraad.

Deze discussies en beslissingen – want het hoeft niet bij discussies te blijven, als we tenminste de nodige middelen krijgen – kunnen plaatsvinden in een districtsraad, veel dichterbij de plaats waar de problemen zich voordoen. Ik denk bijvoorbeeld aan alle discussies in de Antwerpse gemeenteraad over fietspaden, ver van de plaats waarover ze handelen. Het zou logischer zijn om de beslissingen over het mobiliteitsbeleid op het niveau van de districten te nemen. De heer Dumez heeft er al op gewezen dat er niet alleen een fysieke, maar ook een psychologische afstand is tussen de gemeenten en 't Schoon Verdiep op de Grote Markt.

De politiek moet dichterbij de burger komen. Dit moet men ook letterlijk en territoriaal opvatten. We hoeven niet te kiezen voor een echte defusie, maar moeten van de districten de levendige entiteiten maken die ze altijd al zijn geweest. Veel mensen blijven zich herkennen in die vroegere gemeenten. Het gaat hier echter ook om meer dan een defusie. We willen de districten een nieuw elan geven om de democratie in het Antwerpse te vernieuwen.

Dit is niet evident. Er zullen een aantal problemen opduiken. In dit opzicht heeft de heer Beysen misschien gelijk, al blijf ik het zeer spijtig vinden dat hij hier niet is. Blijkbaar vindt hij de zaak niet belangrijk genoeg om hier het debat te voeren. Er is inderdaad een dynamiek totstandgekomen op grootstedelijk niveau, onder meer bij de ambtenaren. Ze hebben hun dienst hervormd. Het zal niet eenvoudig zijn om aan die mensen duidelijk te maken dat men ook districten in de beslissingscenario's zal moeten betrekken.

Voor het grondgebied mogen we niet teruggrijpen naar valse nostalgie. Op korte termijn zou het geen goed idee zijn om nu te discussiëren over de herindeling ervan. Op langere termijn zal dit misschien wel nodig zijn.

De grote uitdaging op dit moment is om bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 een rechtstreekse verkiezing van de districtsraden te organiseren. We moeten ervoor zorgen dat we de boot niet missen. Waarschijnlijk zal dit op het federaal en gewestelijk niveau zijn goedgekeurd vóór het einde van de regeerperiode. Nu moeten we het nog op stadsniveau waarmaken. Na de verwachtingen

Malcorps

die we hebben gecreëerd, mag de zaak niet op de valreep sneuvelen door ellenlange discussies in het schepencollege of de gemeenteraad over de bevoegdheden of het grondgebied.

Voor de bevoegdheidsverdeling is het belangrijk dat we een aantal bevoegdheden daadwerkelijk kunnen doorschuiven naar de districtsraden. Ze mogen geen lege doos blijven. Er bestaat echter voldoende overeenstemming, zowel in dit parlement als in de stad Antwerpen, om er geen nepoperatie van te maken. In plaats van een binnengemeentelijke deconcentratie van ambtelijke diensten moeten we een echte decentralisatie doorvoeren.

Ik wil eindigen met een bedenking bij de politieke reflecties van de heer Beysen. Moeten we schrik hebben van het Vlaams Blok en daarom de hele zaak afblazen? Schrik is een slechte raadgever. Deze democratische vernieuwingsoperatie is juist een heel belangrijk element om terug te keren naar het lokale niveau, waar de beslissingen dicht bij de burger worden genomen. Dat is een van de noodzakelijke elementen om een nieuw democratisch elan in Antwerpen mogelijk te maken.

We mogen dus de gemaakte beloften niet inslikken. We hebben immers verwachtingen gewekt. Nu we voor een territoriale decentralisatie hebben gekozen, moeten we daar ten volle voor kiezen. We mogen niet twijfelen omwille van politieke opportuniteit. We moeten het nu waarmaken. Dat biedt de beste garantie om de politiek dichter bij de burger te brengen, en om de kloof te overbruggen die tussen de burger en de politiek is gegroeid.

Daarom zullen we dit voorstel van decreet van harte steunen, niet alleen hier, maar ook op het Antwerpse niveau, zodat het klaar is tegen het jaar 2000. Dat zal het verschil maken bij die belangrijke gemeenteraadsverkiezingen. (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Her-

man Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen – 1294 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van bijzonder decreet van de heren Dumez, Van Wallendael, Lauwers, Malcorps, Demeulenaere en Van Peel betreffende de voorwaarden en de wijze van oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen.

Artikel 1

Dit bijzonder decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Dit bijzonder decreet is van toepassing op de gemeenten met meer dan 100.000 inwoners waarvan de gemeenteraden beslissen tot de oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen, die hierna districtsbesturen worden genoemd.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

§ 1. Vooraleer tot de oprichting van districtsbesturen te beslissen of ten laatste op de vergadering waarop daartoe beslist wordt, bepalen de gemeenteraden de gebiedsomschrijvingen van de districten.

§ 2. Indien voor die gebiedsomschrijvingen afgeweken wordt van de gemeentelijke gebiedsomschrijvingen, zoals die bestonden voor de bij de wetten van 1958, 1970 en 1975 bekrachtigde samenvoegingen van gemeenten, gebeurt deze vaststelling op basis van een toelichtende nota waarin die afwijking uitdrukkelijk wordt gemotiveerd. Deze toelichtende nota is evenwel niet vereist indien het louter de toepassing van grensaanpassingen betreft die eveneens eerder bij wet werden doorgevoerd of bekrachtigd.

Voorzitter

§ 3. Indien voor de betrokken gebiedsomschrijvingen reeds territoriale adviesraden door de gemeente waren opgericht, moet vooraf hun advies worden gevraagd indien bij de vaststelling van de gebiedsomschrijvingen aanpassingen worden doorgevoerd. Deze adviesraden beschikken over een termijn van drie maanden om hun advies uit te brengen ; zoniet wordt geacht dat zij een gunstig advies uitbrengen.

§ 4. De in § 2 nader omschreven toelichtende nota en het advies van de districtsraden, uit te brengen onder de voorwaarden bepaald in § 3, maken een vormvereiste uit indien de gemeenteraad achteraf wijzigingen wenst aan te brengen aan de overeenkomstig § 1 vastgelegde gebiedsomschrijvingen.

§ 5. De gemeenteraden gaan over tot de in § 1 bedoelde bepaling van de gebiedsomschrijvingen nadat zij hebben vastgesteld welke bevoegdheden met toepassing van artikel 340 van de nieuwe gemeentewet door het college van burgemeester en schepenen en door de burgemeester overgedragen worden aan de bureaus en aan de voorzitters van de districtsbesturen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

§ 1. Vooraleer tot de oprichting van districtsbesturen te beslissen of ten laatste op de vergadering waarop daartoe beslist wordt, bepalen de gemeenteraden welke bevoegdheden zij met toepassing van artikel 340 van de nieuwe gemeentewet aan de districtsraden overdragen. Zij bepalen tevens de criteria bedoeld in artikel 346 van de nieuwe gemeentewet betreffende de algemene en specifieke dotaties, die uit de gemeentebegroting aan de districtsbesturen zullen worden verstrekt.

§ 2. De gemeentelijke organen kunnen de toegestane bevoegdheidsoverdrachten en de criteria betreffende dotaties slechts wijzigen nadat hierover vooraf advies werd uitgebracht door de bevoegde districtsoverheden. Deze beschikken over een termijn van drie maanden om hun advies uit te brengen, zoniet wordt het geacht gunstig te zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Geen enkele beslissing kan door de gemeentelijke organen met toepassing van dit bijzonder decreet worden genomen tijdens de periode van zes maanden, die voorafgaat aan de gemeenteraadsverkiezingen.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van bijzonder decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, wat het administratief toezicht op de binnengemeentelijke territoriale organen betreft
– 1295 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Dumez, Van Wallendael, Lauwers, Malcorps, Demeulenaere en Van Peel houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, wat het administratief toezicht op de binnengemeentelijke territoriale organen betreft.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 2

In het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten wordt een hoofdstuk IIIbis, bestaande uit de artikelen 22bis en 22ter, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK IIIbis

Binnengemeentelijke territoriale organen

Artikel 22bis

Het gemeenteraadsbesluit betreffende de oprichting van districtsbesturen wordt binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het treffen ervan, ter goedkeuring aan de Vlaamse regering verstuurd.

De Vlaamse regering spreekt zich over de goedkeuring uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen van het gemeenteraadsbesluit bij de Vlaamse regering. Deze beslissing wordt uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gemeenteraad verstuurd.

Indien binnen de voormelde termijn geen beslissing naar de gemeenteoverheid is verstuurd, wordt de Vlaamse regering geacht haar goedkeuring te hebben verleend.

Artikel 22ter

§ 1. Het toezicht op de besluiten van de districtsraden betreffende de begroting van de districten en de erin aangebrachte wijzigingen wordt geregeld op de wijze die bepaald is in de artikelen 7, eerste lid, 8, 9 en 10.

Het toezicht op de besluiten van de districtsraden betreffende de rekening van het district wordt geregeld op de wijze die is bepaald in de artikelen 15 tot en met 18.

§ 2. De bepalingen van de artikelen 28, 30, 31 en 32 zijn van overeenkomstige toepassing op de besluiten van de districtsbesturen, met dien verstande dat in deze bepalingen :

- 1° de gemeenteraad moet gelezen worden als de districtsraad ;
- 2° het college van burgemeester en schepenen moet gelezen worden als het bureau van de districtsraad ;
- 3° een gemeenteoverheid moet gelezen worden als een districtsoverheid, hier onder verstaan, al naargelang het geval, de districtsraad, het bureau van de districtsraad of de voorzitter van de districtsraad.

§ 3. Onverminderd de bepalingen van § 2 moet een voor eensluidend verklaard afschrift van de besluiten van de districtsraad en van het bureau van de districtsraad betreffende de uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden worden vereist binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het treffen ervan, naar de provinciegouverneur worden gestuurd.

Deze besluiten zijn niet langer vatbaar voor schorsing of vernietiging door de overheden bedoeld in artikel 30 na het verstrijken van een termijn van vijftig dagen, waarbinnen de toezichthoudende overheid haar besluit naar de betrokken districts-overheid moet versturen, ingaande de dag na het inkomen van het besluit van de districtsoverheid bij het provinciaal gouvernement."

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Leo Cannaerts, André Denys, Chris Vandenbroeke, Peter Vanvelthoven en Stefaan Platteau houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen – 1312 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Cannaerts, Denys, Vandenbroeke, Vanvelthoven en Platteau houdende wijziging en opheffing van sommige be-

Voorzitter

palingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Taylor, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal niet de genesis herhalen van dit voorstel van decreet. Het initiatief kwam twee jaar geleden van de heer Denys. Ik wil hem daar graag voor feliciteren. Intussen werd heel wat werk verzet, wat resulteerde in het verslag van de heer Taylor. Ook hem wil ik feliciteren.

We hebben in de commissie uitvoerig over dit voorstel van decreet gesproken. Sommige teksten werden gewijzigd, maar na een uiteenzetting van de minister en van de administratie, die hiervoor werd uitgenodigd, werd opnieuw gekozen voor de oorspronkelijke versie.

Ik wou graag nog een paar zaken aanstippen in verband met de duivensport. Vanuit mijn kantoor heb ik deze namiddag het debat over de sport gevolgd. Ik heb onder meer gehoord dat iedereen het er over eens was dat onvoldoende middelen ter beschikking worden gesteld van de sport. Ook ik ben het daar roerend mee eens, want ook ik pleit voor een gezonde geest in een gezond lichaam.

Een belangrijk onderdeel van de Vlaamse vrijetijdsbesteding wordt ingenomen door de duivensport. Ik vind het dan ook heel belangrijk dat die 23 miljoen frank die als gift aan de duivenliefhebbers wordt geschonken, zo goed mogelijk door die mensen wordt aangewend om zo de uitstekende reputatie van onze duiven tot in Japan in ere te houden.

Helaas bevindt de duivensport zich thans in een ernstige crisissituatie. Er is dienaangaande meer nodig dan alleen een financieel ruggensteuntje. Ook de ruimtelijke ordening stelt voor de duivenliefhebbers een probleem. Wie in Vlaanderen goed om zich heen kijkt, zal nogal wat duiventillen zien staan die voor een groot deel illegaal zijn gebouwd. Ook het uitbreiden van bestaande of het bouwen van nieuwe duiventillen blijkt voor heel wat problemen te zorgen, iets wat vooral de jonge duivensportliefhebbers afschrikt. Ik pleit dan ook voor

een regeling ter zake en heb dienaangaande reeds zelf een initiatief genomen.

Een ander probleem is dat van de hoogspanningskabels die het leven kosten aan duizenden Belgische en Nederlandse duiven. Nochtans kan dit probleem worden opgelost door een spiraal die bij voorkeur door Electrabel zou worden aangebracht. Nog een ander probleem is dat van de doping die ook in de duivensport schering en inslag blijkt te zijn. De kleine man raakt dienaangaande sneller ontmoedigd dan de rijke en handige leperd die zijn weg in dit milieu goed kent. De kleine man wordt daardoor ontmoedigd, want hij vindt dat het niet langer zin heeft om mee te spelen omdat de gedopeerde duiven alle prijzen winnen. Degene die op een natuurlijke en correcte wijze wil meespelen, staat dus in de kou.

Ik ben ervan op de hoogte dat de heer Denys een dopingcel wil oprichten in de schoot van de Vlaamse regering. Ik hoop dat daarbij ook wordt gedacht aan de duiven, want het zou de duivensport een grote dienst bewijzen.

Ik sta verder helemaal achter dit voorstel van decreet. Ik heb er steeds een lans voor gebroken en zal dat blijven doen. Ik ben de heer Cannaerts dankbaar omdat hij mij een handje heeft toegestoken.

Ik wil nog op één aspect wijzen. Door het verruimen van de term volksvermakelijkheden tot alle spelen en wedstrijden waarbij geen winstbejag aan de orde is, wordt een bestaande toestand bevestigd. Op deze vermakelijkheden moeten dus geen belastingen worden betaald. Volgens de huidige regeling zijn karaokewedstrijden, hondenshows, vogelzettingen, kwisavonden en dergelijke echter wel belastbaar. Ze worden echter zelden aangegeven. Ik vind het jammer dat die belastbaar zijn. Ik had gehoopt dat de vrijstelling zou worden verruimd, waardoor deze hypocriete toestand niet langer zou bestaan. Dergelijke volksvermakelijkheden vallen echter niet onder de grens van tien keer 1000 frank. Als niemand er pijn van heeft, kan ik mij er ook bij neerleggen.

Al bij al ben ik heel gelukkig met dit voorstel van decreet. Ik hoop dat het morgen zal worden goedgekeurd. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : De heer Cannaerts heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, onze voorgangers in het federale parlement hebben er een decennium over

Cannaerts

gedaan om deze wetgeving te regelen, namelijk van 1921 tot 1930. Deze generatie heeft er iets minder lang over gedaan, maar toch zijn we er ook twee jaar mee bezig geweest, zij het slechts af en toe.

In de jaren twintig ging men ervan uit dat bepaalde volksvermakelijkheden konden worden vrijgesteld van belasting omdat ze tegemoet kwamen aan het verbeteren van de fysieke paraatheid van het leger. Ondertussen zijn we enkele decennia verder en was het hoogstnodig de wetgeving te actualiseren.

De werkgroep die binnen de commissie voor Financiën en Begroting werd opgericht is van vier doelstellingen uitgegaan. Ten eerste wilden we een verbeterde en verruimde begripsomschrijving van de term volksvermakelijkheden en in het bijzonder van wat kon worden vrijgesteld.

Ten tweede was er een aanpassing van de in de wet voorziene grensbedragen aan de huidige munt. Van 250 frank inschrijvingsgeld van 1980 zou nu nog 150 frank overblijven.

Ten derde hebben we getracht het innings- en controlesysteem juist in te schatten met het oog op het verbeteren van de werking van deze wetgeving.

Ten vierde hielden we hierbij steeds in het achterhoofd dat gokverslaving in geen enkele mate in de hand mag worden gewerkt. Dit is erg belangrijk. We hebben daar steeds streng op toegezien.

De werkgroep is er niet in geslaagd bepaalde milieu-onvriendelijke initiatieven te ontmoedigen. We zullen dat aan het volgende parlement overdragen.

De CVP zal dit voorstel van decreet goedkeuren omdat het op een degelijk onderbouwde wijze invulling geeft aan de vraag tot actualisering, modernisering en vereenvoudiging van de gewestbelasting. Bovendien zal de budgettaire impact van dit decreet gering zijn en pas ingaan vanaf volgend budgettair jaar.

Ik wil nog even ingaan op het amendement van de heren Wymeersch en De Reuse. Ze vragen dat de afschaffing van de belasting op de duivenringen al tien dagen na publicatie van het decreet zou ingaan. Ik denk dat dit amendement net het tegenovergestelde bereikt van wat wordt beoogd. Het impliceert dat de duivenmelkers een deel van de 10 frank belasting per duif die ze al hebben betaald voor 1999, moeten terugkrijgen. Dat zie ik niet goed zitten.

Ik dank ten slotte de leden van de commissie en in het bijzonder de collega's van de werkgroep voor de goede samenwerking. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil onder meer mijn amendement toelichten en een boom opzetten over de duivensport. Ik vrees dat ik hier de enige ben die actief is in die sport.

De heer Stefaan Platteau : Ik ben ook duivenmelker.

De heer Frans Wymeersch : Dan zullen we twee bomen opzetten.

Ik kom onmiddellijk tot mijn amendement. In koninklijke besluiten van 1927 en 1971 is bepaald dat de Koninklijke Belgische Duivenliefhebbersbond verplicht is om uiterlijk voor 1 november een prijsaanvraag in te dienen bij de minister van Financiën.

Nu zijn er twee mogelijkheden. Ten eerste kan men die prijsaanvraag eind oktober indienen, waarbij men geen rekening houdt met dit voorstel van decreet. Dan verrekent men in de prijsaanvraag uiteraard ook de 10 frank belasting die moet worden betaald. Ten tweede kan men wel rekening houden met dit voorstel van decreet, waarbij men die 10 frank niet in de prijsaanvraag verrekent met het risico dat er in de periode tussen 1 november en 1 januari alsnog een decretale wijziging komt. Dan zit men met een vacuüm, waaraan moet worden verholpen.

Op aandringen van de duivenliefhebbersbond en de liefhebbers zelf hebben we dit amendement ingediend. Als de meerderheid er op een andere manier voor kan zorgen dat de liefhebber die 10 frank per 1 januari 2000 niet hoeft te betalen, dan kan ik me daarmee akkoord verklaren. Aan een zuivere intentieverklaring van het parlement heeft de duivenliefhebber echter geen boodschap. Ik zou daarover graag een toelichting krijgen van de minister van Financiën.

Het dopingprobleem is inderdaad een realiteit, mijnheer Platteau. Als lid van de juridische commissie van de Belgische Duivenliefhebbersbond zou ik u echter willen waarschuwen voor een heksenjacht. Als het Vlaams Parlement een initiatief wil nemen, moeten we een duidelijk onderscheid maken tussen echte doping en medicijnen.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Ik ben het met u eens dat er een onderscheid tussen die twee bestaat. De kleine liefhebber wordt ontmoedigd door die dopingpraktijken. Een wettelijk initiatief zou hoe dan ook een goede zaak zijn voor de duivensport.

De heer Frans Wymeersch : Als we de belasting op de duivenring niet meer heffen, moeten we toch duidelijk maken dat het nooit de bedoeling mag zijn dat de organisatoren de 10 frank toch voor zichzelf innen. Gemiddeld betaalt een liefhebber ongeveer 500 frank per jaar voor de ringtaks.

De voorzitter : De heer Cannaerts heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts : We keuren nu een belastingstelsel goed voor het budgettaire jaar 2000. Een fiscale wet gaat altijd pas een jaar later in. Zelfs al zou een nieuw parlement de taks na de verkiezingen opnieuw invoeren, dan zou dat pas in 2001 kunnen ingaan, want men kan moeilijk twee keer stemmen over eenzelfde jaar.

Op dit moment zijn karaokewedstrijden belastbaar, mijnheer Platteau, als de inzet 250 frank overschrijdt. Als we dit voorstel van decreet goedkeuren, zal dat wegvallen.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, dat staat ook in artikel 2. Dit neemt niet weg dat ze in de praktijk zelden of nooit worden aangegeven.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Cannaerts, het koninklijk besluit van 1971 bepaalt dat de prijsaanvraag moet zijn ingediend bij de minister van Financiën voor 1 november van het jaar voorafgaand aan de te innen belasting. Daarenboven worden de ringen aangemaakt en betaald vooraleer de liefhebber ze ontvangt. Ze worden hem ter beschikking gesteld eind december van het voorafgaande jaar.

De belasting wordt dus op 1 januari 2000 afgeschaft, terwijl de ringen op 31 december 1999 op de markt worden gebracht. De prijsaanvraag gebeurt in elk geval op 31 oktober 1999. Indien u me kunt verzekeren dat de belasting van 10 frank voor de ring in 2000 niet meer zal worden verrekend, dan ga ik akkoord. De liefhebber wenst daar zekerheid over te krijgen.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : De tekst moet niet worden gewijzigd, en het amendement is dus overbo-

dig. Het voorstel zal in werking treden voor oktober en dus voor de datum waarop de aanvragen moeten worden ingediend.

Voor alle zekerheid zal ik nagaan of alles werkelijk zo zal verlopen. We zullen ons standpunt morgen definitief kenbaar maken.

De heer Frans Wymeersch : Er staat toch dat het decreet in werking treedt op 1 januari 2000. De aanvraag moet bovendien gebeuren bij de federale minister van Financiën.

De heer Stefaan Platteau : Het is een kwestie van afspraken.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Cannaerts, Denys, Vandenbroeke, Vanvelthoven en Platteau houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 43, tweede lid, van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen worden 2°, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, 3°, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr. 14 van 18 april 1967 en van 30 december 1980, en 5°, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 29 maart 1994, vervangen door wat volgt :

"2° van de volksvermakelijkheden, namelijk de wedstrijden en spelen waarbij slechts inschrijvings- of deelnemingsrechten worden geheven, die verdeeld worden in de vorm van prijzen waarvan de waarde niet meer bedraagt dan het tienvoudige van de inzet per deelnemer of die

Voorzitter

besteed worden aan de normale organisatiekosten, voorzover het totaal bedrag van de rechten per dag en per persoon 1.000 frank niet te boven gaat ;

3° van de duivenprijskampen waarbij uitsluitend ingezet wordt door de eigenaars van de ingeschreven duiven ;

5° van de wedstrijden wanneer zij uitsluitend worden georganiseerd ten behoeve van musea of ten behoeve van instellingen als bedoeld in artikel 104, eerste lid, 3° en 4°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.".

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Artikel 46 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr. 14 van 18 april 1967 en van 30 december 1980, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2000.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Wymeersch en De Reuse dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2000, met uitzondering van artikel 3, dat in werking treedt tien dagen na bekendmaking van het decreet in het Belgisch Staatsblad.".

De stemmen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Herman De Reuse en Jean-Marie Bogaert en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende de beheersovereenkomst voor 1997-2001 met de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn (VVM) – 1259 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Taylor, Platteau, Lisabeth, De Reuse en Bogaert en mevrouw Verwimp-Sillis betreffende de beheersovereenkomst voor 1997-2001 met de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn (VVM) dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op de besprekingen in de Subcommissie voor Financiën en Begroting aangaande het artikel uit het Boek van het Rekenhof 1997 betreffende de beheersovereenkomst voor 1997-2001 met de Vlaamse Vervoermaatschappij-De Lijn (VVM), waarin werd vastgesteld dat :

1° er tot dusver nog niet werd voldaan aan het voorschrift van het oprichtingsdecreet van de VVM dat de beheersovereenkomst met de VVM moet worden toegevoegd aan het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

2° de in de nieuwe beheersovereenkomst (1997-2001) met de VVM aangegane financiële engagementen die betrekking hebben op een periode van 5 jaar nog steeds niet door middel van het begrotings- of programmadecreet van de Vlaamse Gemeenschap werden gemachtigd ;

3° de in de nieuwe beheersovereenkomst (1997-2001) met de VVM voorziene netnormering door de Vlaamse regering nog niet werd vastgesteld ;

4° de ontwikkeling van kostenbeheerssystemen bij de VVM vertraging oploopt ;

5° de dotatie aan de VVM bij gebrek aan een degelijk beleidsinformatiesysteem gebaseerd blijft op de bestaande kostenstructuur, zoals die historisch is gegroeid ;

– gelet op de besprekingen in de Subcommissie voor Financiën en Begroting aangaande de brief

Voorzitter

van het Rekenhof van 29 september 1998 aan de Vlaamse minister van Vervoer betreffende de VVM. Evaluatie van de uitvoering in 1997 van de beheersovereenkomst voor de jaren 1997-2001 tussen de VVM en het Vlaamse Gewest, en meer bepaald de opmerkingen aangaande :

- 1° de gebrekkige organisatie van de evaluatie van het eerste uitvoeringsjaar van de beheersovereenkomst (1997) ;
 - 2° de onduidelijkheid over de betrokkenheid van de regeringscommissarissen van de VVM bij de evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst ;
- gelet op het gebrek aan informatie aan het Vlaams Parlement over de uitvoering van de beheersovereenkomst ;
 - gelet op de onaangepastheid van de in de beheersovereenkomst (1997-2001) opgenomen sanctiemogelijkheden om de responsabilisering van de raad van bestuur en de directie van de VVM te bewerkstelligen ;
 - gelet op de resolutie van het Vlaams Parlement van 25 juni 1997 betreffende het juridisch kader, het financieel belang en de audit van het controlesysteem van de Vlaamse openbare instellingen, en meer bepaald de aanbevelingen betreffende :
 - 1° een duidelijkere profiel- en functiebeschrijving voor de regeringscommissarissen ;
 - 2° de uitbouw van een administratieve dienst binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die een specifieke coördinerende en ondersteunende rol vervult t.o.v. de VOI's ;
 - 3° het uitbrengen van een jaarlijks gedetailleerd verslag door de instellingen waarvoor een beheersovereenkomst werd gesloten ten behoeve van de toezichthoudende overheid en het Vlaams Parlement ;
- formuleert de volgende aanbevelingen :
 - 1° inzake de voorbereiding en de goedkeuring van de overeenkomst

De beheersovereenkomst van de VVM dient, zoals voorgeschreven in het oprichtingsdecreet van de VVM, aan het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap te worden toegevoegd. Dit geldt ook voor alle wijzigingen die aan de beheersovereenkomst worden aangebracht. Wanneer in de beheersovereenkomst financiële engagementen worden aangegaan die het begrotingsjaar overstijgen, dan dienen deze in het programmadecreet expliciet te worden bevestigd.

- 2° inzake de inhoud van de beheersovereenkomst

a) strategisch ondernemingsplan

De VVM voert haar beleid uitgaande van het strategisch ondernemingsplan, dat deel uitmaakt van de beheersovereenkomst. De vertaling van de strategische doelstellingen van de VVM in operationele en actieplannen dient verder te worden verbeterd.

b) concrete normen en taken

De Vlaamse regering dient het principe van de netnormering dat overeenkomstig artikel 7, § 1, van de beheersovereenkomst de basis zal vormen voor de aanpassing van de organisatie, het volume, de plaats en de frequentie van het openbaar vervoeraanbod door de VVM, dringend vast te leggen.

De reeds in de beheersovereenkomst opgenomen normen (kwantiteit van het aanbod, ...) moeten, om interpretatieverschillen tussen de partijen te vermijden, eenduidig worden gedefinieerd. Ze moeten rationeel worden onderbouwd.

Naast kwantitatieve maatstaven moeten in de beheersovereenkomst kwalitatieve normen (comfort, stiptheid, ...) worden opgenomen.

c) meetsystemen

Voor de ontwikkeling van een transparant registratie- en meetsysteem (kostenbeheersysteem, registratie kilometers, ...) ten behoeve van de opvolging en de evaluatie van de prestatie maatstaven dient een strikte tijdsplanning te worden aangehouden.

Voorzitter

3° inzake de evaluatie en de rapportering in verband met de uitvoering van de beheersovereenkomst

De concrete organisatie van de evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst van de VVM moet beter worden vastgelegd. Er moet worden bepaald wie voor het departement de evaluatie uitvoert, aan wie deze wordt medegedeeld en op welke wijze hieruit conclusies en maatregelen kunnen volgen. Binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap moet een administratieve dienst worden uitgebouwd die een specifieke coördinerende en ondersteunende rol vervult t.o.v. de VOI's. Deze dienst zou kunnen waken over de eenvormigheid tussen de met de VOI's gesloten diverse beheersovereenkomsten (o.a. in verband met de meetbare doelstellingen, ...) en een ondersteunende en coördinerende rol vervullen in de evaluatie van de beheersovereenkomsten en de daartoe onmisbare instrumenten (analytische boekhouding en prestatiebegrotingen).

Bij de evaluatie dienen de commissarissen die door de Vlaamse regering bij de VVM zijn aangesteld nauw te worden betrokken. Dit moet worden gewaarborgd door een duidelijke profiel- en functiebeschrijving van de regeringscommissarissen. De regeringscommissarissen moeten jaarlijks een gemotiveerd verslag uitbrengen over hun evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse regering moet jaarlijks aan het Vlaams Parlement gedetailleerd verslag uitbrengen over de wijze waarop en de mate waarin de in de beheersovereenkomst en de in het ondernemingsplan opgelegde concrete doelstellingen werden verwezenlijkt. Hierin moet de verslaggeving van de regeringscommissarissen over de uitvoering van de beheersovereenkomst zijn opgenomen. Het verslag over de uitvoering van de beheersovereenkomst moet worden gevoegd bij de rekeningen die jaarlijks voor controle aan het Rekenhof worden voorgelegd.

De bespreking is geopend.

De heer Platteau, verslaggever, heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau, verslaggever : Ik kan u enkel zeggen, mijnheer de voorzitter, dat dit één van de resoluties is die hun oorsprong vinden in de subcommissie voor Financiën. Wij hebben in verband met deze materie verscheidene hoorzittingen georganiseerd. De hoogste directie van De Lijn is daar geweest, alsook een afgevaardigde van de minister. Deze resolutie is eenparig aanvaard, zowel in de subcommissie als in de commissie. Ik hoop dat ze morgen in dezelfde eenparigheid zal worden aanvaard in de plenaire zitting.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Jean-Marie Bogaert en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende een besluitvormingsscenario voor bijzondere financiële transacties die worden aangegaan door Vlaamse overheidsdiensten en -instellingen
– 1346 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Taylor, Platteau, Lisabeth, Bogaert en mevrouw Verwimp-Sillis betreffende een besluitvormingsscenario voor bijzondere financiële transacties die worden aangegaan door Vlaamse overheidsdiensten en -instellingen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het 9e boek van opmerkingen en informatie voorgelegd door het Rekenhof aan het Vlaams Parlement (*Parl. St.*, VI. Parl., 1997-98, nr. 11/1) en inzonderheid het artikel inzake de financiële transacties van de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VVM) en de NV Tunnel Liefkenshoek (TLH) in 1995 en 1996 ;
- gelet op het ontwerp van besluitvormingsscenario voor bijzondere financiële transacties, aangegaan door de Vlaamse overheidsdiensten en

Voorzitter

-instellingen, dat in de brief van 21 december 1998 (met referentie N 12-1.600.360 B2) door de Nederlandse Kamer van het Rekenhof aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd ;

– gelet op de gedachtewisseling in de Commissie voor Financiën en Begroting van 21 januari 1999 inzake de informatieverstrekking aan het Vlaams Parlement vóór het afsluiten van de transactie ;

– gelet op het overleg tussen de vertegenwoordigers van het Rekenhof en de minister bevoegd voor Financiën en Begroting, dat terzake plaatsvond op 28 januari 1999, waarvan het resultaat in de brief van 2 februari 1999 (met referentie N 12-1.600.360 B3) aan de voorzitter van het Vlaams Parlement is weergegeven ;

– overwegende dat

1° de Vlaamse regering, onverminderd de controlebevoegdheid van het Vlaams Parlement, bij concrete voorstellen van bijzondere financiële transacties efficiënt met privé-partners moet kunnen onderhandelen binnen een flexibel kader dat haalbaar is voor een langere periode en voor uiteenlopende projecten ;

2° die bijzondere financiële transacties een evenwichtige risicospreiding vereisen en moeten voorafgegaan worden door een risico-analyse ;

3° het besluitvormingsscenario niet kan afgedwongen worden van de Vlaamse openbare instellingen, aangezien dat een beperking inhoudt van de autonomie die aan die instellingen werd toegekend. Een regeling in het voor de instellingen nog te ontwerpen kaderdecreet moet dat kunnen verhelpen. In de resolutie van 25 juni 1997 betreffende het juridisch kader, het financieel belang en de audit van het controlesysteem van de Vlaamse openbare instellingen, kwam deze problematiek reeds aan bod ;

4° het om praktische redenen de voorkeur verdient om reeds vóór het sluiten van de mandaatovereenkomst met de arranger aan het parlement informatie te verstrekken en decretale machtiging te vragen ;

5° het ontwerp van besluitvormingsprocedure, zoals gesteld onder punt 4.2 van de nota van het Rekenhof van 21 december 1998, als leidraad kan dienen voor de inhoud van de informatieverstrekking, deels a priori, deels a posteriori te verstrekken aan het Vlaams Parlement ;

6° de aparte aanrekening op de begroting van alle onderdelen van een lease-in-lease-out-transactie uit de aard zelf van de transactie niet mogelijk is ;

– geeft aan de Vlaamse regering de volgende aanbevelingen :

1° bijzondere financiële transacties, aangegaan door overheidsdiensten, hetzij opgezet als voordeliger alternatief voor een klassieke lening, hetzij als verruiming van de algemene middelen van de begroting om supplementaire investeringsprojecten te kunnen uitvoeren, zijn alleen aanvaardbaar als zij vooraf uitdrukkelijk door de decreetgever worden toegestaan. De machtiging moet worden opgenomen in het corpus van een begrotingsdecreet. Voor de Vlaamse openbare instellingen dient een dergelijke verplichting te worden opgelegd in het voor die instellingen nog te ontwerpen kaderdecreet ;

2° er moeten voldoende waarborgen zijn opdat het voordeel van de overheid steeds wordt gevrijwaard. Elke situatie waarbij een overheidsdienst of -instelling binnen de aanvaarde voorwaarden van de transactie een verlies zou lijden als gevolg van een transactie die niet noodzakelijk is voor de goede werking van de overheidsdienst, moet worden vermeden ;

3° overeenkomsten voor financiële transacties, waarbij de risico's bijna volledig bij de overheidsdienst of -instelling worden gelegd en de privé-partners enkel delen in de mogelijke baten, zijn onaanvaardbaar. De risicoverdeling tussen de overheidsdienst en de private medecontractant moet zo worden geregeld dat alle risico's bekend zijn en zo optimaal mogelijk kunnen worden beheerst. Aan de constructies moet een kostenbaten- en een gedetailleerde risico-analyse voorafgaan, waarvan de resultaten aan de betrokken beleids- en controleinstanties moeten worden voorgelegd ;

Voorzitter

- 4° de voorwaarden en voordelen van de betrokken partijen moeten er op forfaitaire en/of procentuele wijze in worden vastgelegd. Wijzigingen daarvan zijn alleen mogelijk in contractueel bepaalde gevallen en moeten met verantwoordingsstukken die bewijskracht hebben, worden verantwoord. Wanneer de vooropgestelde netto-opbrengst niet binnen de vooropgestelde voorwaarden kan worden gehaald, moet, vooraleer de transactie wordt afgesloten, een nieuwe kostenbatenanalyse worden gemaakt ;
- 5° voor de zuiver Belgische constructies moet worden nagegaan of de geplande transactie, zelfs al is die wettelijk en fiscaal in orde, minstens neutraal uitvalt voor de Belgische fiscus. Het voordeel voor de betrokken overheidsdienst of -instelling (Vlaams belang) wordt afgewogen tegen het nadeel voor de nationale schatkist (federaal belang). Tevens mogen er geen activiteiten in strijd met het algemene belang worden verricht ;
- 6° bij twijfel over de fiscale toelaatbaarheid van de geplande constructie, moet, in de gevallen voorzien in artikel 345, § 1, van het WIB 1992 en in artikel 18, § 3, van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, door de Vlaamse overheidsdienst of -instelling of door de medecontractant in principe een voorafgaand akkoord worden gevraagd aan de Commissie voor voorafgaande fiscale akkoorden, die in uitvoering van voornoemde artikelen werd opgericht. Aangezien de correcte interpretatie van de fiscale wetgeving meestal van doorslaggevend belang is voor de rendabiliteit van bijzondere financiële operaties, die lopen over een zeer lange termijn en belangrijke financiële implicaties hebben, getuigt het van een goed beheer als er vooraf uitsluitel wordt verkregen over de wijze van toepassing van de relevante fiscale bepalingen ;
- 7° de constructies moeten voldoende doorzichtig zijn. Er moeten voldoende garanties zijn dat de operaties in al hun onderdelen volledig wettelijk zijn (zowel naar binnenlands als naar buitenlands recht). Alle tussenpersonen moeten bekend zijn en de door hen aangerekende commissielonen moeten aan de hand van facturen en ere-loonnota's worden bewezen ;
- 8° de contracten waarbij financiële raadgevers worden aangesteld om de operatie te organiseren en te volgen en die waarbij een mandaat wordt gegeven aan een (buitenlandse) arranger die de constructie uitwerkt, zijn voor de toepassing van de Europese richtlijnen en de wetgeving op de overheidsopdrachten te beschouwen als financiële diensten. De organisatie van de mededinging, overeenkomstig bovenvermelde regelgevingen, is dan ook vereist. De ontstentenis van mededinging moet ten aanzien van deze regelgeving verantwoord worden. De financiële diensten moeten ook een prijzencontrole ondergaan, waarvan alle elementen toegankelijk moeten zijn voor externe auditers ;
- 9° een goed gestructureerd en ordelijk dossierbeheer is onontbeerlijk, rekening houdend met het feit dat de looptijd van de transacties zich ver in de toekomst uitstrekt. Binnen de administratie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of bij de overheidsinstelling moet daarom een volledig dossier worden bijgehouden met alle originele documenten van de voorbereiding, de uitvoering en de voortgangsbewaking van de transactie. Dat moet het voor de betrokken beleids- en controleinstanties mogelijk maken de transactie in elke fase te evalueren. Bovendien moet er binnen de administratie of instelling een verantwoordelijke ambtenaar/dienst worden aangewezen die aan de hand van dat documentatiedossier instaat voor de administratieve, financiële en juridische voortgangsbewaking en de nazorg van de transactie ;
- 10° de interne audit inzake kas- en schuldbeheer van de Vlaamse Gemeenschap, zoals opgericht bij artikel 12 van het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap, moet worden belast met het toezicht op de interne controle bij de bijzondere financiële transacties ;
- 11° de financiële operaties en de in de marge gesloten verbintenissen en hun financiële gevolgen moeten volledig in de boekhouding en de rekeningen van de overheidsdienst of -instelling worden opgenomen,

Voorzitter

overeenkomstig de geldende comptabiliteitsregels en rekening houdend met de adviezen van de bevoegde commissies inzake boekhouding. Elke situatie waarbij niet alle gevolgen van bijzondere financiële transacties volledig in de begroting en/of de toelichting worden opgenomen, moet worden vermeden ;

12° op grond van artikel 13 van het decreet van 16 december 1997 rapporteert de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting jaarlijks aan het Vlaams Parlement over het verloop en de resultaten van de financiële transacties.

De bespreking is geopend.

De heer Cannaerts, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verlag.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Ik kan u precies hetzelfde zeggen als voor het vorige agendapunt, mijnheer de voorzitter. Ook deze resolutie komt voort uit de subcommissie financiën. Zij is daar met eenparigheid van stemmen aanvaard. Dit is tevens gebeurd in de commissie voor Financiën. Ik hoop ook hier dat hetzelfde morgen zal gebeuren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

**VERZOEKSCHRIFT betreffende de geplande infrastructuurwerken nabij Doel
– 1349 (1998-1999) – Nr. 1**

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer over het verzoekschrift betreffende de geplande infrastructuurwerken nabij Doel.

De heer Coens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Malcorps, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijn vraag is wat nu de volgende stap in de procedure is. Artikel 10 van het decreet op de verzoekschriften zegt dat de voorzitter van het Vlaams Parlement de verzoeker, of de eerste ondertekenaar, indien het verzoek meer dan één handtekening bevat, in kennis stelt van het gevolg dat aan het verzoekschrift verleend wordt en van de motivering hiervan. Betekent dit concreet dat u de verzoeker het verslag zal opsturen ?

De voorzitter : De plenaire vergadering neemt akte van het verslag en dit wordt aan de betrokkene overgemaakt.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie

De heer Jos Stassen : Dan zou ik, na het herlezen van het verslag, iets willen voorstellen. Op bladzijde 12 zegt de voorzitter van de commissie voor Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Verkeer, de heer Gabriëls, dat er nadien nog voorstellen van resolutie kunnen geformuleerd worden als conclusie van het voorliggende verzoekschrift.

In dat licht vraag ik hierbij het voorstel van resolutie van de heer Malcorps en mezelf betreffende een tussentijdse evaluatie van de regeringsbeslissing in verband met de bouw van de containerterminal-West (Stuk 1292), bij voorrang te behandelen in de commissie voor Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Verkeer.

Dit moet uiteraard pas na de behandeling van het ontwerp van decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening gebeuren. Op die manier kan dit parlement zich op zijn minst nog hierover uitspreken, zodat het verzoekschrift toch nog enige zin gehad heeft. Het enige wat namelijk in het verslag staat, is een verslag van de hoorzitting en van wat vragen om uitleg aan de eerste verzoeker, eresenator De Bondt. Hier zijn geen conclusies uit ge-

Stassen

trokken. Ik zou er toch willen op aandringen dat de kans hier gegrepen wordt om conclusies te kunnen trekken uit dit verzoekschrift.

Bijgevolg vraag ik u, als voorzitter, om ons voorstel van resolutie, Stuk 1292, bij voorrang te agenderen in de commissie, weliswaar na de behandeling van het decreet.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Het kan toch niet dat we de mensen horen, hen vragen stellen en daarover dan een mooi verslag schrijven, maar dat het daarbij blijft. In de regeling over de verzoekschriften is toch voorzien in een verslag van het Vlaams Parlement, waarin ook wordt opgenomen wat het parlement concreet wil ondernemen. Die regel is hier niet gevolgd. Misschien moet de commissie die de besprekingen organiseert, of de voorzitter van het parlement zelf in de toekomst de conclusies formuleren. Bij ontstentenis van dergelijke aanbevelingen of besluiten kunnen we niet meer doen dan voor te stellen om een voorstel van resolutie bij voorrang te behandelen. Het staat iedereen vrij een andere resolutie ter stemming voor te leggen of de onze te amenderen. Onze zorg is dat we conclusies kunnen trekken uit de behandeling van het verzoekschrift.

De voorzitter : Zoals de voorzitter van de commissie stelt u terecht dat de indiener van een verzoekschrift een antwoord moet krijgen. Dat zal er komen. De gevolgen op parlementair vlak kunnen zeer verscheiden zijn. Deze namiddag hebben we daaromtrent ervaring opgedaan. Men kan voorstellen van resoluties en decreten indienen, enzovoort.

De heer Jos Stassen : Ik vraag om het voorstel van resolutie van de heer Malcorps en mezelf (Stuk 1292) bij voorrang te behandelen in de bevoegde commissie als conclusie van dit verzoekschrift. Als daarop niet wordt ingegaan, heeft het echt geen zin om dit initiatief in verband met verzoekschriften te handhaven. Zo niet wordt de behandeling van verzoekschriften gelijkgesteld met een soort van hoorzitting. Als de plenaire vergadering instemt met het voorstel tot het verlenen van voorrang, kan het voorstel van resolutie na de paasvakantie in de commissie worden besproken.

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft de heer Stassen voorgesteld om het voorstel van resolutie van de heren Malcorps en Stassen betreffende een

tussentijdse evaluatie van de regeringsbeslissing in verband met de bouw van de containerterminal-West bij voorrang te behandelen in de bevoegde commissie.

Het parlement zal zich daarover morgen bij aanvang van de stemmingen uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT Filharmonisch Orkest en het VRT-koor

– 1327 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT Filharmonisch Orkest en het VRT-koor.

De heer Dehandschutter, verslaggever, verwijst naar het verslag.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, onze fractie en de andere fracties van de commissie Cultuur hebben het ontwerp unaniem goedgekeurd. Er werd een creatieve oplossing voorgesteld om het statutair personeel verbonden te laten blijven aan de VRT teneinde maximaal haar verworven rechten te behouden. Door de invoering van een ambtshalve verplichting tot functionele ondersteuning binnen de VZW, heeft men ervoor gezorgd dat de voordelen van het statuut van de personeelsleden van de VRT werden behouden.

De opmerkingen van het Rekenhof die vandaag zijn rondgedeeld, waren reeds gekend tijdens de besprekingen in de commissie voor Cultuur. Ik verwijs naar het schriftelijk verslag voor de geformuleerde antwoorden.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : De Vlaamse regering sluit zich hierbij aan. Het is een zeer lang en moeizaam proces geweest. Zowel het koor als het orkest hebben nu een rechtspositie die hen de mogelijkheid biedt om een aantal rechten te behouden. We hopen dat de verzelfstandiging van koor en orkest kan leiden tot een nieuw elan.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT-Filharmonisch Orkest en het VRT-Koor.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

§ 1. De toewijzing aan de naamloze vennootschap van publiek recht VRT van de openbare omroepopdracht verplicht de VRT niet om over een eigen operationeel symfonisch omroeporkest of een eigen operationeel omroepkoor te beschikken.

§ 2. De activiteiten binnen de VRT van het huidige symfonisch omroeporkest, het VRT-Filharmonisch orkest, en van het huidige omroepkoor, het VRT-koor, worden stopgezet.

§ 3. De statutaire personeelsleden van de VRT die op de datum van inwerkingtreding van dit decreet functioneel verbonden zijn met het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor, worden door de VRT ambtshalve verplicht om hun functie verder uit te oefenen in het kader van de orkest- en kooractiviteiten die de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" ontplooit en die vereniging te ondersteunen bij de realisatie van haar doeleinden.

Die ambtshalve verplichting tot ondersteuning moet gelden tot op het ogenblik dat de statutaire

tewerkstelling van de statutaire personeelsleden, genoemd in het eerste lid, beëindigd wordt of tot op het ogenblik dat de VRT die personeelsleden tewerkstelt in een andere statutaire betrekking die geen enkel verband meer houdt met het voormalige VRT-Filharmonisch orkest of het voormalig VRT-koor.

Voor de prestaties die de statutaire personeelsleden van de VRT, genoemd in het eerste lid, verrichten ten gunste van de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor", moet die vereniging geen enkele tegenprestatie leveren, noch aan de VRT, noch aan de statutaire personeelsleden in kwestie.

§ 4. De VRT waakt erover dat de ondersteuning van de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor", bedoeld in § 3, op permanente, professionele, doeltreffende en adequate wijze gebeurt en neemt alle maatregelen die daarvoor nodig en nuttig zijn.

Op voorstel van de gedelegeerd bestuurder en met naleving van de gangbare regels keurt de Raad van Bestuur van de VRT de hiervoor noodzakelijke wijzigingen goed van het personeelsstatuut dat van kracht is op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet.

De VRT en de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" plegen vooraf overleg over de praktische organisatie van de ondersteuning, bedoeld in het eerste lid.

§ 5. Zolang de statutaire personeelsleden van de VRT, genoemd in § 3, eerste lid, ondersteuning bieden aan de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" plegen de VRT en de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" regelmatig overleg over de praktische organisatie van die ondersteuning en wisselen ze de daartoe nodige informatie uit.

§ 6. Als de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" vaststelt dat de ondersteuning vanwege de statutaire personeelsleden van de VRT, genoemd in § 3, niet beantwoordt aan de eisen van § 4, eerste lid, en als daardoor de optimale realisatie van haar doeleinden in gevaar komt, dan brengt de v.z.w. de VRT hiervan op de hoogte en wordt er in gemeenschappelijk overleg een oplossing voor dit probleem uitgewerkt.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 3

§ 1. Aan artikel 4 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en bij het decreet van 29 april 1997, wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. In afwijking van § 1 worden de statutaire personeelsleden van de VRT die functioneel verbonden zijn met het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor, en op wie de verplichting rust tot ondersteuning, bedoeld in artikel 2, § 3, van het decreet van tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor, ambtshalve gepensioneerd op de eerste dag van de maand die volgt op die waarin zij 60 jaar worden.

De betrokken personeelsleden die de leeftijd van 60 jaar al bereikt hebben op het ogenblik dat het eerste lid van deze paragraaf van kracht wordt, worden ambtshalve gepensioneerd op de eerste dag van de maand die volgt op het van kracht worden van die bepaling."

§ 2. Aan artikel 36bis, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en vervangen bij het decreet van 29 april 1997, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De personeelsleden die op grond van artikel 4, § 4, ambtshalve gepensioneerd worden, krijgen een tijdsbonificatie toegekend die gelijk is aan het aantal maanden die zijn verlopen tussen het tijdstip waarop zij met pensioen gaan en het tijdstip waarop zij de leeftijd van 65 jaar bereiken."

§ 3. Aan artikel 37bis, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 en vervangen bij decreet van 29 april 1997, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Voor de personeelsleden die op grond van de bepalingen van artikel 4, § 4, ambtshalve gepensioneerd zijn, wordt de gemiddelde totale bruto-bezoldiging in acht genomen, die zij genoten zouden

hebben als zij tot hun 65ste in statutaire dienstactiviteit waren gebleven."

– *Aangenomen.*

Artikel 4

§ 1. De VRT ontvangt jaarlijks een toelage, die moet worden aangewend voor de financiering van de loonkosten van de statutaire personeelsleden, bedoeld in artikel 2, § 3, eerste lid, en van de loonkosten van het contractueel personeelslid, dat door de VRT belast wordt met het statutaire hiërarchische gezag over de statutaire personeelsleden, bedoeld in artikel 2, § 3, eerste lid.

De loonkosten, genoemd in het eerste lid, omvatten de wedden, de wachtgelden die krachtens het personeelsstatuut van de VRT toegekend worden aan personeelsleden die wegens ziekte of gebrekigheid in beschikbaarheid geplaatst werden of aan personeelsleden die wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst in beschikbaarheid geplaatst werden, de toelagen en alle andere elementen van de bezoldiging van de statutaire personeelsleden, genoemd in artikel 2, § 3, eerste lid, en de wedde, de toelagen en alle andere elementen van de bezoldiging van het contractuele personeelslid, bedoeld in het eerste lid, met uitsluiting van die loonkosten die voortspruiten uit de pensioenverplichtingen die door de BRTN zijn aangegaan ten aanzien van zijn vastbenoemd personeel en die door de Vlaamse Gemeenschap worden aangezuiverd krachtens artikel 3 van het decreet van 29 april 1997 betreffende de omzetting van de BRTN in een naamloze vennootschap van publiek recht.

§ 2. De toelage, genoemd in § 1, eerste lid, wordt in maandelijks schijven uitbetaald.

Elke schijf heeft betrekking op een bepaalde maand en is gelijk aan de loonkosten, genoemd in § 1, die VRT in de maand in kwestie moet betalen krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 5 september 1984 betreffende de betaling na vervallen termijn van de wedden van het personeel van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen.

Elke schijf wordt uiterlijk op de tiende werkdag van de maand waarop ze betrekking heeft, aan de VRT uitbetaald.

§ 3. De VRT stelt de Vlaamse Gemeenschap alle gegevens ter beschikking die nodig zijn voor de be-

Voorzitter

Artikel 5

rekening van de maandelijks schijven, genoemd in § 2, eerste lid.

De door de Vlaamse regering aangewezen dienst oefent toezicht uit op aanwending van de toelage, genoemd in § 1.

§ 4. Als een statutair personeelslid van de VRT, dat krachtens artikel 2, § 3, eerste lid, ambtshalve verplicht was om de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" te ondersteunen bij de realisatie van haar doeleinden, daartoe niet meer verplicht is ingevolge de toepassing van artikel 2, § 3, tweede lid, dan wordt de toelage aan de VRT, genoemd in § 1, van rechtswege verminderd. Het bedrag waarmee de toelage wordt verminderd is gelijk aan dat gedeelte van de loonkosten, genoemd in § 1, dat de VRT volgens de pecuniaire toestand van het statutaire personeelslid in kwestie normaal gezien nog op zich had moeten nemen gedurende het resterende gedeelte van het jaar, te rekenen vanaf de datum waarop voor het statutaire personeelslid in kwestie de ambtshalve verplichting tot ondersteuning van de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" ophoudt te bestaan.

Dat bedrag wordt ter aanvulling van de jaarlijkse subsidie, genoemd in artikel 5 van het decreet van 19 december 1997 tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor", toegekend aan de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor".

De v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" moet de bijkomende subsidie, genoemd in het tweede lid, aanwenden om alle extra kosten te financieren die voor die vereniging voortvloeien uit het feit dat de ondersteuning door het statutaire personeelslid van de VRT in kwestie wegvalt.

De v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" moet het resterende gedeelte van de bijkomende subsidie, genoemd in het tweede lid, storten in een reserve die aangewend wordt om alle extra kosten te financieren die de vereniging moet dragen als een statutair personeelslid, genoemd in artikel 2, § 3, eerste lid, wegens ziekte of gebrekkigheid arbeidsongeschikt is of met toepassing van het personeelsstatuut van de VRT wegens ziekte of gebrekkigheid in beschikbaarheid geplaatst wordt.

– Aangenomen.

§ 1. In artikel 25 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij het decreet van 29 april 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, wordt tussen de eerste en de tweede zin de volgende zin ingevoegd :

"Hij houdt ook toezicht op de uitvoering van het decreet van ... tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor.";

2° een § 3 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. Beslissingen van de Raad van Bestuur, de gedelegeerd bestuurder, het directiecomité en van de organen of de personen van de VRT aan wie zij hun bevoegdheid gedelegeerd hebben, die betrekking hebben op de uitvoering van het decreet van [...] tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor of die een wijziging van de loonkosten, genoemd in artikel 4, § 1, van hetzelfde decreet tot gevolg hebben, moeten onmiddellijk aan de gemeenschapsafgevaardigde meegedeeld worden.

Binnen een termijn van vier vrije dagen, te rekenen vanaf de kennisneming of de ontvangst van de beslissing in kwestie, kan de gemeenschapsafgevaardigde bij de Vlaamse regering tegen die beslissing een gemotiveerd beroep instellen als hij meent dat de beslissing in kwestie redelijkerwijze onverantwoord is en de belangen van de Vlaamse Gemeenschap schaadt.

Dat beroep schort de beslissing op.

Als de Vlaamse regering binnen een termijn van twintig vrije dagen, te rekenen vanaf dezelfde dag als de termijn waarover de gemeenschapsafgevaardigde beschikt om beroep in te stellen, de beslissing in kwestie niet nietig heeft verklaard, dan wordt die beslissing definitief.

Als de Vlaamse regering de beslissing in kwestie vernietigt, dan wordt de nietigverklaring, binnen de termijn, bepaald in het vierde lid, aan de gedelegeerd bestuurder meegedeeld."

– Aangenomen.

Voorzitter

Artikel 6

De Vlaamse Gemeenschap vrijwaart de VRT voor alle financiële lasten die de VRT ten gevolge van de uitvoering van dit decreet ten laste moet nemen krachtens de geldende sociale en fiscale wetgeving, voorzover die lasten niet te wijten zijn aan de eigen nalatigheid van de VRT en voorzover ze niet al door de Vlaamse Gemeenschap ten laste worden genomen.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

In het decreet van 19 december 1997 tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" wordt een artikel 5bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 5bis

De financiële tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap in de werkings- en personeelskosten van de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor", bedoeld in artikel 5, wordt slechts toegekend op voorwaarde dat die vereniging alle contractuele personeelsleden van de VRT die functioneel verbonden zijn met het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor, overneemt met naleving van de bepalingen van de E.U. richtlijn 77/187 van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan."

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. Er wordt voor het werkingsjaar 1998 een toelage toegekend aan de NV van publiek recht VRT voor de betaling van de werkings- en personeelskosten die voortspruiten uit de werking van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor en die door de VRT ten laste worden genomen.

§ 2. De toelage, bedoeld in § 1, wordt aangerekend op het krediet voorzien onder de basisallocatie 33.47 van het programma 45.4. van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998.

§ 3. De subsidie, bedoeld in artikel 5 van het decreet van 19 december 1997 tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor", die aan de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" wordt toegekend voor het werkingsjaar 1998, wordt aangerekend op het krediet voorzien onder de basisallocatie 33.47 van het programma 45.4. van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998.

§ 4. In artikel 60 van het decreet van 19 december 1997 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 worden de woorden 'VRT Filharmonisch Orkest en Koor' vervangen door de woorden 'VZW Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor'.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

§ 1. Onverminderd artikel 4, wordt voor het werkingsjaar 1999 een toelage toegekend aan de NV van publiek recht VRT voor de betaling van de werkings- en personeelskosten die voortspruiten uit de werking van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor en die door de VRT ten laste worden genomen.

§ 2. De toelage, bedoeld in § 1, wordt aangerekend op het krediet voorzien onder de basisallocatie 41.05 van het programma 45.4. van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999, waarvan de tekstomschrijving vervangen wordt door wat volgt :

"Toelage aan de NV van publiek recht VRT voor de betaling van werkings- en personeelskosten die de VRT ten laste neemt en die verband houden met de werking van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor."

§ 3. In artikel 14 van het decreet van 19 december 1998 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999 wordt de tekstomschrijving van de basisallo-

Voorzitter

catie 41.05 van de organisatieafdeling 45, programma 40 vervangen door wat volgt :

"Toelage aan de NV van publiek recht VRT voor de betaling van werkings- en personeelskosten die de VRT ten laste neemt en die verband houden met de werking van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor."

§ 4. In het decreet van 19 december 1998 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999 wordt een artikel 58bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 58bis

De Vlaamse minister, bevoegd voor de cultuur, wordt ertoe gemachtigd het krediet ingeschreven onder de basisallocatie 33.47 van het programma 45.40 geheel of gedeeltelijk over te schrijven naar de basisallocatie 41.05 van hetzelfde programma."

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Dit decreet treedt in werking op 1 april 1999, met uitzondering van artikel 8, dat uitwerking heeft

met ingang van 1 januari 1998, en met uitzondering van de artikelen 4 en 9, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1999.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.37 uur.*
